

بازدید شد
۱۳۸۴

کتابخانه مجلس شورای اسلامی		 جمهوری اسلامی ایران شماره ثبت کتاب ۸۶۳۶۹
کتاب		
مؤلف		
مترجم		
شماره قفسه ۱۲۴۷۶		

بازدید شد
۱۳۸۴

کتابخانه مجلس شورای اسلامی		 جمهوری اسلامی ایران
کتاب	شماره ثبت کتاب
مؤلف	
مترجم	
شماره قفسه	۱۲۴۷/۶	۸۶۳۶۹

تأیید
در حدیث

مقتضای
در حدیث
علا

۴۳

دوا چشم

۱۲۴۷۶
۸۶۳۶۹

یو تکرری یک قدر
و بران بر آب چشمک سفید
و بران بر آب بری شوند
و یو تکرری در رو
عن انوار یو خسته کرد
و اینها بر سر را خط
و چشم سر را سفید
مجبوب است
و شوند به
ماده نه نه
الاجامه صی اذ عرف ذلك بالاثارة فاذا خاف
فمنظره ابعد ذلك الى الحركه لا يفترقه
بازرسی شد

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الواجد الفرد الصمد الذي فتح لرسوله محمد حصيدا
لم يفتح لاحد واتاه فتي مبينا وفيه بلا عدد وجعل عصمته له
بالمدة وامره بالدار فاستجاب نصرة موافق ويوم الاحزاب
وزاد براب كفه عيونهم عني فقال وما ميت اذ ميت ولكن الله
رعى وطفه على كثيرهم مع قلته فقال ولقد نصركم الله ببرهانهم
اذلته وهدايتهم جليا وجزيا وبصرهم بدها وجعل القرآن عدا
واثم نعمته عليه باقل مدة فاصل بالجد كل جادة وجدة صلى
عليه وعلى اله الذين رزقوا دة واصحابه الذين بذلوا فيه دة
اما بعد فيكون يد بدي بلي ابو بكر بن محمد بهرجي كه چون سلطان اعظم
الكرم پادشاه سرافراز خرد جهان نواز بهتر سلطانين سرفراز
شمس السماراقت بدزدك خلافت مرفوع قدر مشروح صدر
روشن ضمير غدر پذير فارغ غم و كرب و اهب نعم و ارب فاتح قلاع
و در ب صاب اوراد و قرب ملي اعجم و عرب پناه عالم
بنی آدم قبل حاجات حجاب الدعوات كزیده پرو و كار خرنسار
بصرفا كنج و فاعظيم جود كريم و جود كثر عطا فضائل كاشف عطا
حسائل حميده خال پسندیده فضائل پستوده افعال شاه دلاور

مكتبة مجلس شورای ملی

نامور نيك صورت و پيرت اهل عقل و بصيرت ببع منظر و بزيه نور
فصيح لسان و بليح بيان زين محافل عتيق افاضل مجيبي رسالت
مايي سن مندايت تاج سرتوك سراج اهل سلوك فاشتر بديار
ناشردنيار و در اهرم مطيع انوار مطاع كرم اصناف كرام باذل
خيول و قري راحم مساكين و فقرا جامع كرم و كرامت سزاوار ابا ايراد
خداوند راى و فرست منم اهل علم و درست كريم و دوطرف جاوي
قالى از دونه ناستي از د و خضر قاي صواب نيل نواب في جواب
و اني خطاب كاسي تياب ناستي خطاب ذاك رخصت كرمنا
مطيع حق مطيع خلق و الي اهل عقول تالي ذكر رسول عادل
كامل فاضل بيجل اقوى صدر توى امام انام قوام اسلام امير
كبير المسلمين ناصر الدنيا و الدين غياث الاسلام المسلمين الواثق
بالد المان المويده بتايد الرحمن ابو الفتح محمود بن محمد شاه
بن محمد شاه بن مظفر شاه سلطان كراتي خلد الله ملكه و سلطان
جنده و اعوانه و افاض بذله و احسانه **لما تبه** شكر خدا كه چو توشه
پيدا كرده از كرم اندر زمان **نظم** بكامت باو دايم و در افلاك
و رب الارض في الدارين ارغاك ترا بادا هميشه بادشاهي
ملك قادر الملك ابقاك بجز تو ملك دارى در جهان
بهر نعم استقام الملك لا بد بين لطفى كه دارى بر خلق
على راس الورى الله حيا ترا دوستى قوى اندر علو است

حد

مكتبة مجلس شورای ملی

نام او محمد بن جزدی است شیخ نجادی در غایت شرح هدایه که مصنف در علم شریعت
ساخته است مکتوب جزدی نسبت است سوی شهریه که از اجزیه این علم در باب
و شیخ قریب موصوف جزدی شیخ شمس الدین ابوالفتح محمد بن محمد بن محمد بن علی
بن یوسف النعمانی دمشقی ثم اشیرازی است فی معروف باب اخباری است
شیخ در علم قراءت قاضی الوقایه بود در تجارت کردی تا چهل سال فرزندی
نزداد بعد آن حج کرد و آب زمزم آشامید از خدای تعالی فرزندی صالح خواست
خدای تعالی او را این فرزند داد و ولادت او بدمشق در یازدهم ماه مبارک
شعب الثانی بعد از نماز وتر و تراویح ^{سه} اصدی و فین و سبعمایه بود و هم
بزرگ شد و تحصیل علم کرد بعد از آن در مصر و اسکندریه و بلبلک و یمن و بلاد عجم
و روم و سمرقند و شیراز رفت و علم حدیث و قراءت از بزرگان یاد گرفت
تا دانش برآمد و نشر علم کرد و تصانیف ساخت و این حصص حصین در دمشق
تصنیف کرد و باز این را در شیراز مختصر با ابواب و فصول و در بعضی محل زیاد
و در بعضی محل نقصان کرد و این نام او غده و از شیراز بدست مولانا نجیب
شافعی مخفرت سلطان سلاطین احمد شاه بکر اتی بانی احمد ابا و طاب شاه
و در ربیع الاول ^{سه} ثلاث و ثلثین و ثمان مایه بشیر از وفات یافت
و در مدرسه او که بجهت قاریان بجهت بود مدفون گشت هشتاد و دو سال عمر داشت
رحمه الله و ایانا و کافه المسلمین اما بعد حمد الله تعالی الذی جعل العلم
لرؤد القنابر و الصلوة و السلام علی محمد سید الانبیاء و علی آله
و صحبه الاطهار و الاصفیاء اما بعد از حمد خدای تعالی که در این دعا

سبب برای روزه و بعد از روزه و سلام بر محمد که مهر انبیاست و بر آل و اصحاب
او که بر پیغمبر کاران و بر کزیدگان اند میگویم فان هذا الحصص حصین من کل
سید المرسلین و صلوات الله علیهم من غیر ان الذی لا یحیی و لا یموت و لا یجکل العظیم
قول الرسول الکریم و محمد المکنون من لفظ المعصوم المأمون بذلت
فیه البیحه و اخرجه من احادیث الصحیحه پس ای که این حصص ای حکم است
که از حکم سید المرسلین است و آن سلاطین مومنان که از خزانه بیضا بر این است
بجای بلند که از قول رسول کریم داین مقامی محفوظ که از لفظ معصوم مأمون است
بیحه خود را در آن بدل کردم و استرازا احادیث صحیحه بیرون آوردم از زمره
عدة عند کل شیء و جوده جنة فی من شراک الله ان الجنة تطهر کردانیم
حصص حصین در آن حال که ساختگی است نزد هر سخنی و فاصل کردم از آن
حال که سپری است از بدی مردمان و شیاطین نگا دارد و حصصت به فیما و هم
من المصنبت و اعتصمت من کل ظالم با حوی من السهام المصنبت
و خلقت حصار کفرتم بدان حصص حصین در مصیبتی که پوشیده مراد بازماندم
از هر طامی بسبب تیرهای رسیده یعنی دعای که حصص حصین از اجامع است
و کتم این شعر الا تو لو لشخص فتد توتی علی صنغی و لا یخشی قنبه
خیات که سهامانی اللیالی و ارضه و ان یجول ان یجول که مصیبت
و نیکوید مرقفرا که قوی شده است بر ضعف من و غیره سزاگاهها که
که پنهان و آشتم برای او تیرهای دعا و ربهها و امید دارم که آن تیرها او را برسند
یا گویند امید دارم که آن تیرها او را بر مصیبت شوند ان شاء الله العظیم ان

علامت صحیح این خرمه **م** و کرد ایندم علامت موافق امام ماکمل و کرد ایندم
 علامت سبب دار قطنی **ق** و دار قطنی نام محلی است و رنداد و کرد ایندم علامت
 مصنف ابی بکر بن ابی شیبه **ص** و کرد ایندم علامت مسند امام محمد بن ا
 و کرد ایندم علامت مسند زرار و کرد ایندم علامت مسند ابی یعلیٰ موسلی
ص و کرد ایندم علامت مسند واری **ی** و کرد ایندم علامت معجم کبیر طری
 و کرد ایندم علامت معجم اوسط طری **ط** و کرد ایندم علامت معجم کبیر **ص**
 و کرد ایندم علامت کتاب دعای طری **ط** و کرد ایندم علامت کتاب
 دعاء ابن مردویه **م** و کرد ایندم علامت کتاب جمعی **ق** و کرد ایندم
 سنن کبیر هندی **س** و کرد ایندم علامت کتاب عمل الیوم و اللیلۃ **ی**
 و اقدم از هر من که اللفظ و مقدم و ارم اشارت کسی که لفظ حدیث در
 یعنی عین حدیث از کتابی که بیارم علامت او را مقدم دارم و آن کان حدیث
 موقوف فاجعلت قبل برزخه **م** و لیعلم انه موقوف بما بعده من الکتاب
 و اگر حدیث موقوف بشدی یعنی اسناد آن تا حضرت مصطفیٰ صلی الله علیه و سلم نرسیده
 موقوف بصلی باشد بود و ارم علامت او را پیش از هر من **م** تا بنده که آن حدیث با
 مابعد آن موقوف باقیل آن موقوف نیست مرفوع متصل است و ذلک قلیل
 عدم الفصل او اختلاف فیه و آن حدیث موقوف در کتاب اندکست جای که
 حدیث مرفوع که اسناد او تا مصطفیٰ صلی الله علیه و سلم رسیده است یا
 که اختلاف در دست مودم است یعنی جای که حدیث مرفوع یا مختلف فیه است
 حدیث موقوف را آوردم علی اینی لم اجعل هذه الروایة الا لعلکم یربوا

این حدیث موقوف بر رسول الله صلی الله علیه و سلم است و اگر حدیثی موقوف بر کسی دیگر است باید که در کتاب یا حدیثی که در کتاب است موقوف باشد و اگر حدیثی موقوف بر کسی است که در کتاب نیست باید که در حدیثی که در کتاب است موقوف باشد و اگر حدیثی موقوف بر کسی است که در حدیثی که در کتاب نیست باید که در حدیثی که در کتاب است موقوف باشد

این حدیث موقوف بر رسول الله صلی الله علیه و سلم است و اگر حدیثی موقوف بر کسی دیگر است باید که در کتاب یا حدیثی که در کتاب است موقوف باشد و اگر حدیثی موقوف بر کسی است که در کتاب نیست باید که در حدیثی که در کتاب است موقوف باشد و اگر حدیثی موقوف بر کسی است که در حدیثی که در کتاب نیست باید که در حدیثی که در کتاب است موقوف باشد

بغیر من التقلید و لم یستقام یعرف الصحیح من الکتاب المسانید بالک
 کرده ایندم این رموز را برای عالمی که برشته است یعنی بی نیاز است از
 دیگری برای طلب علم که برشته است یعنی بی نیاز است از دیگران
 کتب صحیح مسانید را بداند و لا یغنی تحقیقه لا اقتباس المصالح العموم الناس و اگر
 آن رموز را برای عالمی متعلی نمیکرد ایندم پس در حقیقه عموم مردمان را حاجت
 بهوز نیست که ایشان ندانند بلکه مردمان خواص حاجت است این رموز را برای
 ایشان آوردم فلیعلم انی از خواص آن کیونک منیع ما فیه یجی ازال الالباب
 چوینین است که گفتم پس باید دانست که امید دارم که جمیع حوادث که درین
 کتاب است صحیح است پس الباس که در حدیث موقوف بود زایل گشت و قبح
 و محمد الله تعالیٰ به الموفق اللطیف ما لم یفقه مجلدات من التوالیف و بدین
 کتب جمع کرده است این مختصر لطیف محمد الله تعالیٰ امانتی را که جمع کرده است
 آثار مجلدات تا لیکن فاذا انتهى برفو آمن الله تعالیٰ ان یجعل فی اخره
 فصل فی فضل من لفظ ما فیه قد اشکل و چون این کتاب تمام شود امید
 دارم از خدای تعالیٰ که در آخر آن فصلی بسیار که از مغلق الفاظ موسیٰ بن
 این امید مصنف رحمه الله برینا بد فضل موعود نوشتن نخواست و فیه
 مشتمل علی امانت فی فضل الدعاء و الهذ کرتیم اذاب الدعاء و الذکر
 و اوقات الاجابت و اقوالها و اما کما تم اسم الله تعالیٰ الاعظم
 و اسما حسنی ثم ینقال فی الصبح الی المساء و فی طول الخیرة الی
 الملة من جمیع ما یجوز الیه صحیح النقص عنه صلی الله علیه و سلم علیه

صحیح الکتاب
 اصل

این حدیث موقوف بر رسول الله صلی الله علیه و سلم است و اگر حدیثی موقوف بر کسی دیگر است باید که در کتاب یا حدیثی که در کتاب است موقوف باشد و اگر حدیثی موقوف بر کسی است که در کتاب نیست باید که در حدیثی که در کتاب است موقوف باشد و اگر حدیثی موقوف بر کسی است که در حدیثی که در کتاب نیست باید که در حدیثی که در کتاب است موقوف باشد

این حدیث موقوف بر رسول الله صلی الله علیه و سلم است و اگر حدیثی موقوف بر کسی دیگر است باید که در کتاب یا حدیثی که در کتاب است موقوف باشد و اگر حدیثی موقوف بر کسی است که در کتاب نیست باید که در حدیثی که در کتاب است موقوف باشد و اگر حدیثی موقوف بر کسی است که در حدیثی که در کتاب نیست باید که در حدیثی که در کتاب است موقوف باشد

الاقتال

بجز این بکون
 بافتن و موقوف
 عدا الاضافة و کذا
 فقلت او کثیر و انظر
 الیه و قد اشکل علیه

الحدیث موقوف

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

فقال في ربي عني يرهزها اهل البعير عركي
لما جد جوتي ولخط الرعا في قنبره فترابك
قد روي زينة العروا الى اعلى من ذلك

١٠
 الحمد لله الذي هدانا لهذا
 ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
 والحمد لله رب العالمين

١٢٣

(Faint handwritten notes in Persian script)

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

والمعقبات
والتي واحة عيسى

Handwritten manuscript page from the *Shahnameh*, featuring dense Persian script in black ink on aged paper. The text is arranged in several columns, with some lines written diagonally or horizontally across the page. The handwriting is characteristic of the early modern period.

[illegible]

تشریح حدیث فای سید سادات من اهل بیت علیهم السلام
نماز احوال علیهم السلام

صلی الله علیه وسلم فرمود اگر مردی که در کتاف او در این است قیمت کند در دنیا
و کفرهای کند و در آخرت او را در حق است او را فرزند بر این
فادو الله انما اولی الله من انفسنا قال علی بن ابی طالب و در این
است بر دایت انفس فرمود که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود که
بر خدا رشت پس بگوید صحابه کشته ای رسول خدا را پس رشت چیست فرمود
و کفر و بدینان بگذرید شما هم ذکر کنید مراد از این طعن طعنای است که
و کفر کند و مراد از این ذکر همان است که میگوید لا اله الا الله و الله اکبر است
بقول الله عز وجل یعلم اهل البیت الیوم من اهل الکرم قبل من اهل الکفر
یا رسول الله قال اهل البیت من المساجد **طلس** و صحیح این حدیث
و صحیح کبر طرانی و مسند ابی یحیی موصی است بر دایت ابو سعید خدری فرمود
که رسول صلی الله علیه وسلم فرمود خدا اینالی میفرماید سرایام بدانند اهل آتش
امروز که کشته اند اهل کرم صحابی گفت ای رسول خدا اهل کرم کیانند فرمود
مجلس ذکر در مساجد ما من دمی الا و بقلبه حیث فی احدی المساجد فی
الشیطان فاذا ذکر الله خسر و اذا لم یذكر الله وضع الشیطان منقاره و دمی
و سوس له **طلس** و مصنف ابی بکر است بر دایت عبد الله بن مسعود
که رسول صلی الله علیه وسلم فرمود هیچ آدمی نیست مگر که مردی او را و حاکم است
فرشته و در این شیطان است پس آدمی چون ذکر خدا نکند شیطان بیانش شود
و چون ذکر خدا نکند شیطان نوک خود را در دل او زند و سوس کند پس رسول
بدی افکند من صلی الخیر فی جماعه ثم تعبدوا لک الله حتی تطلع الشمس من مغربها

در این حدیث
در این حدیث
در این حدیث

در این حدیث
در این حدیث
در این حدیث

در این حدیث
در این حدیث
در این حدیث

در این حدیث

در این حدیث
در این حدیث

گفت که با هر چه تو عمره یا به تو **طلس** در سنن ترمذی است بر دایت انفس فرمود
که رسول صلی الله علیه وسلم فرمود هر که نماز فرمود و با هر چه که در دنیا
و کفرهای کند که کشته ای رسول الله صلی الله علیه وسلم در آخرت او را در حق است
مجلس ذکر در مساجد ما من دمی الا و بقلبه حیث فی احدی المساجد فی
الشیطان فاذا ذکر الله خسر و اذا لم یذكر الله وضع الشیطان منقاره و دمی
و سوس له **طلس** و مصنف ابی بکر است بر دایت عبد الله بن مسعود
که رسول صلی الله علیه وسلم فرمود هیچ آدمی نیست مگر که مردی او را و حاکم است
فرشته و در این شیطان است پس آدمی چون ذکر خدا نکند شیطان بیانش شود
و چون ذکر خدا نکند شیطان نوک خود را در دل او زند و سوس کند پس رسول
بدی افکند من صلی الخیر فی جماعه ثم تعبدوا لک الله حتی تطلع الشمس من مغربها

در این حدیث
در این حدیث
در این حدیث

در این حدیث
در این حدیث

و در پیشگاهش که مذکور است و او را در آن گناه زیرا چون بنده اقرار
 کند که من گناهان را که خداوند تعالی توبه از او قبول کند و اختیار را لا اله الا الله
 علی بن ابی طالب صلی الله علیه و سلم فایده که هر که این خبر را بداند
 و نسی است و اختیار کردن دعاها که صحیح است از پیشا بر سر علی علیه السلام
 در وقت فراش او علیه رسول صلی الله علیه و سلم اختیار کند زیرا چون در
 علیه افضل الصلوة صحیح حاجتی را سوی غیر خود نکند البته است همه چیز را بیا
 فرموده است و تخریر آنکه و من یسأل الله فی حاجته و یسأل الله فی حاجته
 کردن دعاها که جامع اند ان یتوبه الله و ان یدفع الله الیه ذنوبه و ان یرزقه الله
در مسلم و سنن ابی داود است و اگر آثار کند بذات خود دعا کند برای
 و پدر خود و برادران خود که مؤمنانند از برای کس دیگری است که چون رسول صلی الله
 برای کسی عامی که ابتدا بذات خود میفرمود ان لا یفرض نفسه بالذات
اما و ت و سنن ابی داود و ترمذی و ابن ماجه است و اگر مخصوص
 ذات خود را بدعا کند اما بهر یک دعا عام کند اخفوی و در معنی که در غفر
 و از آنجا که به از ثواب نسی الله عنه مروی است که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود
 اما مت نکند کسی که خود را بغير مقتدیان دعا کند و اگر خود را مخصوص کرد اند
 خیاست ایشان کرده چه و آن ینال بعزیم در بخاری و مسلم و سنن ابی داود
 و ترمذی و نسای و ابن ماجه است که هر که بخواهد بیزم یعنی بگوید اغفر لی و اغفر لی
 و بگوید ان شئت فقل غفر لی از انس رضی الله عنه مروی است که رسول صلی الله علیه و سلم
 فرمود که هر که دعا کند که بیزم کند ان یتوب الله و ان یدفع الله الیه ذنوبه و ان یرزقه الله
 و اگر دعا کند که بیزم کند ان یتوب الله و ان یدفع الله الیه ذنوبه و ان یرزقه الله

و هر که این دعا را بخواند
 خداوند تعالی او را از
 گناهان پاک کند و او را
 ثواب دهد و او را از
 فقر و تنگدستی رها کند

و هر که این دعا را بخواند
 خداوند تعالی او را از
 گناهان پاک کند و او را
 ثواب دهد و او را از
 فقر و تنگدستی رها کند

و هر که این دعا را بخواند
 خداوند تعالی او را از
 گناهان پاک کند و او را
 ثواب دهد و او را از
 فقر و تنگدستی رها کند

و هر که این دعا را بخواند
 خداوند تعالی او را از
 گناهان پاک کند و او را
 ثواب دهد و او را از
 فقر و تنگدستی رها کند

و هر که این دعا را بخواند
 خداوند تعالی او را از
 گناهان پاک کند و او را
 ثواب دهد و او را از
 فقر و تنگدستی رها کند

و هر که این دعا را بخواند
 خداوند تعالی او را از
 گناهان پاک کند و او را
 ثواب دهد و او را از
 فقر و تنگدستی رها کند

و هیچ ابرو عاتق است و اگر دعا کند بدست بر دعا و آن خبر خود را بگوید
 و اختیار کند و آن خبر خود را بگوید و اختیار کند و آن خبر خود را بگوید
 و خداوند از او بگوید و او را بگوید و او را بگوید و او را بگوید
 خود را در اجابت نیکو دارد و نظر بر نگاه خود کند بیکه نظر بر کرم و نیت است
 زیرا که او قاطعاً بلیس اگر شرف و خوقات است اجابت کرد و چون عیادت خود را تا
 خواست از ابو هریره و غیره عنده مرویست که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود دعا
 باینکه اجابت کند و بداند که خداوند تعالی قبول کند از برای کس بیزم بخواند و آن
 بیکه الدعاء در بخاری و مسلم است و اگر دعا کند دعا را سه بار یا پنج بار تا
 از ابن مسعود و غیره عنده مروی است که رسول صلی الله علیه و سلم دست دعا
 را قفل دعا سه بار و او سطح بار و او سطح بار و آن بلغ نیت در
 نسای و صحیح مسلم که حاکم صحیح ابو عروانه است و اگر دعا کند و دعا بیزم بخواند
 تا کند که در حدیث است خداوند تعالی الحاح کند کار و نیت دارد و آن
 با ترمذی و قطیبه ترجم م در مسلم و سنن ترمذی است و اگر دعا کند بیکه
 رحم بیزم از خدای تعالی حرام نخواهد بود و جدا از مادر و پدر نخواهد بود و آن لا یذبح
 با غیر قدس فرشته س در سنن نسای است و اگر دعا کند بیکه کاری
 فرای حاصل کرد بدین معنی کاری که واقع شد دفع آن نخواهد بود زیرا که واقع شد
 و آن لا یغفر لی فی الله عار یان بیزم بخواند و آن لا یغفر لی فی الله عار یان
 و اگر دعا کند و دعا کند برین که محال باشد یا آنکه در معنی محال است خواهی
 ابدی یا احوال است یا بگذشت جوانی و آن لا یغفر لی فی الله عار یان در بخاری و مسلم

و هر که این دعا را بخواند
 خداوند تعالی او را از
 گناهان پاک کند و او را
 ثواب دهد و او را از
 فقر و تنگدستی رها کند

و هر که این دعا را بخواند
 خداوند تعالی او را از
 گناهان پاک کند و او را
 ثواب دهد و او را از
 فقر و تنگدستی رها کند

و هر که این دعا را بخواند
 خداوند تعالی او را از
 گناهان پاک کند و او را
 ثواب دهد و او را از
 فقر و تنگدستی رها کند

و هر که این دعا را بخواند
 خداوند تعالی او را از
 گناهان پاک کند و او را
 ثواب دهد و او را از
 فقر و تنگدستی رها کند

و هر که این دعا را بخواند
 خداوند تعالی او را از
 گناهان پاک کند و او را
 ثواب دهد و او را از
 فقر و تنگدستی رها کند

و هر که این دعا را بخواند
 خداوند تعالی او را از
 گناهان پاک کند و او را
 ثواب دهد و او را از
 فقر و تنگدستی رها کند

[illegible]

و اوقات مختلف شب در روز از دست نماند اگر در وقت از مردان ذکر باشد و اگر از زنان
 از زمان ذکر باشد یعنی تا آن که نوروزی وقت ربیع الاول و انبیا را و غایت صلوة
 فردای آن وقت است آن یک روز که در میان این اوقات است و این اوقات را در روز جمعه
 و لا یسأمل فی قضاء و کسر را که در وی معین در وقت شب یا در روز یا پس از آن
 غیر آن بود و آن در روز را وقت شود و در این سر که آن در روز و در این سر که آن در روز
 ممکن باشد در قضای آن سستی نکند تا او را بر ملازمت آن عادت شود و اوقات این باب
 این باب اوقات باب است **لیلة القدر** **س** در سنن ترمذی و نسائی و ابی داود
 صحیح مستدرک است که شب قدر شب قدر از آنست که تقدیر قضا و امور
 یا این تسبیح جبهه شرف آنست و شب قدر ماه مبارک رمضان است و اختلاف در تعیین
 آنست که در تفسیر و غیر آن مذکور است و فصلی از مشهور است و یوم عرفه **س** در
 است و روز عرفه یعنی نهم ماه ذی حجه در حدیث است که خدای تعالی روز عرفه آنقدر
 بندگان را از آتش آلوده کند که در هیچ روز نکند و شهر رمضان **س** در مستدرک
 ماه مبارک رمضان و لیلة الجمعة و یوم الجمعة **س** در ترمذی و صحیح مستدرک
 شب جمعه و روز جمعه **س** در سنن ابی داود و نسائی و ابی داود و صحیح
 بن حبان و صحیح مستدرک است و روز جمعه در حدیث است و صحیح مستدرک
 است و در آن معنی است که دعا در آن مستجاب شود و نصف اللیل **س** در معجم طبرانی
 نیم شب انبیا **س** در مسند امام احمد ابی یحیی موسی است که نصف شبی است
 ثلث اللیل الاول **س** در هر دو کتاب مذکور است و ثلث شب اول وقت اللیل
 تا آخر و مسند امام احمد است و ثلث شب آخر در حدیث است که خدای تعالی در ثلث

۲۹۱

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

一

در خورشید بنظر بادیه است که مرا بخواند پس در اجابت که کم است از زمین بخوابد
پس ای بادیه و خورشید **مس** در سنن ابی داود و ترمذی و نسائی و صحیح
مسند که در عجم طریقی و مسند بزار است و مسند شیخ و مسند بیهقی که مردی بزرگ
ای رسول خدا را که آمدت و عامت قبول کرد و فرمود یا شب و وقت **مس** در سنن
و وقت که خداوند فرموده است و المستعجلین یا لا اله الا انت سبحانک انی
اولی و وقتها مابین آن مجلس الامام فی الخطبة الی ان یخفی الصلوة **مس**
در سنن ابی داود است و ساعه جمعه مرجو ترین آن اوقات مابین
ساعه جمعه میان شستن امام و خطبه تا اقامه نماز است و حدیث است که در روز
ساعتی است هر که در آن ساعت خیزد از اعتدالی بخوابد و او را بدو مرتبه جزای
الصلوة الی السلام **مس** در سنن ترمذی و ابن ماجه است و وقت ساعه
از شروع کردن نماز تا سلام و الله اعلم فانتم یقین **مس** در بخاری و مسلم
نسائی و ابن ماجه است که وقت ساعه جمعه از اقامت نماز تا سلام و حال
دایمی در نماز ایستاده باشد و قبل بعد العصر الی غروب الشمس **مس** و در
ابن مردویه و سنن ترمذی است که بعضی صحابه گویند وقت ساعه جمعه بعد عصر تا غروب
آفتاب است و قبل آخر ساعه هرگز نایم **مس** در سنن
ابی داود و نسائی و ابن مردویه و مسند امام مالک و ترمذی و ابی یوسف و صحیح
مسند است که بعضی صحابه گویند وقت ساعه جمعه از ساقبت و قبل طلوع
الغیر قبل طلوع الشمس و قبل غروب الشمس و بعضی صحابه گویند از ساعه
جمعه طلوع فجر شمس از طلوع آفتاب است و ذهب ابو ذر الغفاری رضى الله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

الى انما بعد شمس الشمس يسير الى دياره ودر نه سست بود غباری خرمی
 شوی آن ساعت بعد از آن وقت بابت باندی که گفتند که آن وقت
 آنها وقت قراة الامام الفاتحه کالی ان یقول بجا بجه الامام ویت
 انی تحت عن البقی ملى الله علیه وسلم کما بیئت فی غیره الموضع
 مصنف گفت من اعتقاد دارم که آن ساعت وقتی است که امام در نماز جمع
 فاتحه خواند که آمین گوید و این اعتقاد از جهت آنست که جمیع کتب بیان داشت
 که درست شده است ازینجا مبر علی السدیة و سلم چنانچه بیان کردم در غیر
 این محل قال النواوی رحمه الله و البیاض بل الصواب الذی لا یجوز فیه
 ما ثبت فی صحیح مسلم من حدیث ابی موسی الا شری رضی الله عنه قال
 سمعت ابی یقول سمعت رسول الله ملى الله علیه وسلم یقول فی سعة
 الجمعة ی باین ان یجلس الامام الی ان تقضى الصلوة رواه مسلم
 و گفت شیخ محی الدین نووی رحمه الله و صحیح بلکه صواب که غیر آن درست
 آنست که در صحیح مسلم ثابت است از حدیث ابو موسی اشجری رضی الله عنه
 که گفت از پدر خود شنودم که میگفت از رسول صلی الله علیه وسلم شنیدم که میفرمود
 در شان ساعت میان آنکه امام در خطبه بنشیند تا که نماز را تمام کند این حدیث
 مسلم روایت کرده است احوال الامام بابت این بیان احوال بابت دعا
 عند البذا بالصلوة **مس** در سنن ابی داود و صحیح مستدرک است که نزدیکی
 نه اکنون نماز یعنی نزدیک با کما در حدیث است بروایت سهل ابن سعد
 که رسول صلی الله علیه وسلم فرمود دعا در وقت روزه نزدیک با کما

فی صلوة الجمعة

این حدیث صحیح است
 و در صحیح مسلم
 و در سنن ابی داود
 و در مستدرک
 و در ترمذی

جمع آن حدیث
 در احوال بابت دعا
 در احوال بابت دعا

احوال بابت دعا
 در احوال بابت دعا
 در احوال بابت دعا

در نزدیکی

و نزدیک با کما روایت اولاد این و الا قامت **مس** در سنن
 ابی داود و ترمذی و سنن ابی داود و صحیح بن حبان است و میان با کما روایات در
 حدیث است بروایت انس بن مالک و غیره که رسول صلی الله علیه وسلم فرمود میان
 روایات دعا در وقت روزه و بعد از آنکه بنشیند پس نزل بر کعبه او شده **مس**
 مستدرک است و بعد از آنکه بنشیند و فی علی الصلاة گفتن مکرری که اندوه بخشی
 رسیده باشد و عند الصف فی سبیل الله **مس** در صحیح ابن حبان
 طبرانی کبیر و موطا است امام و موطا موقوفست و نزدیک صف کشیدن برای
 در راه خدای تعالی در حدیث مرسل است بروایت امام شافعی رحمه الله که رسول
 صلی الله علیه وسلم فرمود ایات دعا را نزدیک ملاقات و در شکره نزد اقامت نماز
 و نزدیک نزل باران طلب کنند و عند الختام **مس** در سنن ابی داود
 و نزدیک پیوستن جنگ بعضی بعضی و ذکر الصلوة المکتوبات **مس** در ترمذی
 و سنن شافعی است و پس نمازهای فریضه در حدیث است بروایت ابو هریره رضی
 که مردی پرسید از رسول خدا صلی الله علیه وسلم که کدام وقت دعا مقبول گردد آن حضرت
 علیه افضل الصلوات فرمود پس نمازهای فریضه و فی السجود **مس** در سنن ابی داود
 سنن شافعی است و در سجده در حدیث بروایت ابن عباس رضی الله عنه که رسول
 صلی الله علیه وسلم فرمود که شش دعا در سجده کند که سزاوار است که شتاب شود
 و عجیب تلاوة القرآن **مس** در سنن ابی داود و سنن شافعی
 و ترمذی است و بعد تلاوة القرآن سیمائ الختم **مس** در صحیح طبرانی
 کبیر و در مصنف ابی یکر است لیکن در مصنف موقوفست خصوصاً بعد از ختم

این حدیث صحیح است
 و در صحیح مسلم
 و در سنن ابی داود
 و در مستدرک
 و در ترمذی

این حدیث صحیح است
 و در صحیح مسلم
 و در سنن ابی داود
 و در مستدرک
 و در ترمذی

خصوصاً من القاري **ت** در سنن ترمذی و مجمع طریقی کثیر است خصوصاً
 از قاری قرآن و عند شرب ما و در زمزم **م** در صحیح مسلم که است در نزد
 انکاسیدن آب زمزم و احسن و عند الحلیت **م** در صحیح مسلم و چهار سنن است
 و نزد حاضر شدن پیش میت و صیاح و یکتا **م** در بخاری و مسلم
 و سنن ترمذی و نسای است و نزدیک بآن خرو و سبها ز باران چه فروان در وقت
 فرشته رانی پسند و اجماع المسکین **ع** در اصول سنه است و نزدیک است
 مسلمانان در عایشه نقل از شرح است که چون یکصد باشند و بی جای از ذکر **م**
 در بخاری و مسلم و ترمذی است و در مجلسهای ذکر و عند قول لا اله الا الله
م در مسلم و سنن ابی داود و نسای و ابن ماجه است و نزدیک است
 و لا اله الا الله ز باران فرشته گان در اولت آمین میگویند و آن را حاجت
 و عند تقیض الحیث **م** در مسلم و سنن ابی داود و نسای و ابن ماجه است
 و نزدیک است چشم میت و عند اقامه الصلوة و عند نزل الغيث **ط** در مجمع
 کبر و دعا این مراد است و نزدیک با کثرت و نزدیک باریان باران و او انشائی
 رضی الله عنه فی الامم رسلاً و قال قد حضرت عن غیره اجماع طلب الاجابة
 روایت کرده است حدیث مذکور را امام شافعی و غیره در سنن رسول یعنی بخاری
 و امام که نام کتاب است و گفته اند که یاد دارم از علماء بسیار طلب حاجت از نزد
 فر و آمدن باران قلت و عند زویر الکعبة **ط** مصنف گوید رحمه الله و رحمه
 کبر است و نزدیک دیدن کعبه و بین اهل التبت فی الانعام یعنی دو نام
 که در سوره انعام است و آن است مثل ما اوتی فی رسل الله انما علم

و عند شرب ما و در زمزم

و عند الحلیت

لأن الحلیة یومنون علی الدعاء عند ذلک کما جاز فی حدیث اکرم و فی مسند الحلیة سبب الاجابة

و عند الصلوة و نزل الغيث

و دعا الله و الله و الله فاذا جازعهم انزلوا من فوقهم حتی کونوا مثل ما اوتی رسل الله العلم حیث یجوز رسل الله

تقری

منطقاً ذلک من غیره احد من اهل العلم و نفس علی بن ابي طالب و الزرار
 و السعفی فی تفسیره عن نسخ العباد المقدسی رحمهما الله یا ذکرتم آن در نزد
 یا جبره از سیاهای از اهل علم و صحیح کرده است برین مذکور عاصم بن الرزازی
 خرو از شیخ علامه مقدسی و اما بکن الاجاب فکما هو اوضح الشریفة اما کلماتی
 پس همه جمله ای شریف است چنانچه مسجد حرام و مسجد رسول صلی الله علیه و سلم و مسجد
 قال الحسن البصری فی ربه الله فی رسالته الی اصل کلامه ان الدعاء استجابی بکماله فی
 مشروط فی الطواف و عند الملتزم و تحت المیزاب فی البیت و عند زعم
 و علی السقا و المردة و فی المسی و قلت المعظم و فی عرفات و فی المزدلفة
 و فی منی و عند الحجرات الثلث حسن بصری رضی الله عنه در ساله که بسوی آن
 فرستاده بود گفته است که دعا در مکه مستجاب است در بار زده محل در طواف نزدیک
 طهرم یعنی میان در کعبه و حجر الاسود و در زیر نودان بام کعبه نزدیک زمزم
 و بر کوه صفا و کوه مروه و در جای سعیر و پس مقام ابراهیم صلوات الله علیه
 و در عرفات یعنی جای کعبه میروند و در مزدلفه و در منی و نزدیک منی
 یعنی نزدیک سه مقام که آنجا سبک زبانی اندازند قلت و ان لم یکن
 عند البنی صلی الله علیه و سلم ففی ای موضع علی انما قد رویتنا فی
 استجابة الدعاء فی الملتزم حدیثاً مستنداً من طریق اهل مکة
 مصنف رحمه الله گوید اگر دعا نزد پیغمبر صلی الله علیه و سلم مستجاب شد
 پس در کدام محل مستجاب شود یا آنکه ما روایت کردیم در استجاب دعا
 طهرم حدیثی مسلسل از طریق اهل مکة آن حدیث در شفا مذکور است

و عند شرب ما و در زمزم

و عند الحلیت

و عند الصلوة و نزل الغيث

قتل کند و آن نیست اللهم انی اسئلك بان اسئدک انت الله لا اله الا انت
 الا اله القدر الذي لم یلد ولم یولد ولم یکن له کون احد **مفسر** ای بار خدای از تو خوا
 بپرستش و دعای که درستی تو خدای و جز تو معبودی نمی نیست قوی گمانی شریک خداوند
 آنکه فرزندی نرزد کسی او را نرزايد و مراد از هیچ هستی نیست اللهم انی اسئلك بان
 انت الله لا اله الا انت **مفسر** در مصنف ای بگرايد و دعای مذکور در بیه عبارت دیگر است
 و اسم الله تعالی العظیم الذي اذا دعی به اجاب و اذا سئل به اعطى **مفسر**
 در چهار سنه و صحیح ابن حبان و مستدرک و مستدرک احمد و مصنف ابی بکر است بزیات این
 رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود اسم خدا را که عظیم است آنکه چون بگوید
 اجابت کند چون نخواهند بدید فرق میان اجابت و اعطای نیست که اجابت ال
 بشرف و وجابت داعی نرزد مجیب و قصا حاجت اسم شایسته بخلاف اعطای
 اسم عظیم نیست اللهم انی اسئلك بان لك الحمد لا اله الا انت و قد کلام شریک
 الحسنان الثمان برفع السموات و الارض یا ذا الجلال و الاکرام **مفسر** ای بگو
 بپرستی من از تو بخوانم بدین که هرگز است هیچ ستایش جز تو معبودی نیست تو تنها
 را ترا شریک نیست تو هر بانی و بیارنده و توئی تو پدید کننده آسمانها و زمین ای
 عظمت و کرامی یا حی یا قیوم **مفسر** در چهار سنه و صحیح ابن حبان و مستدرک احمد
 احمد است که اسم اعظم و اسم مذکور است معنی نیست ای زنده همیشه ای پائنده عالم
 و اسم الله العظیم فی حاکمین الایین و الحکم الامه و احد لا اله الا هو الحي القيوم
 و فاتح القرآن الحمد لله لا اله الا هو الحي القيوم **مفسر** در سنه ابی داود
 و ترمذی و ابن ماجه و مصنف ابوبکر است بر دایت اسمی است بزرگتر از اسم الله تعالی

این دعا را در هر روز صد بار بخواند
 و اگر در هر روز صد بار بخواند
 و اگر در هر روز صد بار بخواند
 و اگر در هر روز صد بار بخواند

این دعا را در هر روز صد بار بخواند
 و اگر در هر روز صد بار بخواند
 و اگر در هر روز صد بار بخواند
 و اگر در هر روز صد بار بخواند

علیه و سلم فرمود اسم اعظم درین دو آیت مذکور است معنی آیه اول نیست و معنی
 یکست هزار و هشتاد و هشت و دوازده پائنده است و اسم الله اعظم
 فی ثلث سویر البقرة ال عمران و طه **مفسر** در صحیح مستدرک است بر دایت بولای
 رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود اسم اعظم در سه سوره است
 در سوره بقره و سوره آل عمران و سوره طه قال القاسم فالتسبیح فوجدتها
 الله الحي القيوم قاسم رحمه الله گفته که من این سه سوره را تفسیر کردم یافتیم
 آن اسم اعظم حی و قیوم است که در هر سه سوره مذکور است در سوره بقره الله
 لا اله الا هو الحي القيوم و در سوره آل عمران الحمد لله لا اله الا هو الحي القيوم
 و در سوره طه دعوت الوجوده للهي القيوم و در سوره العبادت که کعبه اجاب
 رضی الله عنه گفت که چون عیسی علیه السلام خواستی که مرده زنده شود و کافران
 که اودی و محمد و شما گفتی و این اسمها را ندیدی یا حی یا قیوم یا الله یا محمد یا عیسی
 و الاکرام یا نور السموات و الارض و یا منیرها و رب العرش العظیم قلت عیسی
 الله لا اله الا هو الحي القيوم جمعا بین محمد و عیسی و یا عیسی فی کتاب
 الله عابد لله احد عن یونس بن عبد الاعلی و الله تعالی اعلم **مفسر**
 گوید نزد من آن اسم اعظم نیست الله لا اله الا هو الحي القيوم از جمله
 کردن میان حدیث و از جمله حدیثی که روایت کرده ایم در کتاب عیسی
 از یونس بن عبد الاعلی و الله اعلم و القاسم بن ابراهیم بن عبد الرحمن بن ابی
 صاحب ابی امامه بن حمر بن سعد بن دیر قاسم که مذکور است ابن عبد الرحمن بن ابی
 قیس است صاحب ابی امامه با همی فرستاده و اسم الله تعالی الحی القیوم

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
الانسان كونه بين سبعة ملكات

فصل در تعریف اوسط است که در باره دو شباخانه و عیسی بن ماری که در کوفه بود یعنی اینست که
 بنامه مجید بحکم است اوتعالی که تمام است از هر جنی مراد از این کلمات یعنی عیسی بن
 و بعضی گویند تمام قرآن است و فی المساق فقط **عصی** در مسلم به این
 در تعریف اوسط است بره ایت ابوهریره رضی الله عنه که آنکه در شباخانه
 که میخفت ثمرات **ت می می** در ترمذی و مسند از می و کتاب
 عمل الیوم و دلیل ابن سنی است بر اینست معقل بن یسار رضی الله عنه
 که سر بار کوید او ذوالعنه السبع العظیم من الشیطان الرجیم ثمرات
ت می می در ترمذی و مسند از می است که کلمات مذکور سر بار کوید شباخانه
 معنی اینست بنامه مجید بخدا میخورد جل که شتر است و دانست از شیطان
 رانده شده بهر الله الذی له اله الا هو عالم الغیب و الشهاده هو الرحمن الرحیم
 هو الصمد الذی له اله الا هو الملك القدوس السلام المؤمن المهیمن العزیز الباقی
 المتکبر سبحان الله عما یشرکون هو الله الحق الباری المصور له الاسماء
 الحسنی **سبح** له ما فی السموات و الارض و هو العزیز الحکیم **ت می می**
 در ترمذی و مسند از می و کتاب عمل الیوم و دلیل ابن سنی است
 که این است افرسوره حشر بخدا یعنی یا است اینست اوتعالی خدا است
 که محمود و محبت جزا و نیت دانسته غیب و حضور است اوتعالی الرحمن الرحیم
 است اوتعالی ان خدا می که جزا و محمود و محبت نیت الکریم و شاه است
 پاکست خدا و نزل سلامتی است اما ان و عنده است نگاه داشت غالب
 راست او مدد کار با نیت نذر کو اوست باکی است خدا می تعالی را

هم غشت مرآت الحی رود آینه
آینه مرآت من قال حسین پیشی
آینه مرآت پیشی آینه یغفره
چون نگار آینه

11

از آنچه شرک می آید نزد کافران و او تعالی را راست نامید و بیکه باکی یاد میکند و مدد تعالی را
 از آنچه در آسمانها و زمینهاست و او تعالی غالب و سوار کار است قل هو الله
 احد ثلث مرات قل اعوذ برب الفلق ثلث مرات قل
 اعوذ برب الناس ثلث مرات **دست** **ع** می در سن
 ابی داود و ترمذی و نسائی و کتاب عمل الیوم و اللیل ابن سنی است
 بروایت عبد الله بن حبیب رضی الله عنه که این سه قل سه گان باز بخواند
 و حدیث است که رسول صلی الله علیه و سلم عبد الله را فرمود که شبگاه
 و با صبح و این را بخوان ترا از هر چیز سبده خواهد بود و فیحان الله
 تمسکون و حین یصبحون و له احمد فی السموات و الارض
 و عشیاء و حین یظنون یخرج الی من المیت و ینزع المیت
 من احی و یمشی الارض بعد موتها و کذا لک تحریکون **دی**
 در سنن ابی داود و کتاب عمل الیوم و اللیل ابن سنی است بروایت
 ابن عباس رضی الله عنهما که این سه آیت بخواند و حدیث است که
 رسول صلی الله علیه و سلم صحابه را فرمودند شما را خبر کنم که خدا تعالی اینها را
 علیه السلام را می چه خلیل نامید که شکر کن ای رسول خدا فرمود از جهت
 آنکه آنرا هر شبگاه و با صبح و آسمان و زمین تمسکون تا آخر تکلیف معنی
 ایات اینست پس باکی یاد کند خدا تعالی را و وقتی که شما شبگاه و کند یعنی
 نماز مغرب و عشاء کند از یاد و وقتی که شما با صبح و کند یعنی نماز فجر را کند مردن آید

الامساك الاصاب
سببا كما يكون وروقت باعرا وشدا

قوله حينئذ متصل بقوله حينئذ
وقوله اي بعد في السور والافاض
اعترافا بينهما
اقراء يا حينئذ حينئذ
ذاكرين كل شي اذكار
اقراء صلوة الغفر صلوة العشاء
قوله تحري اي كالفرج من البنية

卷之四

خود را آسمانها و زمین و هر وقت عمر و هنگام ظهر یعنی وقتی که عمر و ظهر کند از روی برون
می آید و تعالی زنده را از مرد و جنبا بخیر را از بیست و مسلم را از کافرا و کافرا از مسلم
و زنده میگرداند و تعالی زمین را از مرد و جنبا بخیر را از بیست و مسلم را از کافرا و کافرا از مسلم
کورتا برودن الله لا اله الا هو الحی القيوم هاته الاکسی در کعبه است به است
ابی بن کعبه رضی الله عنه که است الاکسی بخواند و است الاکسی و الایه من اول
سوره غافر الی الیه المعیرت **حب** در سنن ترمذی و صحیح ابن حبان است بروایت
ابو هریره رضی الله عنه که است الاکسی و اول آیه سوره غافر الیه المعیرت بخواند
و ان آیت است تخم شریک الکتاب من الله العزیز العلیم
غافر الذنب و قابل التوب شدید العقاب ذی الطول
لا اله الا هو الیه المصیر این تشریح کتاب است از حدیثی عز وجل
که غالب است داناست امر زنده کنه است و قبول کننده توبه است
عقاب او سخت است خداوند فضل است معبود بحق جزا و تعالی است
سوی اوست بازگشت خلق در حدیث است هر که این دعا را است بدارد
بخواند تا شبگاه محفوظ ماند و هر که شبگاه بخواند تا با بر او
محفوظ ماند اصبحنا و اصبح الملك لله و الحمد لله لا اله الا
الله وحده لا شریک له له الملك وله الحمد وهو علی کل شیء
قدیر رب اسالک خیر ما فی هذا الیوم و خیر ما بعده
و اعوذ بک من شر ما فی هذا الیوم و شر ما بعده رب اعوذ

فی حدیث علی رضی الله عنه عن رسول الله
صلی الله علیه و سلم من قرأ آیه
الاکسی من یا خیر معنی آیه الله
وله و دار ما بعد ایل و ویرات
خود را و الله یعنی فی سبب الایمان

عن ابی هریره رضی الله عنه قال قال
رسول الله صلی الله علیه و سلم
من قرأ آیه المؤمن الی الیه المعیرة
صین یصیح حفظ بها حتی یشتون
ومن قرأ آیه صین یصیح حفظ بها
صین یصیح

اگر از خط است کلام الله عز وجل تعالی
و خالص او را از اندام او بخیر بقیل آتش
فی حدیثی مرسل است که شایع
مرا داشته اند از اکبر ای خداوند تعالی
و هر چه را خداوند تعالی است بخواند
محفوظ یا محمد و حج الله

من اکمل

من الکسل و سوء الکبر رب اعوذ من شر ما فی هذا الیوم و شر
ما بعده رب اعوذ بک من عذاب فی النار و عذاب فی القبر
م دت مس در مسلم و سنن ابی داود و ترمذی و نسائی
و مصنف ابی بکر است بروایت ابن مسعود رضی الله عنه که دعا مذکور بخواند
معنی دعا اینست یا خداوند بدارد او را که در ملک که خداوند تعالی را است معبود
جزا و تعالی نیست و تعالی تنهاست فی شریک مراد است همه ملک مراد است
خداوند توانست بر همه چیزی برود و کار بخواند از توبه بین آنچه درین روز
است و بهترین آنچه پس این روز است و بنا به آنچه از بدی آنچه درین
روز است و از بدی آنچه پس این روز است ای برود کار بنا به مجموع توبه
از کارهای بدی که بر او کار بنا به مجموع توبه است از انبساط مثل آن موضوع است
عذاب که در قبر است اللهم انی اعوذ بک من الکسل و الهم و سوء
الکبر و فتنة الدنیا و عذاب القبر **م** در مسلم است بروایت ابی داود
رضی الله عنه که دعا مذکور بخواند معنی دعا اینست ای بار خدای بنا
میجویم بتو را که اهل و از نهایت پیری و از بدی و از فتنة دنیا و عذاب
قبر و حدیث است که رسول صلی الله علیه و سلم ابوامامه را رضی الله عنه
فرمود که بدارد و شبگاه این دعا بخواند اصبحنا و اصبح الملك
عز رب العالمین اللهم انی اسالک خیر ما فی الیوم فقه و لفقه
و نوره و برکت و هدایه و اعوذ بک من شر ما فیها و شر ما بعده
د در سنن ابوداود است بروایت مالک اشجری رضی الله عنه
ملک بخواند ای انوقت که از شر ما و شر ما بعده
سود و دوم و وقت حدیثی که از شر ما و شر ما بعده

اسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین
و العاقبت للبهیمین و الصلوة و السلام

اسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین
و العاقبت للبهیمین و الصلوة و السلام

اسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین
و العاقبت للبهیمین و الصلوة و السلام

اسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین
و العاقبت للبهیمین و الصلوة و السلام

اسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین
و العاقبت للبهیمین و الصلوة و السلام

جزا اجمالت
 بجزای تو میخیزد و زنده کند باین که بدیم و راست شروع
 کند مبالغه شود و اینست اندر بر تو را که همیشه
 و مثل این اشعار را می دانم و اگر بدیم که کند و در
 اندوه باشد و اگر تو را در یک شب نیست و
 که درم راست باشد این اندام دفع شود و
 اندر روز علم دست در پند ما که درم
 که در دل شود و در پند ما که درم
 چویم فرستد باین که درم
 و اگر بدیم که فرستد باین که درم
 خواهی که باین که درم
 باین که درم
 درم راست باشد باین که درم
 شعری که درم
 است که درم

ابی داؤد و ترمذی و نسائی است بروایت انس رضی الله عنه که دعا
 مذکور چهار بار بخواند معنی کشت اللهم انی اسألك العافیة فی الدنیا
 و الآخرة اللهم انی اسألك العفو و العافیة فی دینی و دنیای و
 اهلی و مالی اللهم استر غورتی و امن ذوقی اللهم احفظنی من
 بین یدی و من خلفی و عن یمنی و عن شمالی و من فوقی و اعوذ
 بعظمک ان اغتال من تحتی **حق من صحت من در سنن ابی داؤد**
 و ابن ماجه و نسائی و صحیح بن حبان و صحیح سند رک و مصنف ابی بکر است
 بروایت ابن عمر رضی الله عنهما که رسول صلی الله علیه و سلم این دعا را
 چو صبح و شب بخواند ترک میکرد معنی دعا اینست ای بار خدای از تو
 عافیت در دنیا و در آخرت میخواهم ای بار خدای از تو عفو و عافیت
 در دین و دنیا و اهل و مال خود میخواهم ای بار خدای عیب من پوش
 و خوف مرا این گردان ای بار خدای نگاه دار مرا از بلائی که پیش من است
 و از بلائی که پس من است و از بلائی که راستای من است و از بلائی که
 چپای من است و از بلائی که بالای من است و پناه بگیرم ب عظمت تو ازین که
 از زیر خود فرو برده شوم در زمین لا اله الا الله و صد ه لا شریک له لا اله الا الله
 الحمد لله بحسب ذلک و هو علی کل شیء قدير **حق من صحت**
 در سنن ابی داؤد و نسائی و ابن ماجه و مصنف ابی بکر است عمل الیوم و دلیل
 این سنی است بروایت ابو عیاض رضی الله عنه که رسول صلی الله
 علیه و سلم فرمود که صبح این دعا بخواند او را بر هر عقی چهار برده از

فرزند انسا علی السلام بود و برائی یکی نویسد و ده بدی از روزنامه
دو مرتبه برای او برارند و تا شب از شیطان محفوظ ماند هر که در شب بخواند او را
یز همان ثواب و همان حفظ تا روز باشد معنی دعا واضح است رضیانا
و بالا سلام دینا و محمد صلی الله علیه و سلم بنیاد رسول الله صراط
در چهار سن و صبح ستر که مسند امام احمد و جمیع کتب است بروایت ابو
دسابق و مسند رضی الله عنهم که دعای مذکور خواند لیکن در مسند و جمیع کتب
رسول انبیاء و است معنی اینست راضی شدیم بر بوبیت خدای عزوجل
و بدین سلام و بر رسالت محمد صلی الله علیه و سلم رضیت بالله رباً و
بالا سلام دینا و محمد صلی الله علیه و سلم انما نلت مراتب
مسند در مصنف ابی بکر و کتاب عمل الیوم و دلیل این سنی است بروایت
ابو سلام و سابق و مسند رضی الله عنهم که دعای مذکور خواند لیکن در مسند
و جمیع کتب رسول انبیاء و است معنی اینست راضی شدیم بر بوبیت خدای
عزوجل و بدین سلام و بر رسالت محمد صلی الله علیه و سلم بروایت ابو سلام
رضی الله عنه که دعای مذکور سه بار بخواند معنی گذشت در حدیث است
هر که در صبح و شب دعای مذکور خواند خدای تعالی روز قیامت او را خوشتر
کند اللهم ما اصبح بی من نعمت او باحد من خلقک فتدک و حدک
لا شریک لک فک الحمد و لک الشکر **در حدیث** در سنن ابی
و نسائی و صحیح ابن حبان و کتاب عمل الیوم و دلیل این سنی است
بروایت عبد الله بن عامر رضی الله عنه که دعای مذکور خواند که رسول

[illegible]

3

ای بار خدای قوی پروردگار من جز تو معبود بحق نیست مرا تو آفریدی و من
بندۀ تو ام و من بر عهد تو که در زمین باشم بود و بر عهد تو که محبت و شرف
و ثواب و عاقبت استقامت ندارم اقرار میکنم نسبت تو که برنت و اقرار
میکم بکناه خود پس بیا بر زمین بیا که کنان را جز تو کسی نیامرزد و بیا
بتوازی بری کرد و از خود اللهم انت ربی لا اله الا انت خلقتنی و انا
عبدک و انا علی عملک دو عدل ما استطعت اعود بک من شر ما صنعت
ابولک بمجتبای علی و احوال منی فاعف عني فانه لا يغفر الذنوب
الا انت **دی** در کتاب عمل الیوم و اللیل این کسب است برودایت بریده
رضی الله عنهما که دعای مکرر خواند معنی همان است که گذشت اللهم انت
احق من ذکر و احق من عبد و الصبر من الصبر و اراف من
ملک و اجد من سئل و اوسع من اعطی انت الملک لا شریک
لک و العز و لا ند لک کل شیء هاکل الا وجهک لن تطاع
الا باذنک و لن تعصى الا بعلمک تطاع فستکبر و تعصى فتعقر
اقرب شهید و ادنی حقیق حلت دون النفوس و اخذت
بالنواصی و کتبت الآثار و منحت الاجال القلوب لک
موضیئه و السر عندک علانیت اجمال ما احللت و احرام
ما حرمت و الدین ما شرعت و الامر ما قضیت و الخلق
خلقک و العبد عبدک و انت الله الرؤف الرحیم
اسالک بنور وجهک الذی اشرفک له السموات و الارض

و یحیی

و یحیی حق هو لک و بحق السائلین علیک ان تخیلنی فی هذه
الغداة و فی هذه العشیة و ان تحیی فی من النار یقل رتک **ط**
و میگویم که در کتاب عای طبرانی است برودایت ابو امامه رضی الله عنه که دعا
مذکور خواند معنی دعا اینست ای بار خدای قوی منرا و از ترید بر آن هر که
ذکر او کند و قوی منرا و از ترید هر که عبادت او کند و قوی
یا ربی و صند تر از هر که از ویاری جویند و قوی مهربان تر از هر که
مالک است و قوی جواد تر از هر که از وی بخیر عطا تر از هر که
برهمن قوی بادشاه بی شریک و قوی تنهایی بهمتا همه چیز است جز ذات
یا ک تو فرمان برداری تو کنند جز باذن تو و بی فرمانی تو کنند جز بعلم تو فرمان
تو کنند پس جز ادهی و بی فرمانی تو کنند پس بیا بر زمین قوی قریب ترین حاضر
و نزدیک ترین هر گاه بان مانع میشوی همه تنها را آن از دوی و پیشانها
منقید قدرت است فیضه اثرهای خلق و نبشته اجلهای خلق را انمار
و اجل بیک معنی است اثر معنی اجل آمده است جنانچه در حدیث است
من سره ان ینیط الله فی رزقه و ینسأ فی انزله فلیصل رحمه
و لها خلق را از خود را بر تو میرساند و بهمان نزد تو آنگار است آنچه تو حلال
کرده حلال است و آنچه تو حرام کرده ای حرام است و دین جز نیست که بیا
کردن و کار جز نیست که تو نام کردی و بنده است و قوی خداوند مهربان
رحمت کننده بخوانم از تو بنور ذات تو که اسمها و زمین بدان روشن
و میخوانم بهجی که مرز است و میخوانم بجی سایلان که بر در تو انداخته اند

از من درین باره و در شبها نگاه و آنکه ایمان و بی پروایی است بقدرت خویش
حسبى الله لا اله الا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم
 سبع مرات **ی** در کتاب عمل الیوم و دلیل ابن سنی است بر این
 ابوالدرداء رضى الله عنه که دعای مذکور معنی بار بخت اند معنی دعا اینست
 بسنده است مرا خداى که جز او معبود نیست بر تو تکیه کنم و تو تکیه
 پروردگار عرش عظیم است لا اله الا الله وحده لا شریک له الملك
 وله الحمد وهو على کل شیء بقدر عز و مرات **من حب بطی** در سنن نسائی و صحیح
 بن حبان و سنن ابی احمد و موطا بر اینست ابویوب رضى الله عنه
 و در کتاب عمل الیوم و دلیل ابن سنی است بر اینست ابویوب رضى الله عنه
 که دعای مذکور در بار خواجه اند معنی دعا واضح است سبحان الله العظيم و کل
 مائة مرة **دست من حب مس عو** در مسلم و سنن ابی داود و ترمذی
 و نسائی و صحیح مسند رک و صحیح بن حبان و صحیح ابوعوانه است که تسبیح مذکور
 صد بار گوید معنی تسبیح گذشت سبحان الله مائة مرة الحمد مائة مرة لا اله
 الا الله مائة مرة الحمد مائة مرة **دست در سنن ترمذی است بر اینست**
 ابن عمر رضى الله عنه که صد بار سبحان الله گوید و صد بار الحمد لله گوید و صد بار
 لا اله الا الله گوید و صد بار الحمد لله گوید و یصلی علی النبی صلی الله علیه و سلم
 عترت است **در بحکم کبر است بر اینست** ابوالدرداء رضى الله عنه که بر پنجاه مرتبه
 صلی الله علیه و سلم ده بار در روز گوید و ان یتکلی بهم اودین فقیل اللهم
 انی اعوذ بک من الهم و الحزن و اعوذ بک من العجز و النسل و اعوذ بک

من شین

من شین و النخل و اعوذ بک من غلبة الدین و قهر الرجال **در سنن**
 ابوداؤد است بر اینست ابویوسف و حذری رضى الله عنه که اگر هر چه یا دینی صلی
 باشد پس گوید دعای مذکور گوید معنی اینست ای بار خداى پناه بچویم تو از هم و زل
 و پناه بچویم تو از عجز و کاهلی و پناه بچویم تو از غر و کلاه و پناه بچویم تو از غلبه
 دین و قهر مردان معنی از قهر و جور سلطان و فرق میان هم و حزن اینست که هم
 در کارى که پیش آمده است و حزن در کارى که واقع است الی یسئنا یعال فی
 الصبح و المساء جمیعاً و کلن یعال فی المساء مکان الصبح و المساء و مکان هذا الیوم
 هذه الیل و مکان التذکیر التائت و مکان الشور المصیر کما کتبتنا فی الحرة فوق
 کل کربة تا اینجا در باره او و در شبها نگاه گویند لیکن در شبها نگاه بجای اصبح امسى
 گویند و بجای هذا الیوم هذه الیل گویند و بجای تذکیر تا نیت گویند و بجای الشور
 المصیر گویند چنانچه بالاى هر کلمه بر ششتم و یزاد فی المساء فقط امسنا و امسى
 الملك لله و الحمد لله اعوذ بالله الذی یمسک السماء ان تقع علی الارض الا باذنه
 من شین خلق و دوز و بر **در بحکم کبر است** که در شبها نگاه دعای مذکور زیاده
 کند معنی اینست شب کردم و شب کرد جمیع ملکى که مر خداى عزوجل را است
 و جمیع سباسب مر خداى تعالی را است بخداى که باز نمیدارد آسمان را از افتادن
 بر زمین مگر باذن او تعالی پناه بچویم لذیذى آنچه افزیده است او تعالی خلق
 خدا را و بر اینک معنی است و یزاد فی الصبح فقط اصبحنا و اصبح الملك
 و الکبریا و العظمة و اخلق و الامر و اللیل و النهار و ما یفنی فیها **دست در**
 اللهم اجعل اذل هذا النهار مصلا حاد و اوسطه فلا حاد و اخره ریحاً و اساکل

از حدیثی در کتب یا کتابی که گم گشته اند یا از حدیثی ای که در کتب است
 و درین ای و در کتب غیب و حضور ای و از حدیثی که در کتب است که من عهد
 میکنم بسوی تو درین صیقه و دنیا و تو بسند و بگو ای بدرستی که من گواهی میدهم
 بدین که جز تو معبود نیست و تو تنها بی شریک و تراست همه ملک و همه حمد و ثناء
 توانا بهر جزئی که گواهی میدهم بدین که محمد بنده و رسول است و گواهی میدهم
 بدین که در عده تو معصیت و لغای تو حق است و قیامت بیشک آمدنی است
 و تو بر این گواهی که از انکه گواهی که از انکه اسوی نفس من سپاری سوی منصف
 و خلل جسمی که سپاری و استوار می داریم جز بر حمت تو پس همه کنان
 من بیاوردی بدرستی که جز تو کسی که از انیا مژد و تو بدین قبول کن بدرستی
 که توئی قبول کننده تو بدو حمت کننده فاذا طلعت الشمس قال احمد
 الذی اقالنا یومنا هذا ولم یملکنا بلی تو بنیام در کتاب دعا
 این مرد دیده و مسلم است که چون آفتاب برآمد حضرت پیغمبر صلی الله علیه و سلم
 این دعا خواند معنی اینست حمد و مدح ابر که درین روز از دعا عود کرد و مارا بکشد
 ما بملک که در این دعا حمد و مدح ابر که درین روز از دعا عود کرد و مارا بکشد
 و لم یغیبنا بلی این دعا در کتاب دعا این مرد دیده و مسلم است که چون آفتاب
 عمل ایوم و اللیل این سخن است بروایت ابن مسعود رضی الله عنه که پیغمبر
 صلی الله علیه و سلم بعد طلوع آفتاب دعا مذکور خواند معنی دعا اینست حمد
 و مدح ابر که در این روز بخشید و کنان مارا درین روز عود کرد و مارا
 عذاب باشن که در وقت صبحی رکعتین **ت** و در سنن ترمذی و جمع کبیر است

سنان
 طلوع و غروب

الای

بروایت انس و ابوامامه رضی الله عنه که بعد از پیغمبر صلی الله علیه و سلم در کتب
 نماز میکردن الله تعالی این آدم اگر کعبه ای ازین رکعات اول النهار
 الفک آخره **ت** و در سنن ترمذی و ابوداود و دوشانی است
 بروایت ابوالدرداء و ابودرر رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم
 از حدیثی عز وجل فرمود که ای فرزندان آدم اول روز چهار رکعت برای من
 کن از بسند و باشم ترا در آخر روز یا قال فی النهار این بیان جزئی است
 که در روز خوانند لا اله الا الله و صده لا شریک له لا اله الا الله و صده
 علی کل شیء و قدیر یا تبارک **ت** و در سنن ترمذی و ابودرر رضی الله عنه که
 ترمذی و دوشانی و ابن ماجه و مصنف ابوبکر است بروایت ابوهریره رضی
 الله عنه که دعای مذکور روزی بارگوشید یا تبارک **ت** و در سنن امام احمد است
 بروایت عبداللہ بن عمرو رضی الله عنه که دعای مذکور روزی و ویست بار
 خوانند سبحان الله و بحمده یا تبارک **ت** و در سنن ترمذی و ابودرر رضی الله عنه که
 دوشانی و مصنف ابوبکر است بروایت ابوهریره رضی الله عنه که کتب
 مذکور صد بار گویند من استعاضا ذی باله فی الیوم عشر مراتب من
 الشیطان و کل الله یبر ملکاً یترد عنه الشیاطین **ت** و در سنن ترمذی
 ابویعلی موصی است بروایت انس رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم
 فرمود هر که بپناه جوید بخدای تعالی در روزی ده بار یکی روزی استیغاثی بود
 فرشته را که شیاطین را از او باز کرد و امن استغفر للمؤمنین و المؤمنات
 کل یوم سبعاً و عشرين مرة او خمساً و عشرين مرة أخذ العذیر

سنان
 جزئی است که در روز خوانند

کاف من الذين يستجاب لهم فيه رزق بهم اهل الارض ورجعهم کبر است
بروایت ابو الدرداء رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم فرمود هر که
امرزش خواهر روزی برای مردان و زنان مومنان بپوشد و بگوید
یا بخت و یا بخت بار هر عددی که خواهر باشد ادا زکاتی که دعای ایشان
مستجاب بود ادا زکاتی که سبب ایشان اهل زمین را رزق رسد
ایعجز احدکم ان یکسب کل يوم الف حسنة یسبح
ما یه تسبیح فیکتب له الف حسنة او یحط و یحط
در سجده عن الف خطیئة **در سجده** در سجده و ترندی
و سنن نسائی و صحیح ابن حبان است بروایت سعد بن ابی وقاص رضی
الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم فرمود او که عاجز شود یکی از شما از یک
روز برای هزار یکی کسب کند و آن نیست که سبحان الله صد بار بگوید
پس برای او هزار یکی بنویسد یا هزار بدی از او فروزند و روایت غیر مسلم
و یحط است معنی اینست که هزار یکی برای او بنویسند و هزار بدی از او فرو
زند و لیقل عند اذان المغرب اللهم هذا اقبال لک
واذ بانهارک و اصوات دعایک فاغفر لی
در سجده در سنن ابی داود و ترمذی و صحیح مسلم
بروایت ام سلمه رضی الله عنها که نزد یا کنیز از معرب دعا شد که
گویم منی دعا اینست ای بار خدای این وقت کوی آوردن
شب نیت و وقت پشت دادن روزت و این آوازهای

در میان نیت بر هر چه را دعا یقال فی اللیل بن بیان جزئیست که در شب
بخواند امن الرسول الایمتین او احذر البقرة **در**
احد است بروایت ابو سعید رضی الله عنه که امن الرسول تا آخر سوره بقره خواند
و قل هو الله احد **در بخاری** و سنن نسائی است بروایت
ابو سعید خدری رضی الله عنه و قل هو الله احد خواند و قراة مائة ایتیه **در**
در صحیح مستدرک بروایت ابو هریره رضی الله عنه و صد ایتیه قرآن خواند
و قراة قرآیات **در صحیح مستدرک** است بروایت ابن عمر رضی الله عنهما
دو ده ایات قرآن خواند و قراة عشر ایات اربع من اول
البقرة و ایتیه الکرمی و ایتیه بعد ها و خواند چهار ایست از اول سوره
دعای ابن مردویه و بجم کبر است که ده ایات خواند چهار ایست از اول سوره
بقره و قراة **در صحیح ابن حبان** است بروایت جندب رضی الله عنه
و سوره یس خواند یقال فی اللیل و النهار جمیعاً این بیان جزئیست که
در شب و روز خواند سید الاستغفار اللهم انت ربی لا اله الا انت خلقتنی و انا عبدک و انا علی عبدک و انا
علی عبدک و وعدک ما استلعت اعدو ذبک من شر ما صنعت ابوء لک بنعمتک علی و ابوء بذنبی فاغفر لی
فانک لا یغفر الذنوب الا انت من قالها من النهار
موقناً بها فمات مومن اهل الجنة و من قالها من
اللیل و هو موقن بها فمات مومن اهل الجنة **در**

و بخاری و سنن ابی است بر او است شداد بن اوس رضی الله عنه که رسول
صلی الله علیه وسلم فرمود کسی استغفار و عای مذکور است هر که این کلمات را
در ساعتی از روز بایقین بخواند و در آن روز بمیرد از اهل بهشت بود و هر که
این کلمات را در ساعتی از شب بایقین بخواند و در آن شب بمیرد از اهل
بهشت بود و معنی این دعا گذشت من قال لا اله الا الله و الله اکبر لا اله الا الله و حده لا اله الا الله لا شریک له لا اله الا الله له
الملک و له الحمد لا اله الا الله و لا حول و لا قوة الا بالله فی يوم
اود فی لیلته اود فی شهر ثم مات ذلک الیوم اود فی تلک
اللیلۃ اود فی ذلک الشهر عفا له ذنبه **در سنن نسائی**
است که رسول صلی الله علیه وسلم فرمود هر که کلمات مذکوره را در روزی
یا شبی یا ماهی بخواند پس در آن روز یا شب یا ماه بمیرد کنان او آمرزیده
شود معنی کلمات واضح است دعا صلی الله علیه وسلم سلمان فارسی
رضی الله عنه فقال ان بنی الله یرید ان یمیکک کلمات
من الرحمن ترعب الیه فیهن و تدعوا بهن فی اللیل
والنهار و تعجم اوسط است بر او است ابو هریره رضی الله عنه
که رسول صلی الله علیه وسلم سلمان فارسی را رضی الله عنه خواند و فرمود
که بجا بر خدا ای میخواند که ترا کلماتی از خداست تعالی به هر که تو او را میخوانی
و قوتش و روز بران دعا کنی و آن کلمات اینست اللهم انی اسألك
صحۃ فی ایمان و ایماناً فی حسن خلق و نجاة یتبعها فلاح

در حق و عافیه و مغفرة و رضوانا **در سنن ابی** بار خدای میخواند هم از تو معنی که در
ایمان و ایمانی که در حسن خلق است و در سجده ای که برین می کند او را بر روزی میخواند
رحمتی و عافیتی و آمرزشی و خوشنودی از تو و اذا دخل بیتی فلیقل
اللهم انی اسألك خیر المعی و خیر المخرج یسبح الله و یصلی علیهم
الله خیر حبنا علی الله ربنا فوکلنا ثم لیسلم علی اهلله و سنن
ابن داود است بر او است ابو مالک اشجری رضی الله عنه که چون در خانه خود در ایست
این دعا خواند بعد از آن بر اهل خود سلام گوید معنی دعا اینست ای بار خدای
میخواند هم از تو بهترین و دادند و بهترین بیرون شدن بنام خدا میخوانی که
پروردگار است اذا دخل الرجل بیتی فذکر الله عند دخوله
و عند طعانه قال الشیطان لا مبیست لکم و لا عشاء و اذا دخل
فلم یذکر الله عند دخوله قال الشیطان ادر کتم المبیست و اذا لم
یذکر الله عند طعانه قال الشیطان ادر کتم المبیست و العشاء
در سنن ابی در سنن ابی داود و سنن ابی داود و سنن ابی داود و سنن ابی داود و سنن ابی داود
عمل الیوم و اللیل اینست بر او است جابر رضی الله عنه که رسول صلی
الله علیه وسلم فرمود چون مرد در خانه خود در ایستد نزدیک و خول و طعام و کوزه
عند جمل کسب شیطان اعوان خود را گوید و این خانه شمارا نه بجای خواب است
و نه طعام است ازین خانه بیرون شود و چون نزد و خول و کوزه ای تعالی نکند
شیطان گوید بجای خواب طعام یا شند ازین خانه بیرون رود و اذا کان
خارج اللیل فکفوا صبیحاً لکم فان الشیطان منشر خیند فاط

نهادم پس چهار روز گناه من با سنگ و صفت جنبی فاغزنی **مصحف** در صفت
 ابو بکر است که دعای مذکور خواند معنی همان است که گذشت اللهم با سنگ اوست
 و اجبی **خمس دست** در بخاری و مسلم و سنن ابی داود و ترمذی
 و نسائی است بر وایت خانیفه رضی الله عنه که دعای مذکور خواند معنی دعای است
 ای بار خدا ای بنام تویی پریم و زنده می شویم یعنی خواب میکنم و بیدار میکنم
 بجان الله ثلاثا و ثلاثین الحمد ثلاثا و ثلاثین الله اکبر اربعاً و ثلاثین **خمس**
دست **حج** در بخاری و مسلم و سنن ابی داود و ترمذی و نسائی
 و صحیح ابن حبان است بر وایت علی بن عمر رضی الله عنهما که سی و سه بار
 بجان الله گویدی و سه بار الحمد گویدی و چهار بار الله اکبر گویدی و پنج
 کعبه خم صفت فیها قتلوا قتل هو الله احد قتل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ
 برب الناس ثم یجمع بهما ما استطاع من جسده یبدا و یجهر علی رأسه
 و وجهه ما أقبل من جسده یفعل ذلک ثلاث رات **خمس** **در بخاری**
 و چهار سنن است بر وایت عایشه رضی الله عنها که چون رسول صلی الله
 علیه و سلم بر فراش خود آمدی دو کوف دست خود را جمع کردی و سوره خلص
 و مؤذنین خواندی و در هر دو کوف دست صدای پس بر سر روی و چشیدن
 خود مالدی و پنجاه مرتبه میگویی و کبریا است **خمس مصحف**
 و سنن نسائی و مصنف ابو بکر است بر وایت ابو هریره دعای رضی الله
 عنها که رسول صلی الله علیه و سلم آیه الکرسی خواندی الحمد لله الذی اطمعنا
 و سقانا و کفانا و انما نلک من لا کافیه لذلک و لا موری **مست** در مسلم
 و سنن

استغفار در خواب

ای نم بر بدان بخت اخیلی
علی الحنفی فی التلوذ ۵

استغفار غایت

در خواب

عن انس رضی الله عنه ان رسول الله
صلی الله علیه و سلم کان اذا اوی الی فراشه
قال الحمد لله الی ۵

و سنن ابی داود و ترمذی و نسائی است بر وایت انس رضی الله عنه
 که رسول صلی الله علیه و سلم چون بر فراش خود آمدی دعای مذکور خواندی
 معنی دعای نیست حمد و خدای است که بار الطام و آب در دو مار سبزه
 شد یعنی مار از شرف و یات نگاه داشت و مارا جای در دیوار کسانند
 که این را کسی سبزه و جای دهده نیست الحمد لله الذی کفانی
 و اودانی و اطمعنی و سقانی و اذی من علی فافضل الذی اعطانی
 فاجزنی الحمد لله الذی علی کل حال اللهم رب کل شیء و ملک کل
 کل شیء اعوذ بک من النار **دست** **حج** **مصحف** در سنن
 ابی داود و ترمذی و نسائی و صحیح ابن حبان و مستدرک و صحیح ابی
 عوانه است بر وایت ابن عمر رضی الله عنهما که رسول صلی الله
 علیه و سلم دعای مذکور خواندی معنی دعای نیست حمد و خدای است که رانست
 و ادبش احسان کرد و مرا عطا بخشید پس بسیار کرد این حمد و خدای
 بر همه حال ای پروردگار هر چه خواهم بگردان و بدو و بدو بدو بدو
 پناه میجویم از آتش اللهم رب الارض و الارض و عالم الغیب و الشهادة
 انت رب کل شیء استشهد ان لا اله الا انت و جدد لا شریک لک
 و استشهد ان محمد عبدک و رسولک و انما الیه فیشهدون ان اعوذ
 بک من الشیطان و یؤکد اعوذ بک ان افرق علی نفسی سوء و افر
 الی مسلم **ط** در مسند امام احمد و معجم کبیر است که رسول صلی الله علیه
 و سلم دعای مذکور خواندی معنی دعای نیست ای بار خدا ای پروردگار

الحمد لله الذی کفانی
دست با آن و بخاری
در خواب ۵

الکلب
الافزاف
ای مران

آنها را در بین ای دانسته عیب و حضور نوی برادر کار بهر گمانی مبدل
 برین که جز تو نبودی بحق نسبت نوی تنها می شریک و کواهی می دهم این که محمد
 صلی الله علیه و سلم بنده و رسول است و کواهی می دهم در شکان پناه بخوانم
 بتوازی که نفس خود بدی بکم یا بدی را مسلمی بکنم اللهم فاطر السموات
 و الارض عالم الغیب انت الله رب کل شیء و ملک و اعز و بک من غیر
 نفسی و غیر الشیطان و غیر که **دست مس حبس** در سنن ابی داود
 و ترمذی و نسائی و صحیح ابن حبان و مستدرک مصنف ابوبکر بروایت
 ابوبکر صدیق رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم دعای می کرد که خدای
 معنی دعاهاست که گذشت اللهم خلقت نفسی و انت تو فاما لک
 مما تشاء و تحب ان احببنا فاحفظها و ان اشتهاک فاعثرها اللهم انی
 اسألك العاقبة **مس** در مسلم و سنن نسائی است بروایت ابن عمر
 رضی الله عنهما که رسول الله صلی الله علیه و سلم دعا می کرد که خدای معنی
 دعا اینست ای بار خدای نفس مرا تو آفریدی و تو مرا بی عزت است جود
 و اعلی الصلوات و موت نفس من یعنی جود و موت را تو آفریدی اگر بنده داری پس نگاه
 دار مرا اگر برای من بیار از ای بار خدای از نوعیست بخواهم اللهم اغفر
 لی ذنوبی و کل ذنبک الذی منتهی عنک انت اخذنا میلتنا اللهم انت
 یسئف الغفرم و الا و نعم اللهم لا ینهم جندک و لا یخلف و عهد
 و لا یفزع ذنوبک الجدة تجاک اللهم و یجندک **دست مس**
 در سنن ابی داود و نسائی و مصنف ابوبکر بروایت علی رضی الله

صل
 بنوعی که هم
 و ای بیات حدیث
 احمد با مصنف

عنکم

عنکم که رسول صلی الله علیه و سلم دعا می کرد که خدای معنی دعا اینست ای بار
 پناه میجویم بذات کرم تو بیکم تمام تو از برای آنچه در ملک و قبض نیست ای
 خدای تو در کنی درین و گناه را ای خدای که تو شکسته نشود و عده تو
 خلاف نکرده و هیچ غمی را غناء تو فتح نکند ای بار خدای ترا بیای یا بدی که
 میکنم است غفر الله الذی لا اله الا انت الحق الحقی القیوم و الثوب البیت ثلث
 مرات **دست مس** در سنن ترمذی است بروایت مسید خدری الدیلمی که
 استغفار می کرد که بار خدای معنی اینست آفرینش بخوانم از خدای که خدای تو
 نیست آنکه بنده و پانده است و باز میگردم خدای سجا من لا اله الا الله
 و عهد لا شریک له له الملك و الحمد لله لا اله الا الله و الله اکبر
 شریک **دست مس** در صحیح ابن حبان و سنن نسائی بروایت ابوبکر
 رضی الله عنه اما در نسائی موقوف است که دعا می کرد که خدای معنی دعاهاست
 و یعول و هو مضطرب اللهم رب السموات و رب الارض و رب القیوم
 ربنا و رب کل شیء فاقبض الحبة النوری و منزل التوریه و الانجیل و القرآن
 و القرآن اغفر ذنوب من شریک شیء انت اخذنا صیبه اللهم انت الاول
 فلیس قبلک شیء و انت الاخر فلیس بعدک شیء و انت الظاهر فلیس
 خولک شیء و انت الباطن فلیس دونک شیء احضن الدین و احضننا
 من القیوم **دست مس** در مسلم و چهار سنن و مصنف ابوبکر
 ابی بعلی موصی است بروایت ابومریرة و عایشة رضی الله عنهما که چون
 پیغمبر صلی الله علیه و سلم بر بلوی غلیظه دعا می کرد که میگفت معنی دعا اینست

او از عذاب
 فی حصن الحصین البیت المنفرد
 هو المکی الغنی و الثوب البیت
 و اذ غفر ذنوبه و ان کما
 کثر البیاد و عده و ان کما
 اذ عذر و یجوز

و که او شکر
 و دعای کل شیء قدیر لا حول
 قوة الا بالله سبحان الله

و ایضا که در سنن نسائی است
 و ایضا که در سنن نسائی است
 و ایضا که در سنن نسائی است

قال الحسن بن الفضل السیسی
 هو الاول و الاخر و الاخر و الاخر
 و ایضا که در سنن نسائی است
 و ایضا که در سنن نسائی است

و ایضا که در سنن نسائی است
 و ایضا که در سنن نسائی است

ای بار خدای ای پروردگار آسمانها و زمینها پروردگار عرش عظیم ای پروردگار
 پروردگار همه چیزهای آفریننده دانه خسته و فروزان تو ریت و اجل و قوت
 و قوت و پناه بخوانم تو از برای هر چیزی که تو قادری بر آن و موی پشانی او است
 قدرت است ای بار خدای تویی اول هر چیزی پیش از وجود و چیزی بود
 یعنی از ابتدا ای نیست که چیزی پیش از ابتدای تو باشد و تویی آخر هر چیزی
 بعد و چیزی نباشد یعنی ترا انتهای نیست که بعد از تو چیزی باشد و تویی ظاهر
 و غالب پس بالای قدرت تو چیزی نیست و تویی باطن پس نزد تو چیزی مخفیست
 ای بار خدای که ما را در خفا گردان و ما را از تو میماند **بسم الله** اللهم انک انت
 البک و قوتی انری الیک و انجاتی الیک رجعت و رهنمای الیک
 علیا و منک الال الیک آمنت بک الذی ازلت و بک الذی ازلت
 و بک الذی ازلت **ع** در سنن نسائی است برایت عایشه رضی الله
 که دعای مذکور را بسم الله است و در بخاری و مسلم و سنن ابی داود و ترمذی
 و ابن ماجه است برایت برادر رضی الله عنه که دعای مذکور را بسم الله است
 معنی دعا اینست ای بار خدای ذات خود را بنویسم / دم در وی خود را بنویسم
 کرد انیم و کار خود را بنویسم / دم در نگه بر من / ادم از جنت تو ایش تو از جنت
 تو جای پناه و نجات از عذاب تو جز سوختن نیست ایمان آوردم بکتاب تو که در او داده
 اید باشد یعنی خواندن این دعا یعنی گوید در خواب رود در حدیث است که هر که این دعا
 وقت خواب بخواند و در آن شب ببرد درین اسلام مرده باشد و انوار حق بر او
 انوار شود **ط** در مجمع است برایت جلیله بن حارثه رضی الله عنه و گوید که این دعا

خود و رهنمای الیک
 قول بر عیسی علیه السلام
 قولی خاص تو را
 و قولی خاص تو را

المازین

المازین بخواند بسم الله علی خاتمتها **س** **س** در سنن ابی داود
 و ترمذی و نسائی و صحیح بن حبان و مستدرک و مصنف ابوبکر است برایت و قول
 اصحی یعنی الله عنه پس که خواب کند چشم آن سوره را بر او بخواند آن سوره بر او است
 شرک و کفر صلی الله علیه و سلم بر او است **س** در سنن ابی داود و ترمذی و نسائی
 است برایت و قولی عیاض رضی الله عنه که بخواند صلی الله علیه و سلم پس از خواب
 سوره های که ابتدا آن پنج است بخواند و میسر شود درین سوره ها آیتی است
 آن بهتر از هزار آیت و این الحمد لله و الحمد لله و الحمد لله و الحمد لله
س در کتاب دعای این مرد و در سنن نسائی است برایت و قولی
 بن صالح رضی الله عنه که سوره های مذکور سوره حمد و سوره فلق و سوره ناس
 و اعلی است و حق تعالی تبارک و تعالی و تبارک الملك **س** **س** در سنن
 نسائی است و ترمذی و صحیح مستدرک و مصنف ابوبکر است برایت و قولی
 رضی الله عنه که بخواند صلی الله علیه و سلم خواب نکند تا که الم سجد و سوره
 الملك بخواند و حق تعالی تبارک و تعالی و تبارک الملك **س** **س** در سنن
 و نسائی و صحیح مستدرک است برایت و قولی عیاض رضی الله عنه که بخواند صلی الله
 علیه و سلم خواب نکند تا که سوره بنی اسرائیل و سوره زمر بخواند و ما کنست اعلم
 احد البعل نیام قبل ان یقرأ الا بآیات التلک الا و حرم من سوره التو
س در کتاب دعای این مرد و است برایت علی رضی الله عنه که رسول
 صلی الله علیه و سلم فرمود بخوانم پنج عاقلی را که خواب کند پیش از آنکه برآید

فی السبب صوره
 علی خاتمتها
 بر او است
 سوره و از آن
 من الکبر

قول و حق تعالی تبارک و تعالی
 ای و کاس البقی صلی الله
 علیه و سلم لا یزول
 بقره

آخر از سوره نوره خواند یعنی بعد از السبوت تا اگر فردا در حدیث صحیح است اقامه
 جنبك على الفراش فرائض فرائض الكتاب و فعل هو الله احد قد امنت من
 كل شيء الا الموت **در مسند بزار است** بروایت انس رضی الله عنه که رسول
 صلی الله علیه و سلم فرمود چون بپوشی خود را بر بستر نهاده ای دعا بخوان و اخلاص
 پس بدستی که از هر چیزی این شریک را برین بخل نماند یعنی الی فراشته فرمود
 سوره من کتاب الله الا لعل الله انی ملکاً یحفظه من كل شیء یخوفه
 حتی یثبت من قوم یستی است **در مسند امام احمد است** بروایت شراح
 رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود هیچ مردی بر بستر خود نیاید
 پس سورتی از قرآن خواند مگر که فرستد خدای تعالی فرشته را که او را نگاهدارد
 از هر چیزی که او را بیاورد و تا از خواب بیدار گردد و آویز از
 الی فراشته ایند **در مسند امام احمد است** که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود
 اخم بستر فان ذکر الله ثم نام بآت الملك یكلمه الی شیء باقی تمتمه
در مسند نسائی و صحیح ابن حبان است **در مسند نسائی و صحیح ابن حبان است**
 و مسند ابی یعلی است بروایت جابر رضی الله عنه که رسول صلی الله
 علیه و سلم فرمود چون بر صوفی بستر خود بیدار فرشته و شیطان سوی او میایند
 فرشته گوید خیم سخن به بنکی کن و شیطان گوید خیم سخن بیدی کن پس اگر
 او که خدای تعالی گوید پس خواب کند فرشته او را نگاهدارد و مصطفی گفته
 است که نیمه این حدیث بیشتر خواهد آمد در این کتاب نیمه نیست نیمه عدد
 آورده است و آن اینست فان وقع عن سريره فمات دخل الجنة **در مسند نسائی و صحیح ابن حبان است**

سان
بپوشیدن بر بستر نهاده

عن شراح
 قال قال رسول الله صلی الله علیه و سلم
 ما من مسلم نادى ٥ م

الامراة
 آینه که در خواب
 بیدار شده ٥

الاستاذ
 شافعی ٥

ابن النعمان الشی
 اذا نسا بها اخذه
 شمس العلوم ٥

سان
و اگر از برای

در مسند نسائی

در آن شب قناده از خواب بیدار شود پس مرد در آید در جنت و اذا
 سرعی فی قناده ما یحب فیکمدا الله علیها ولیحدث بها
خ م س در صحیح بخاری و مسلم و سنن ابی یعلی است بروایت
 ابی سعید خدری رضی الله عنه و چون به بیدار در خواب آید خوش
 دارد پس حمد بگوید خدا ایرا بر آن رویای خود و بگوید انرا بزم
 و لا یحدث بها من لا یحب **خ م** در صحیح بخاری و مسلم است
 بروایت ابی قتاده رضی الله عنه و بنویسد انرا به کسی که دوست ندارد
 و اذا ارعای ما یکره فلیتقل **خ م** و نیز در صحیح بخاری و مسلم است
 بروایت ابی قتاده رضی الله عنه و چون به بیدار در خواب آید انرا
 که بد می برد از آن پس گفت کند او لیبتق **م** و در صحیح مسلم
 بروایت جابر رضی الله عنه یا لعاب دهن بیدارزد او لیبتق
ع و در صحیح سنن است بروایت ابی قتاده رضی الله عنه یا فکند
 ثلاثاً ثلاثاً عن یسار و لیستعوذ بالله من الشیطان و شره فاع
 و نیز در سنن است از ابی قتاده رضی الله عنه سه مرتبه از طرف
 چپ خود و پناه جوید به خدای از شیطان و بدی خواب مذکور
 ثلاثاً ثلاثاً و لا ینکرها لاحد **خ م** و در صحیح بخاری
 و مسلم و سنن ابی داود و نسائی و ابن ماجه و ترمذی است بروایت
 ابی قتاده رضی الله عنه سه مرتبه تعوذ مذکور او باشد و نه
 گوید انرا به اهدی فاینها لا تضره **ع** و در سنن بروایت ابی

در مسند نسائی

سعيد خندري رضي الله عنه است پس درستي بهمين خواب فرموده
 به او و ليخول عن جنبه الذي كان عليه و در صحيح مسلم است
 بروايت جابر رضي الله عنه بگردد از همان پهلوی خود که بود
 بران او ليقيم فليصلح و در صحيح بخاري است بروايت ابی
 هريره رضي الله عنه و يا ايستاده شود پس نماز بگذارد و اذا افت
 ع او وجد وحشة فليقل اعوذ بكمالات الله التامة من
 غضبه وعقابه و شر عباد و من هرات الشياطين و
 ان يحضر و ان كان عبد الله بن عمر رضي الله عنهما يلقينها من
 عقل من ولده و من لم يعقل كتبها في سكت ثم علقها في
 عنقه و دت من مس و در سنن ابی داود و ترمذي و نسائي
 و مستدرک حاکم است روايت عمر بن شبيب رضي الله عنه و هرگاه بر
 سد يابيد کند نا آرامي را در خواب پس بگويد پناه ميگويم به شما
 منسوب بخداي آنکه دران هيچ نقصاني نيست و نسبت تعلق آن
 خدا عالميان و جمل از من و امکنه و دنيا و عقبی است از ختم او تعالی و عقاب
 او و بدني بنده کان او و از تسخير شيطانان و آنکه حاضر شوند نزد
 من و بود عبد الله بن عمر رضي الله عنهما که يادمي داد اين طاعت تعوذ را به
 آنکه ميديت از اولاد او و نوشته ميکرد براي آنکه نه ميديت در کاغذ و نه
 مر نمود آنرا بگردد او اعوذ بكمالات الله التامة التي لا
 يجاوز حقن بريق لا فاجع من شيء ما ينزل من السماء و ما
 يغرق فيها و من شر ما در آبي الارض و ما يخرج منها و من شر
 بشر في الليل و فتن النهار و من شر طوارق الليل و النهار و الا
 طار فليطرق بخير يار حسن ط و در صحيح او طاب الله ثراه و خالدين

بگويد
 در هنگام فرغ و يا
 وخت در خواب

بنا و بگويم

بنا و بگويم طلمات خدای تعالی که تمام اند و بگویم که دران بگویم که دران بگویم که دران
 آنچه فرود آید آن از آسمان و از بدی آنچه بالا رود در آسمان و از بدی آنچه
 خدای تعالی در زمین آورده است و از بدی آنچه از زمین برود آید از بدی
 فتنها و در فتنها و روز و از بدی آنچه از بدی آنچه در روز مکره آید و بگویم که دران
 خبر از حسن و فی الارض شروع در بیان دفع ارضت ارق بخواب مشدخ بطن
 ط اللهم رب السموات السبع و ما اظلت و رب الارضين و ما اظلت
 و رب الشياطين و ما اظلت من لي جار من شر خلقك اجمعين
 من يقرط علي اخذ منه ان يطعن عن جارك و تبارك اسمك
 در صحيح او سواد در مصنف ابو بکر است بروايت خالد وليد رضي الله
 عنه که چون او شکایت از بچها بی کرد رسول صلی الله علیه و سلم او را دعا
 مکرر کرد و گفت مضمون دعا اینست ای بار خدای ای پروردگار ما و آسمان
 و آنچه از آسمان زمین برداشته و ای پروردگار شياطين و کسانی که از
 شياطين کرده ساخته نگاه و در متن باش از شرح خلق خود آنکه کسی بر من بنا
 بنشاند تا بخاز از حد کند غاب محفوظ است ملحق بنو بابرکت و بگویم که
 نام تو اللهم غارت النجوم و هبت الريح و انت حتى تقوم لا تاحد
 يسه و لا نوم با حسی یا قیوم الله انزل لي و انعم عني و در کتاب غسل اليوم
 و الدلیل ابن سنی است بروايت زید بن ثابت رضي الله عنه که هرگاه که بگوید
 شکایت بخوابی کرد رسول صلی الله علیه و سلم فرمود دعا مکرر در خواب بخوان

اگر در خواب

ای من اعلم الشیاء

ای من یحیی

ای ساد بگویند

ای سید عالمی

العسل
 فرو شده و خواب
 و ما و شماره

ای سید عالمی
 که در خواب
 بگویم

و لا اله الا انت و لا اله الا انت و لا اله الا انت
 و لا اله الا انت و لا اله الا انت و لا اله الا انت

وذلك الحمد وانت نور السموات والارض ومن فيمن ذلك انت الحق
 ووعده الحق وولياوك حق قولك حق والجنة حق والنار
 حق والنبيون حق وحمدك والثناء حق اللهم لك اسلمت ولك
 آسنت وعليك توكلت واليك انبت ذلك خاضعت واليك
 حاكمت انت ربنا واليك المهيمن فاعزني ما قدمت وما آخرت
 وما اشرزت وما اعلنت المقدم و انت المورث الهى لا اله الا
 انت **ع** در اصولست و صحيح ابو عوانه است بر د ايت ابن
 عباس رضى الله عنه كه چون رسول صلى الله عليه وسلم از خواب بیدار
 میخواست كه نماز نهي كنند دعای مذکور میگفت معنی دعا اینست ای بار خدا
 در ز است حمد توئی بادشاه دما لك آسمانها و زمین و هر كه در این است
 در ز است حمد توئی روشن كننده آسمانها و زمین و هر كه در این است
 در ز است حمد توئی حق و وعده تو حق است و در زخ حق است و بجا بران
 حق اند محمد صلى الله عليه وسلم حق است ای بار خدای برای تو انوار
 كردم و بتو ایمان آوردم و بر تو كل كردم و سوى تو باز گشتم و محبت تو خصو
 با خفم كردم و كار خود سوى تو باز گشتم و ترا حاكم كردم ما میان من و خفم حكم
 كنى تو بر و رد كار و سوى من باز گشت ما پس كنى ما را حاكم و تو
 و كنى ما را پنهان و آشكاراى من بیا مرز توئى پیش كننده و پیش از
 و توئى معبود من جز تو معبود بختى نیست و لا حول و لا قوة الا بالله
خ در اصول است این كلمه زیادت است بر دعای مذکور سمع الله

وای تو حق است و قول تو حق است
 و هبت حق است

من حمد

لمن حمد هذه الحمد لله رب العالمين **د** در سنن ترمذی است معنی اینست
 قبول كرد خدای تعالی حمد كسى كه او را سوزد و سبحان الله بجز **د** در سنن
 ابی داود و نسائی بر د ايت ربیع بن كعب رضی الله عنه كلمه مذكوره را بگفت
 و بعد از آن لا اخرج منه النوم فطر الى السماء فقال ان فى خلقى اثم
 و لا اخرج من اثمك الا بالليل و لا ابيت الا بالليل و لا اقبل الا بالليل
 من ان عمر ان حتى ختمها ثم قام فتوضأ و استناب فضلى احدى عشرة
 ركعة اذن بلال فضلى ركعتين ثم خرج فصلى **د** در سنن بخارى
 و مسلم و سنن ابی داود و نسائی و ابن ماجه است بر د ايت ابن عباس رضى الله
 عنهم كه رسول صلى الله عليه وسلم در ثلث آخر شب از خواب بیدار شد پس
 سوى آسمان و دبر پس آیت ان فى خلقى السموات ما افرسوه آل عمران
 خواند پس برخاست و مسواك كرد و وضو ساخت پس باز ده ركعت نماز
 كه از ديس بلال رضی الله عنه بانك نماز كنى پس رسول صلى الله عليه
 وسلم دو ركعت نماز كرد پس از خانه بیرون آمد و نماز جمع كرد و رفت
 و كان يصلى من الليل ثلث عشرة ركعة يؤتمن ذلك الجلس الخمس
 فى شئ الا فى آخره **خ** در بخارى و مسلم است بر د ايت عایشه
 رضی الله عنه كه رسول صلى الله عليه وسلم بیده ركعت نماز در شب میکرد
 بیخ ركعت از جمله آن در میگرداند و در این پنج ركعت جز در آخرى نشسته
 و كان يصلى من الليل احدى عشرة ركعة يؤتمن بها احدى
 در بخارى و مسلم است بر د ايت عایشه رضی الله عنه كه رسول صلى الله عليه وسلم

كلمه مذكوره

در شب یازده رکعت نماز میکردند از آن جمله یک رکعت در میکده و دو رکعت اقام
 لصلوة اللیل کبر عشرين و خمسة عشر او سبع عشرة و استغفر عشرين **در شیعیان**
 در سنن ابی داود و نسائی و ابن ماجه و مصنف ابو بکر و صحیح ابن حبان است
 عائشه رضی الله عنها که چون رسول صلی الله علیه و سلم بخت نماز شب میخواست
 ده بار الله را در ده بار الحمد و ده بار سبحان الله و ده بار استغفر الله میخواند و
 اللهم اغفر لی و اغفر لی و اغفر لی و اغفر لی و اغفر لی **در شیعیان** در سنن ابی داود
 و نسائی و ابن ماجه و مصنف ابی بکر است که رسول صلی الله علیه و سلم این دعا را
 میخواند یعنی امنت ای بار خدای مرا بیاورد مرا راه است نمای یعنی مرا راه
 ثابت دارد مرا و زنی ده و در عافیت در عشاء **در شیعیان** و صحیح ابن حبان
 که دعا نموده بار میگفتن تعوذ بالله من ضیق المعام يوم القيمة **در شیعیان**
در شیعیان در سنن ابی داود و نسائی و ابن ماجه و صحیح مسلم و مسند
 ابی بعلی است که رسول صلی الله علیه و سلم اعوذ بالله من ضیق المعام و آخر
 میگفت معنی امنت بیا به بخونم بخلائی تعالی از تنگی تمام در روز قیامت
 یعنی از شداید و مکاره آن روز زیرا که هر که را بخونم و بیاخونم رسول زین و
 تنگ شود قال الله تعالی و ضاقت علیکم الارض بما رزقت و تنگ شد
 بر شما زمین بر آنچه خود در روز قیامت عشاء **در شیعیان** و صحیح ابن حبان است که رسول
 صلی الله علیه و سلم تعوذ نموده بار میگفت و اذا افزع صلوٰة اللیل
 قال اللهم رب جبریل و میکائیل و اسرافیل ما طر السحابة و الارض عالم
 اغیب و الغیابة انت حکم بین عبداک فینما کما و انفسه

نمکون

نمکون این دعا را اخلاف فیه من الخلفی باذک انک تمیدی من قسما انی
در شیعیان در صحیح مسلم و چهار سنن و صحیح ابن حبان است
 بروایت عائشه رضی الله عنها که چون رسول صلی الله علیه و سلم میخواست
 نماز شب آغاز کند دعای مذکور میخواند معنی امنت ای بار خدای ای پرورد
 جبرئیل و میکائیل و اسرافیل ای آفریننده آسمانها و زمین ای داننده غیب
 و حضور تو حکم کنی میان بنده کمان خود در آنچه اختلاف کردند راه نماز ما چون
 سوای آنچه در آن اختلاف کردند از حق بدرستی که تو راه نمایی سوی راه راست
 کسی را که بخواند ای و اذا صلی الوتر قلنا تمیدی فی الاوی سبع اثم تکون فی الغیابة
 قل یا ایها انکما فزون و فی القایة قل هو الله احد **در شیعیان** و صحیح ابن حبان
 این تر وعت در میان نماز و تر در سنن ابی داود و نسائی و مسند
 امام احمد و سنن ابن ماجه و صحیح ابن حبان و کتاب عمل الیوم و اللیل
 سنی است بروایت عائشه و ابی ریحان الله عنها که چون رسول صلی الله علیه و سلم
 نماز و تر سه رکعت میکردند در رکعت او کسب اسم ربک در دو رکعت یا ایها الله
 در سوم قل هو الله احد و الله اعلم **در شیعیان** و صحیح ابن حبان
 و مسند امام احمد و سنن ابن ماجه و نسائی و صحیح ابن حبان است
 که رسول صلی الله علیه و سلم در رکعت سوم تعوذ بین تر سنی از نه تر و افضل
 بین التسبیح و التمجید و التمجید او لا یسئل الا فی التمجید **در شیعیان**
 در سنن نسائی و کتاب عمل الیوم و اللیل این سنی است بروایت عائشه رضی
 الله عنها که رسول صلی الله علیه و سلم چهار مرتبه میگذاشت میان دو رکعت و یک رکعت

ایمان
نماز و تر

بسلامی که دیگر انرا می خوانند یا جز در آخر سلام نمیکنند او بوتر یا اجزای **م**
 بخاری و مسلم است بر دین عایشه رضی الله عنها با که رسول صلی الله علیه وسلم
 و در یک رکعت یک بار و پنجاه و پنج او پیش **مطهری** در سنن دارقطنی و سنن
 بکر بن حنی است بر دین ابومایمره رضی الله عنه با که رسول صلی الله علیه وسلم
 رکعت یا بیست رکعت و در یک بار و پنجاه و پنج او یا حدی عشره رکعت او اکثرین **م**
 در سنن بکر بن حنی است با که رسول صلی الله علیه وسلم رکعت یا بیازده یا بیست و نه رکعت
 و در یک رکعت و بیست و نه رکعت او یا رفع را سه مرتبه **م** در صحیح مستدرک است
 بر دین حسین بن علی رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم رکعت آخر و چون
 بران رکوع بر می داشت قنوت می خواند **قنوت** اللهم اهدنا الصراط المستقیم
 قنوت غایت و قنوتی قنوتی و یا رکعتی قنوتی و یا رکعتی قنوتی و یا رکعتی قنوتی
 انک نعفی و لا یغفی علیک و ما انت الا بذل من و التبت و لا یعزم عادت
 تا رکعت بر باد نماند و یا رکعتی قنوتی و یا رکعتی قنوتی و یا رکعتی قنوتی
 و صحیح بن حبان و صحیح مستدرک و مصنف ابوبکر است بر دین حسن بن
 علی رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم در قنوت دعا خواند که در
 معنی دعا اینست ای بار خدای بگو آن در جمله کسانی که ایشان را از آریست تو
 و بگو آن را از جمله کسانی که ایشان را غایت دادی و بگو آن را از جمله کسانی که
 ایشان را دوست داشتی و بر ابرکت ده و بجزی که مراد اوست و نگاه دار از
 بدای آنچه حکم کردی بدین معنی که تو بر همه حکم کنی و بر کسی حکم نکند و بدین معنی که خوا
 نکند و کسی که تو او را دوست داشتی و عزیز نشود کسی که تو او را دشمن داشتی

الآخره
الصلی

فانک

شبه
الصلی

ای ارحم

نوی بزرگ در تر از ترش که انان از تو خواهم و سوی تو یا بعبودم و صلی الله علیه وسلم
م در سنن نسائی است که رسول صلی الله علیه وسلم گفت اللهم اغفر
 و الله منین و المؤمنات و المؤمنین و المسلمات و المسلمین و التبت و لا یعزم عادت
 اصله ذات بیستم و انصرت علی عذوک و عذرتهم اللهم اغفر
 الذین یصدون عن سبیلک و یبکون رسولک و یبکون اولادک
 اللهم خالف بین کلهم و نزّل اقدامهم و انزل بهم یا عسک الله
 لا تدره عن الغنم الا من یسبهم الله انزل الهم اناسفینک
 و یغفرک و یغفر علیک و لا یغفر علیک و یغفرک
 یشیم الله الرحمن الرحیم اللهم ایاک نعبد و ایاک نستعین و لا اله الا انت
 نسعی و نجهد فی سبیلک الیه و نرجو جنتک ان عذابک الیه بالکفار
 قنوتی **م** در کتاب دعا این مرد و در مصنف ابوبکر و سنن بکر بن
 بر دین ابن مسعود رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم در قنوت دعا می خواند
 می خواند معنی اینست ای بار خدای یا منزه از آن در زمان مومنان و مومنان
 مسلمانان را و التبت یا عیسی یا ان و اصلاح کن میان ایشان و ایشان را
 نفرت ده بر دشمن خود و دشمن ایشان ای بار خدای لغت کن بر کافران که
 مردمان از راه تو باز میدارند و رسولان را نکند سب میکنند و با دوستان تو
 کارزار میکنند ای بار خدای خلاف افکن میان سخنیای ایشان و بگو
 قدهای ایشان را و فرود آر بر ایشان غلاب خود که آنرا از قوم کنایه
 و دشمنی ای بار خدای بدین معنی که از تو یاری خواهم و ترش خواهم و دشمنی

بگویم و بنوازمی و بنویسم و ترک میکنم کسی را که بخواهد ای تو که ای باطنی
 برای برتیم و برای نوغان و سجده میکنیم و از صفت عبادت تو که شش میکنیم و سوی
 خدمت تو شش میکنیم از عذاب حق تو برتریم و امید از رحمت تو داریم بدرستی خدا
 تو که خواست کاروان لاحی است و اذ اسم منته قال سبحان الملك القدوس
 ثلاث مراتب بمدة صوت في الثالثة و يرفع **س در مص قط**
 در سنن نسائی و ابی داود و مصنف ابوبکر و سنن دارقطنی است برایت
 ابی رضی الله عنه که چون رسول صلی الله علیه وسلم از تو سلام داد و سبحان
 الملك القدوس سه بار میفرمود و در یوم کربت او از خود را بلند و در این صفت
 رب الملایکه و الروح **قط** در سنن دارقطنی است که رسول صلی الله علیه
 وسلم رب الملایکه و الروح میفرمود اللهم انی اعوذ بک برضاک
 من عذابک و عذابک من عذوبک و اعوذ بک منک لا اخصی
 ثناء علیک انت کما اثنیت لنفسک **عطس مس در صبار سنن**
 و بمع اوسط و مصنف ابوبکر است برایت علی رضی الله عنه که رسول صلی
 الله علیه وسلم دعا و مکرور میخواند معنی دعا اینست ای بار خدایا بدرستی که من
 برناه میجویم بخشنود می توانم تو را خدمت تو را عذوبت تو و نایه میجویم رحمت
 تو از عذاب تو من طاعت ندارم و شایسته جانه بر ذات خود تا کفایت و افاضی
 رکعتی بخواند و فی الاول قل یا ایها الکافرون و فی الثانیة
 قل هو الله احد **مس در صبار سنن** در صبح مسلم و صبح ابن حبان است برایت
 ابوبکر رضی الله عنه که چون رسول صلی الله علیه وسلم در رکعت ششم

طریق گذاردن سنت
نماز با مدا

برادر

میکردند در اول قل یا ایها الکافرون و در دوم قل هو الله احد بخوانند
 و فی الاول قل هو الله احد یا الله آیه و فی الثانیة قل یا اهل الکتاب
 تعالوا الاینه **مس در صبح مسلم** است برایت ابن عباس رضی الله عنهما
 که رسول صلی الله علیه وسلم در سنت فجر در رکعت اولی خواند یا الله
 و اما انزل الینا و انزل الی ابراهیم و اسماعیل و اسمی و یعقوب
 و آل سبط و ما افتری موسی و عیسی و ما افتری البیتون من ربهم
 لا نفیق بین احد منهم و کفرن که مستجاب میخواندند و در رکعت دوم
 قل یا اهل الکتاب تعالوا الی کلمة سواد بلسنا و منکم ان لا تعبد
 الا الله و لا تشرب به شیئا و لا یجذ بعضنا بعضا انما بان من دون
 الله فان تولو فقلوا استغفرنا یا ایاک نستعین میخواندند و بقول هو جبار
 اللهم رب جبریل و میکائیل و اسرافیل و محمد النبی صلی الله علیه وسلم
 اعوذ بک من النار ثلاث مراتب **مس در صبح مسلم** است برایت
 علی الیوم و البلیل ابن سنی است برایت ابی سامه بن عمر رضی الله عنه که
 رسول صلی الله علیه وسلم اینست فجر دعا و مکرور شش بار میخواندند
 معنی اینست ای پروردگار جبریل و میکائیل و اسرافیل و محمد صلی الله
 علیه وسلم بنایه میجویم بخوارا من ثم لیفطیج علی شقیة الایمن **د**
 در سنن ابی داود و ترمذی است برایت ابن مسعود رضی الله عنه
 پس که بطلد بجانب راست خود یعنی بعد سنت فجر و اذ اخرج من
 یتیمه قال یشهد الله لو کلت علی الله لکنم اعوذ بک من ان ینزل

را نذر اكونفد اللهم اني انا لك من فضلك **م** در صحیح مسلم سنن
 ابی داؤد و نسائی است بروایت ابی اسید یا ابو حمید رضی الله عنه
 که چون از مسجد برون شود دعای مذکور گوید یعنی املت ای بار خدای تعالی
 از تو بخوانم اود بسم الله و السلام علی رسول الله **م** در مصنف
 در مصنف ابوبکر و سنن ترمذی و ابن ماجه و صحیح ابن خزمه است بروایت
 فاطمه رضی الله عنها که بایسم الله تا آخر گوید اللهم صل علی محمد و علی
 آل محمد **م** در صحیح ابن خزمه است بروایت فاطمه رضی الله عنها که در
 مذکور گوید اللهم اغفر لی ذنوبی و افتح لی ابواب فضلك **م** در مصنف
ق در مصنف ابوبکر و سنن ترمذی و ابن ماجه و صحیح ابن خزمه است
 بروایت فاطمه رضی الله عنها که چون از مسجد برون شود دعای مذکور خواند
 معنی گذشت ذکر رحمت در وقت دخول و ذکر فضل در وقت خروج از آن
 که دخول برای عبادت است پس ذکر عزادار است و لا یجلیس حتی یصلی مرتین
خ در صحیح بخاری و مسلم است بروایت ابو قتاده رضی الله عنه که
 در مسجد نشیند اگر دو رکعت نیت کند از آن و آن سماع من میشتند
 ضانه فی السجده فلیقل لا ادرک الله علیک قال المساجد لم یمن
 لهذا **م** در صحیح مسلم و سنن ابی داؤد و ابن ماجه است بروایت ابی
 رضی الله عنه که چون بنشیند کسی را که در مسجد باشد باید که در اول
 الله علیک تا آخر گوید یعنی روز کند خدای تعالی آن کم شده را بر تو نذر
 مساجد را برای این ساخته اند تا مساجد برای عبادت خداست
 طاهره

بیان
 در صحیح مسلم
 حالت

طلب امور دنیا و مساجد را دوست دارم از کسی که بیعت او بیعت
 فی السجده فلیقل لا ادرک الله علیک **م** در صحیح
 در سنن ترمذی و نسائی و صحیح مستدرک و صحیح ابن حبان است بروایت ابی هریر
 رضی الله عنه که اگر بنشیند کسی را که در مسجد بنشیند باید که در اول
 بخارت نرسود و مذکور دارند الاذان تسع عشرة کلمه معروف **ع**
 ابن شریک در بیان آن است در جابر بن عبد الله و مسند امام احمد و صحیح ابن
 خزمه است بروایت ابو یزید رضی الله عنه که بانگ نماز نوزده کلمه نیست
 و نیز از فی اذان الصبح الصلوة جز من التوم مرتین **م** در صحیح
 ابی داؤد است بروایت ابو یزید رضی الله عنه و در سنن ترمذی
 بروایت انس رضی الله عنه و در صحیح ابن خزمه است بروایت فاطمه رضی
 الله عنها که در بانگ نماز پنج کلمه مذکور را دو بار زیادت کنند یعنی نیت
 نماز بهتر است از خواب و اذا اجمع المؤذن فلیقل كما یقول **م**
 در اصول است و کتاب عمل النجوم و البلیل ابن سنی است بروایت ابو سعید
 و عبد الله بن عمر رضی الله عنهم که چون از نوزدن بانگ نماز بشنود پس
 گوید بگوید چنانچه نوزدن بگوید الحفظه لا حول ولا قوة الا بالله **م** در صحیح
 در صحیح بخاری و مسلم و سنن ابی داؤد و نسائی است بروایت عمر رضی
 الله عنه که بعد از صبح علی الصلوة و صبح علی الفلاح لا حول ولا قوة الا بالله
 اذا قال ذلك من قلبه دخل الجنة **م** در صحیح مسلم و سنن
 ابی داؤد و نسائی است بروایت عمر رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و آله

بیان
 بانگ نماز است

زود که چون آن جمع مذکور از اخلاص دل گوید در پشت در آید و آن قال
 جین یسمع المؤمن ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و ان
 محمدا عبده و رسولہ و رفیقہ بالکبریا و محمد رسولہ بالاسلام دنیا
 غیر آنکه در تفسیر **مجمع** در صحیح مسلم و چهار سنن و کتاب عمل الیوم دلیل
 این سنی است بر اینست که در حدیثی در فضیلت رضی الله عنه که رسول الله
 علیه سلم فرمود که وقت شهادت با یک نماز شهادت مذکوره تا آخر گوید که
 ادا فرموده کرد و معنی شهادت اینست که اوست که محمد صلی الله علیه سلم
 بنده و رسول او تعالی است خوشتر از من بر بوبیت خدای تعالی و بر سال
 محمد مصطفی صلی الله علیه سلم و بدرج اسلام من قال مثل قاله یعنی اوست
 و شهادت مثل شهادت در تفسیر **مجمع** در مسند ابی یعلی موصی است بر اینست
 الش عن رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه سلم فرمود که مثل قول مؤذن
 گوید مثل شهادت او شهادت ادا کند پس برادر اینست و گمان اگر
 یسمع المؤمن ان لا اله الا الله و انا **حج** در سنن ابی داود
 ابن حبان و صحیح مستدرک است بر اینست عاصمه رضی الله عنها که رسول صلی الله
 علیه سلم چون مؤذن را می شنید که شهادت می گفت خود انا اشهد انا اشهد
 و انا اشهد می فرمود ثم یقول علی النبی صلی الله علیه وسلم ثم یشهد الله
 الوسیلة **آیت سی** در صحیح مسلم و سنن ابی داود و ترمذی و نسائی
 ابی داود و ترمذی و نسائی و کتاب عمل الیوم دلیل بر اینست بر اینست
 عمر رضی الله عنهما پس گوید بر میان صلی الله علیه سلم در دو گوید پس از خدای تعالی

ای او

برای علیه الصلو و السلام و سبب خواهد و سبب چیزی را گویند که بدان قرب
 سوی غیر حاصل شود و در ادبیات لغوی است در پشت قبول اللهم رب هذا
 الدعوه الثانیة و الصلوة الثانیة آیت محمد بن الوسیلة الوسیلة البقیة و اما
 محمدا الذی وعدته **حج** در صحیح بخاری و چهار سنن و صحیح ابن حبان
 و سنن کبیر یعنی است بر اینست جابر رضی الله عنه که عمار مذکور که بعضی دعا
 اینست ای بار خدای ای برادر کار این دعوت که تمام است و برادر کار این نماز
 که در حال قیامت است محمد صلی الله علیه سلم را و سبب و فضیلت بده و در تمام که
 وعده کرده و در اینست آنک لا یخلف المیعاد **حج** در سنن کبیر یعنی است که بعد
 عده آنکه تا آخر گوید یعنی اینست بدرستی که تو خلاف نکنی و عده را تا می رسد صلی الله
 علیه سلم قبول اللهم ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله
 ثم یقول اللهم اعط محمد الوسیلة و الفضیلة و اجعلهم فی الاعلین درجه
 و فی المقسطین محبته و فی القریین ذکرة الا و حببت لهم الشفاعة یوم القيمة
حج در صحیح کبیر است که رسول صلی الله علیه سلم فرمود بوقت هیچ مسلمی که بخواهد مؤذن
 شود پس مؤذن الله اکبر گوید و او هم الله اکبر گوید و اشهد ان لا اله الا الله
 تا آخر گوید بعد از آنکه تا آخر گوید که کسی که در روز قیامت شفاعت من برای او
 واجب کرد یعنی اینست ای بار خدای محمد صلی الله علیه سلم و سبب و فضیلت
 و بعد از آن درجه او را در بلند ترین مردان و بعد از آن محبت او را در بزرگان
 و بعد از آن ذکرها در ثوابان من قال جین یا دی للنادی اللهم رب هذا
 الدعوه الثانیة و الصلوة الثانیة آیت محمد بن الوسیلة و اما محمدا الذی وعدته

آه علی

آه صلی

ای مؤذن المؤمن

ای من الدائمة النبی لای یخاف من اولاد و غیره علیه الصلوة
 و السلام

رضا لا تسخط بوجه استجاب الله دعوت **طس** در مسند امام محمد
 و معجم او سطو کتاب عمل الیوم و الیوم است که رسول صلی الله علیه
 وسلم فرمود که وقت نداء مؤذن دعای مذکور گوید خدای تعالی دعوت
 او را استجاب کند معنی دعا اینست ای بار خدای پروردگار این دعوت تمام
 و پروردگار این نماز که خایم است بدوام آنکه نافع است برای خواص و عوام
 بر محمد صلی الله علیه وسلم درود نیست و ازین راضی شویم مگر کسی که بعد
 از آن چشم نمک من نزل بر کرب شدة فلیتجشع النادی فاذا کبر لکراذ
 تشهد تشهد اذا قال حی علی الصلوة قال حی علی الصلوة فاذا قال
 حی علی الفلاح قال حی علی الفلاح ثم یقول اللهم رب هذا الدعوة
 الصلوة فیه المستیجاب لها دعوت الحق و کلمة التقوی اجینا علیها
 و امنینا علیها و اتقنا علیها و اجعلنا من جبار اولیها احبنا و اخرها تمام
 یشال الله حاجته **س** در صحیح مسند در کتاب عمل الیوم و الیوم این
 سنی است برایت ابو امامه رضی الله عنه که هر کس با نیتی خدای آمده باشد پس
 گوید وقت مؤذن را انشأ رکعت پس چون مؤذن الله گوید خود هم بگوید چون
 مؤذن تشهد بگوید خود هم بگوید چون مؤذن حی علی الصلوة گوید خود هم
 بگوید و چون مؤذن حی علی الفلاح گوید خود هم بگوید پس الله آخر گوید پس
 خدای تعالی حاجت خواهد مصلحت اینست ای بار خدای پروردگار این دعوت
 صادق که هر کس استجاب آن کند آنکه دعوت حق و کلمه تقوی است در این
 دعوت زنده دارد و بران دعوت بران و ما را بران دعوت برانیکه و ما را

قالوا فایقول رسول الله
 فان سلوا الله

بترجیع آن دعوت کردن در حال حیات و ممات و الدعا و بین الاذان
 و الاذان مت لا یتردد **س** در مسند امام محمد
 و نسائی و صحیح ابن حبان و مسند ابی یعلی موصی است بر اینست از فضی
 الله که رسول صلی الله علیه وسلم فرمود که میان بانگ نماز و اقامت
 که در وقت نماز **ص** در مسند ابی یعلی است پس می گویند فاسألوا الله العاقبة
 فی الدنیا و الاخره **ت** در سنن ترمذی است که فرمود پس بخوانید از خدای تعالی
 عاقبت را در دنیا و آخرت و الا فاعلم الله ان الله اکبر الله اکبر الله اکبر الله الا
 الله تشهد ان محمد رسول الله حی علی الصلوة حی علی الفلاح قد قامت
 الصلوة قد قامت الصلوة الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله **د**
ه در این شروع در بیان اقامت است در مسند امام احمد و مسند ابی
 داود و ابن ماجه و صحیح ابن خزيمة و سنن ترمذی است بر اینست عبد الله
 بن زید رضی الله عنه که اقامت این مذکور است بنی مکان باریست
 او می گوید ان الاذان الترتیب **ع** در مسند امام احمد و چهار
 سنن و صحیح ابن خزيمة است بر اینست ابو یزید رضی الله عنه که با اقامت می گویند
 نماز است یعنی دوکان باریست جز در ترجیع فیا دت قد قامت الصلوة و یا
 یعنی در اقامت ترجیع نمکند و قد قامت الصلوة دو بار زیادت کنند ترجیع
 در اینک نماز تر و شافعی رحمه الله است و آن اینست که مؤذن الله اکبر الله اکبر
 پس بگوید پس تشهد ان لا اله الا الله تشهد ان لا اله الا الله تشهد ان لا اله الا الله
 پس همین شهادت را بلند گوید باز نماز را بلند گوید و الله اکبر و الله اکبر

وَأَذِّنْ إِلَى الصَّلَاةِ الْمَكْتُوبَةِ **سورة فاتح** قال **عنه** التلوة
سورة وَجِبْتُ وَجِبْتُ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ خُفْيَا سُبْحَانَ
 وَأَنَا مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ أَنْ يَكُونِي وَنَسِي وَنَسِي وَنَسِي وَنَسِي وَنَسِي
 لَا تَرْجُبْ لَكَ أَمْرٌ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ الْغَنِيُّ
 رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي أَقْرَفْتُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ تَوَلَّى جَهَنَّمَ
 أَنْتَ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ وَأَهْلُ بَيْتِي لَكَ حَقٌّ الْأَخْلَاقِ لَا
 يَهْدِي إِلَّا خَيْرُهَا إِلَّا أَنْتَ وَأَهْلُ بَيْتِي سُبْحَانَكَ أَنْتَ لَيْتُكَ
 وَتَعْدُكَ وَلَيْتُكَ لَمْ يَكُنْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَاللَّيْسَ إِلَيْكَ أَنَا يَكُ وَاللَّيْسَ
 تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ اسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ **سورة**
 این شروع در بیان نماز است در صحیح ابن حبان و سنن ترمذی و صحیح مسلم
 و چهار سنن است بر روایت علی رضی الله عنه و در مجموع بر روایت
 ابو رافع رضی الله عنه که چون رسول صلی الله علیه وسلم سوی نماز فرض
 می ایستاد بگوید **سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ** و بیتی تا آخر بخواند یعنی **اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْغَنِيُّ** و بعد از آن
 روی خود را بپیش تو متوجه ببادت کردم و اخلاص در آن آوردم برای آن کسی که
 آسمانها و زمین را آفرید و در آن حال که بایم سوی دین حق اسلام آورده ام
 به صرف و نیت از شرکان مبارستی که تا من و عبادت من و وجوه من و دولت من
 برای خدای تعالی است که پروردگار جهان باین است که شریک بدین نداند
 که اخلاص است ما نور شدیم و من از مسلمانی برای خدای تویی تو معبودی نیست
 تویی پروردگار من و من بنده تو ام بزات خودم کرم و بکنایه خود تو را کرم

که وید

لا یمرف مشهور

پادشاه جز

کنو

پیش جمیع کنایان من بیاورد بر منی که جز تو کسی که نماز را بنا بر دو راه بنا را سوی
 نیکو من خلق که جز تو کسی سوی آن راه نماید و در آن زمین بدی خلق که جز تو
 کسی آرد و در آنکه اندک اوست و مساعدت بر طاعت تو بکنم و بهر یکی در حق
 نیست و بدی منسوب سوی تو نیست من بگویم و شنیدم و سوی تو نهایت در من
 بزرگ و برتر از من از تو خواهم سوی تو باز میگردد اللهم یا عذبتی و بینتی
 خطایای که با عذرت بین الشری و القرب اللهم اغسل خطایای که
 و انت یا ابرار **سورة** مصنف در دیباچه گفته است
 که علامت این کشتن کتب **سورة** خواهم آورد و این حرف آورده است در اصل
 است است بر روایت ابو هریره رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم
 بعد از نماز می ایستاد و می گفت ای بار خدای دوری گردان میان من
 و میان کنایان من چنانچه دوری گردانیدی میان مغرب و مغرب ای با خدای
 بشوی کنایان مرا آب و برف و ذرات یعنی بشو کنایان مرا با انواع مغرب که
 در محو کردن کنایان بمنزله این انواع مذکوره است در ازالت نجاسات
 سبحانک اللهم و بحمدک تبارک اسمک و تعالی جلالک و لا اله الا انت
سورة در سنن ابی داود و ترمذی و ابن ماجه و صحیح مشکو
 بر روایت عیسی بن عیسی که بر روایت ابن عباس رضی الله عنه
 و در مسلم حروف است بر روایت عرض الله عنه که بعد از بیتی که گفت
 تا آخر خواند معنی اینست یاکی و حمد در است ای بار خدای نام تو بزرگ است
 عظمت تو بزرگ است و غیر تو معبود نیست الله اکبر کبریا الله اکبر

ای و یقول اللهم اغسلني
 خطایای

قال الخطابي رحمه الله
 اعیان هذا السمت و انما اراد بها
 التوكيد في الظاهر مع الحق في القرب
 و الا في قوله اغسلني

خدا اکبر و بحمدک
 التبارک و تعالی جلالک
 و لا اله الا انت

نصف منقذ
 در خطب

وَحُجَّانَ الشَّكْرَةِ وَأَصْلُ **م ت س** در صحیح مسلم و سنن ترمذی و مسندی
 است برایت عمر رضی الله عنه که چون رسول صلی الله علیه وسلم برای نماز ایستاد
 میشدی الله اکبر تا آخر میفرمودند معنی اینست خدای تعالی بزرگت و محمد
 خدای تعالی را بسیار است و جای که باید میگفت خدای تعالی را در بارگاه شایسته
 که بگوید **لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ** **د س ن ب** در صحیح مسلم و سنن ابی
 داود و نسائی است برایت انس رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم بعد از
 الحمد تا آخر میفرمودند اما در مسلم خطبیه طیبه معنی اینست حمد را خدای تعالی
 راست حمدی بسیار پاک از بارگاه مختار بسیار کرد اند الله با بعد از
 دُئین دُئینی که ما عَزَّاتُ بَيْنَ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ وَنَفْسِي مِنْ خُطْبَتِي كَمَا
 نَفَيْتُ الشُّوبَ مِنَ الدَّكْسِ **ط** در صحیح کبر است ممره هنی الدعوه رسول
 صلی الله علیه وسلم بعد از نماز عشاء میفرمودند معنی اینست ای بار خدای دوری که
 میان من و میان کنعان من چنانچه دوری که در اندیدی میان مشرق و مغرب را
 از کنعان من پاک کن چنانچه پاک کرد اندیدی جاعله را از یم و فی صلوة الطلوع
 الله اکبر الله اکبر الله اکبر الله اکبر الله اکبر **د س ن ب** در صحیح مسلم و سنن ابی داود
 و سنن ابی داود و ابن ماجه صحیح ابن حبان و صحیح مستدرک معصف ابوبکر
 و سنن کبر سنی است برایت جبرین مطعم رضی الله عنه که رسول صلی الله
 علیه وسلم در نماز نفل بعد از نماز الله اکبر کبر کبر الله اکبر کبر الله اکبر
 میفرمودند سبحان الله اکبر و اصل سبها میفرمود و بعد از آن با الله اکبر

التفت
بگردن

الدنس
بپوش

سبحان
نماز نفل

ای قولی در صلوة الطلوع و العشاء و غیره که الله اکبر

الفتح
در میان

المنفرد
نزد من جدا
غریب

جاء فی خبره ان معذرة
من الله و الله العزیز
والشرف

میفرمود معنی اینست پناه بخوان خدای تعالی از شیطان را انداز و میلان او
 و نفوذ آن بود و فرمودن او در شکوة است که عمر رضی الله عنه فرمود که بگوید
 بشتر و هنر از اینچون بیان کرد معنی آن ذی الملکوت و الجبروت و الکبریا و العظیمة
ف س ن ب در صحیح او سوا است برایت عذرا رضی الله عنه که رسول صلی الله
 علیه وسلم بعد از نماز سبحان الله اکبر میفرمود معنی اینست پاکست هر چه از دنیا باشد
 خداوند بزرگی و بزرگوار می و عظمت او را و اذ قال الامام غیر الغصوب علیهم السلام
 فليقل الاموم آمین **د س ن ب** در صحیح مسلم و سنن ابی داود
 و نسائی و ابن ماجه است برایت ابی موسی اشعری رضی الله عنه که رسول
 الله علیه وسلم فرمود چون امام و الامامین گوید که مقتدی آمین گوید یا خدا
 تعالی اجابت و کند و اذ اتین الامام فليقول الاموم فمن وافق ما جئنا
 فامین **د س ن ب** در صحیح بخاری و مسلم است برایت
 ابی هریره رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم فرمود چون امام آمین گوید
 پس گوید مقتدی آمین گوید یا خیر فرشتگان هم آمین گوید پس هر که آمین
 موافق آمین فرشتگان آمین گویند آن کشته او میفرمود و در دلائل قال السی
 الله علیه وسلم آمین مد بها صوته **م س ن ب** در صحیح مسلم و سنن ابی داود
 امام احمد و سنن ابی داود و ترمذی و معصف ابوبکر و ابی داود و ابن حبان
 رضی الله عنه که هرگاه رسول صلی الله علیه وسلم آمین فرمود و او از خود را
 در از او در سنن ابی داود است در حدیثی دیگر که او از خود را آمین بگوید
 و کان اذ قال آمین **د س ن ب** در صحیح مسلم و سنن ابی داود

عطف علی مقاراة ابن العاری
فانواران لکلامه لومین من و غیره

ای الحقی من دافق الی الله فی وقت
الامان فان فزانه الصبر با انهم
او دافق من فی الخوف و الخوف

و او دو ابن ماجه است بروایت ابو بکر بن رضى الله عنه که رسول الله
 علیه السلام چون آمین بخود میفرمود که قریب اواز من اول بود می شنید میفرمود
 بها المسمی **در سنن ابن ماجه** است پس مسجد آباد از آمین می شنید
 وقال آمین ثلاث مرات **ط** در مجموع است بروایت و ابن ابن حجر
 الله عنه که رسول الله علیه و سلم سب بار آمین فرمود و حسین قال
 قال الصادق قال رب اغفر لی آمین **ط** در مجموع است بروایت و ابن
 بن حجر رضى الله عنه که قتی که رسول الله علیه و سلم قال الصادق فرمودت
 اغفر لی آمین نیز فرمود و اذ رکع سبحان ربی العظیم **م ع** **در**
 صحیح مسلم و جابر سنن است بروایت خدیجه رضى الله عنه و در مجموع است که
 بروایت عقبه بن عامر است رضى الله عنه و در سنن از بروایت ابن مسعود رضى
 الله عنه که چون رسول الله علیه و سلم رکوع میکرد سبحان ربی العظیم
 ثلاثا در سنن از است که سب بار میفرمود و ذلک اذناه در سنن ابی
 است بروایت ابن مسعود رضى الله عنه که سب بار گفتن ادنی است سبحانک
 اللهم ربنا و یحیی ربکم اللهم تعالی **خ م** **در صحیح بخاری** و مسلم
 و سنن ابی داود و نسائی و ابن ماجه است بروایت عایشه رضى الله عنها
 که رسول الله علیه و سلم رکوع سبحانک اللهم تا آخر میفرمود و می بینت
 بیای که با صیغی از ای بار خدای ای بر در کار ما محمد و عیسی ای بار خدای ای
 مرا سبحان الله و تحمده ثلاث مرات **ط** در سنن امام احمد و در مجموع است که
 ابو مالک اشجری رضى الله عنه که رسول فرمود اللهم لک رکعت و لک رکعت و لک رکعت

الاربع
 آه از بلند کردن

قوله مبرج أربع بنی انظر
 و هو افضل من أربع و هو اکثر
 الشیبه

اسلمت

اسلمت خشت لک سمی و تعبری و عظمی عصبی **م** **در صحیح مسلم** و سنن
 ابی داود و نسائی است بروایت علی بن رضى الله عنه که رسول الله علیه و سلم
 در رکوع اللهم تا آخر میفرمود می بینت ای بار خدای ای برای تو رکوع کردم بنوایم
 آوردم برای تو و خشتی کردم ساکن گشت و فرود می کرد برای تو گوش از دهنم
 و مغز من و نخاع من و دل من سبوح قدوس رب العالمین **م ع** **در**
 در صحیح مسلم و سنن ابی داود و نسائی است بروایت عایشه رضى الله عنها
 که رسول الله علیه و سلم در رکوع سبحانک تا آخر میفرمود می بینت ای
 بر در کار ما محمد و عیسی ای بار خدای ای برای تو رکوع کردم بنوایم
 که بد آن جوده با جبریل علیه السلام است خفیف او بفضل او است رکوع لک
 سواد می و خیالی و آتین بک خواد می ابو بکر بنی که علی بنی برای و ما
 جنب علی عصبی **م** **در صحیح مسلم** است که رسول الله علیه و سلم در رکوع
 رکع لک تا آخر میفرمود می بینت ای بار خدای ای برای تو رکوع کردم بنوایم
 آوردم تو دل من از امر میگویم سفت تو که بر من است این دوست من و جان من
 که بر نفس خود کردم سبحان ربی العظیم و المکوت و الکبریا و العظیمة
در سنن ابی داود و نسائی است بروایت عوف بن مالک رضى
 الله عنه که رسول الله علیه و سلم در رکوع سبحانک تا آخر میفرمود می بینت
 و اذ اقام من الركوع قال سمع الله لمن حمده **س ع** **در مسلم** و جابر
 است بروایت خدیجه رضى الله عنه و در مجموع است که بروایت ابن مسعود رضى الله عنه
 که چون رسول الله علیه و سلم از رکوع ایستاده میشد میفرمود اللهم لک رکعت

الخشوع و الخضوع
 زود می کردن مرخص

السجود
 پاک و کذا و قس

السجود
 کلین و الفیاض کلین
 الیه صوت کواکب السجده

ملکوت
 باریت
 جودت
 بزرگوار

بجای اسجدهای
 ای سجد

گشت اللهم لك تحذرت و بك انت ذلك استلمت مني و قد جرت
 للذي خلقه و صورته فاحسن صورة و شوق سمعه و بصره تبارك الله
 احسن الخالقين **مس** در صبح مسلم و سندن ابی داود و نسائی است
 علی رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم در سجده اللهم لك تحذرت
 تا آخر بخواند معنی اینست ای بار خدای باری تو سجد کردم و بخواه ایان آدم
 و برای نکردن نهادم سجده کرده است روی من برای کسی که روی مرا آفریده
 است و صورت او که در پس صورتهای او را انبیا گردانید و جای کوشش و جزم
 او را آشکارا گردید زکات خدای تعالی که بیکترین آفرینندگانست خشوع سمعی
 و دمی و کفنی و عظمی و عصبی و ما استغفرت به قدیمی و الله رب العالمین
مس در سندن نسائی و صحیح ابن حبان است بر اینست جابر
 رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم در صبح خضع سمنی تا آخر بخواند معنی اینست
 ساکن گشت و فروزنی گرد خدای تعالی که پروردگار جهانایان است گوش من در چشم من
 و خون من و گوشت من و استخوان من و پیری من و آنچه برداشته است از اندام من
 یعنی تمام اندام من تسبیح قدوس رب الملایکة و الروح **مس** در صبح مسلم
 و سندن ابی داود و نسائی است بر اینست عایشه رضی الله عنها که رسول صلی
 الله علیه و سلم در سجده تسبیح تا آخر میخواند معنی گشت سبحانک اللهم ربنا
 و تحذیرک **مس** در صبح بخاری و مسلم و سندن ابی داود و نسائی
 و ابن ماجه است بر اینست عایشه رضی الله عنها که رسول صلی الله علیه و سلم
 در سجده سبحانک تا آخر میخواند معنی گشت اللهم اغفر لی ذنبی کله و ذنوبه و جله و

خضع السمع ای لا یسمع ما نهان
 خضع البصر ای لا یبصر ما کفایت
 سندن ابی داود و نسائی

را در ابن حبان ما شکت به
 خاضع لرب العالمین
 تحفه النجاج

قولی روح هو الذی به
 قولی کل جمیع او جبریل جنت
 بانکه تفضل علی سائر
 الملائکة و صنف من الملائکة

آورد و آخره عمل اینست و سره **مس** در صبح مسلم و سندن ابی داود است
 بر اینست ابهر بره رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم در سجده اللهم
 تا آخر بخواند معنی اینست ای بار خدای بیایم از زکات صغیر و کبر من و کنانه
 اول و آخر من و کنانه است شمار اینها من اللهم تحذیرک سوادی و حیالی
 و یک آمن و خدای آفریده و بختک علی و هذا ما جئت علی نفسی با
 عظیم با عظیم لغوی فانه لا یغفر الذنوب العظیمه الا الله العظیم
مس در صبح مستدرک است بر اینست عمر رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه
 و سلم در سجده اللهم تحذیرک تا آخر بخواند معنی گشت در دعا و کوشش و
 ذی الملک و الملکوت سبحان ذی القوه و الجود سبحان الذی
 لا یبوء عود و یفوتک من عبادک و اغو برضاک من تحطک و اغو
 یک منک جل و جھک **مس** در صبح مستدرک است که رسول صلی الله
 علیه و سلم در سجده سبحان الله تا آخر بخواند معنی اینست بخداوند ملک با کیت
 را با کیت بخداوند عزت بزرگی را با کیت مرزنده را که بخداوند باقی گشت
 در دعا و تررت اعط نفسي نعمه و زکیها انت خیر من کلکما انت و لهما
 و قولی **مس** در مسند امام احمد است بر اینست عایشه رضی الله عنها که رسول صلی الله
 در سجده رب اعط تا آخر بخواند معنی اینست ای پروردگار من من
 تقوی بده و پاک گردان تو می تهرین کسی است که از پاک گرداننده است
 تو می نافر و کله از مالک نفس منی اللهم اغفر لی ذنبت و ما اعلت **مس**
 در مصنف ابی یزید است بر اینست عایشه رضی الله عنها که رسول صلی الله

قولی و ذلک انما فی
 قولی و ذلک انما فی
 قولی و ذلک انما فی
 قولی و ذلک انما فی

علیه السلام در سجده اللهم تأخرني عن معني الغيب اي بار خداي بيا منزه براي من
 که پنهان کردم و کنایه ای را که آشکار کردم اللهم اجعل في قلبي نوراً و اجعل
 امامي نوراً و اجعل خلقي نوراً و اجعل من كنتي نوراً و اعظم لي نوراً **مصحف**
 در مصنف ابو بکر است بر ایت ابن عباس رضی الله عنهما که رسول
 علیه السلام در سجده اللهم اجعل تأخرني عن معني در دعا خروج است از غیب
 و فی سجود التواضع سجده و چه می للذي خلقه و صورته و خلقه و صورته
 بجزله **توبه س دست مس** در سنن نسائی داین داؤد و ترمذی و صحیح
 مستدرک است بر ایت عایشه رضی الله عنهما که رسول صلی الله علیه
 و سلم در سجده تلاوت بعد از حمد و ثنا آخر بخواند معني در سجده نماز گذشت
 بر ازار **در سنن ابی داؤد** است که چند بار بخواند تبارک الله احسن التالين
در صحیح مستدرک است که در آخر دعای مذکور تبارک الله تأخرني عن
 اللهم اکتلي عندك بها اجراء وضع عنی بها و از در او بجا می عندك
 ذخراً و تعجلها مني كما تعجلتها عن عبدك داؤد **در ترمذی و صحیح**
در سنن ترمذی داین ماجه و صحیح ابن حبان و صحیح مستدرک است
 بر ایت ابن عباس رضی الله عنهما که رسول صلی الله علیه و سلم در سجده تلاوت
 اللهم تأخرني عن معني الغيب اي بار خداي بدين سجده نزد خود برای من ابر
 تمام کن و بدين سجده کنایه را از من فرزند داین سجده را نزد خود برای من بخیز
 کردن داین سجده را از من قبول کن چنانکه از بنده خود داؤد علیه السلام نقل کرد
 ما وضع رجلي جنته للذسا جبار فقال يا رب اغفر لي ثلثا لا ارفع

رفی سَمعی نوراً و اجعل فی نصیری
نوراً و اجعل ۲

ای قولہ فی السجود والنفاذ
سجد وجہ اللہ الی آخرہ

[illegible]

نکوه
التعقل
نیز بر نفس
نوله
فخرای
جزه
۵

رَأْسُهُ وَفَدَّ غُفْرًا **که در مصنف** در کتاب دعا این مرد دیده و مصنف ابو بکر است
 است بر ایت ابو سعید خدری رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم فرمودنها و هیچ مردی پیشانی خود را در حال سجده برای خدای
 بیس سه بار یا ایت اغفر لی گفت مگر که برداشت خود را در آن حال اغفر
 کشت و اذ اَجَلَسَ یُنَیِّسُ الشَّیْءَ ثَلَاثًا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَ عَافِي
 وَ اهْدِ لِي ذَا رِزْقِي **دست قیاس** در سنن ابی داود
 ترمذی و ابن ماجه و صحیح معتزک و سنن کبریجی است بر ایت
 ابن عباس رضی الله عنه که چون رسول صلی الله علیه وسلم
 میان دو سجده نمازی نشست اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي تَأْخِرُ مَجِيئِ انْفَعِي
 اَمْنِيَّتِي اِی بَارِئِ خَدَائِی بَرَاءَةً مِنْ بِيَا مَزْرُورِ حَتَّى تَكُنْ دَرِی عَافِيَّتِی دَارِ
 دِرَاهِمِی **است ثابت** کرد آن و در رزق ده و اَجْبُرْنِی **تسبی**
 در سنن ترمذی و سنن کبریجی است یعنی حال مرا نیک گردان و رزقی
س قیاسی در صحیح معتزک و سنن ابی ماجه و سنن کبریجی
 است و در عقی یعنی ترشیه که مراد دارد وَ کُنْتُ فِی الْخُجْرِ
در مصنف در سنن ابی داود و صحیح معتزک بر ایت الشَّهِ
 رضی الله عنه و در کتاب دعا این مرد دیده و مصنف ابو بکر است
 بر ایت عمر رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم در حجرِ
 قنوت بنحوی انداختن سائر الصَّلَاةِ اِنَّ نَزَلَ نَزْلًا قَالَ سَمِعُ
 الْقَدَّیْلَ یُحَدِّثُ فِی الرُّكُوعِ الْاٰخِرَةِ وَ یُكَبِّرُ مِنْ خَلْفِهِ **در سنن**

نیاجی دوسری بار

عن ابن عباس رضي الله عنهما
قال كان النبي صلى الله عليه وسلم
سودا ً

برمن
الحیثیکوین حال کی

مکان رفعتی
رفعتی من الرفعة

الى النبي صلى الله عليه وسلم

تفاوت در سخن

علی محمد وعلی آل محمد کما بارکت علی ابراهیم وعلی آل ابراهیم انک حمید
 مجید در اصول است است بر دین است کعبه بن حجره رضی الله عنه که در
 در تشبیه بطریق مذکور کوبیده معنی اوست ای بار خدای در دین است بر محمد
 علیه سلام بر آل محمد ضایحه در دستادی بر ابراهیم علیه السلام و بر آل ابراهیم
 بدرستی که نوی توده بستانشهای بسیار بزرگوارای بار خدای برکت کن
 بر محمد صلی الله علیه و سلم بر آل محمد ضایحه برکت کردی بر ابراهیم و بر آل ابراهیم
 توده بزرگوارای بر محمد صلی الله علیه و سلم بر آل محمد کما صلیت علی ابراهیم وعلی آل ابراهیم
 اللهم بارک علی محمد وعلی آل محمد کما بارکت علی ابراهیم وعلی آل ابراهیم انک حمید مجید
خ م س در صیغ جاری و مسلم و سنن نسائی است بر دین کعب
 بن حجره رضی الله عنه که در در بطریق مذکور کوبیده اللهم صلی علی محمد وعلی آل
 محمد کما صلیت علی ابراهیم وعلی آل ابراهیم انک حمید مجید
 اللهم بارک علی محمد وعلی آل محمد کما بارکت علی ابراهیم وعلی آل ابراهیم انک حمید مجید
خ م در صیغ جاری و مسلم است که در در بطریق مذکور کوبیده اللهم صلی علی
 محمد و آل محمد و در میان ما بارکت علی ابراهیم **خ م س ق ج ب**
 انک حمید مجید **خ** در صیغ جاری و مسلم و سنن ابی داود و نسائی
 و ابن ماجه و صحیح ابن حبان است بر دین ابی حمید ساعدی رضی الله عنه
 که در در بطریق مذکور کوبیده اما در مسلم انک حمید مجید زیاد است **م**
 صلی علی محمد وعلی آل محمد کما صلیت علی ابراهیم وعلی آل ابراهیم انک حمید
 وعلی آل محمد کما بارکت علی آل ابراهیم **خ م س ق** در صیغ جاری
 ابراهیم وعلی

علیه السلام و بر آل ابراهیم

وعلی

و سنن نسائی و ابن ماجه است بر دین ابی حمید خدای رضی الله عنه که در در
 بطریق مذکور است کوبیده اللهم صلی علی محمد کما صلیت علی ابراهیم وعلی آل ابراهیم
 جاری است بر دین ابی حمید خدای رضی الله عنه که در در بطریق مذکور کوبیده
 اللهم صلی علی محمد وعلی آل محمد کما صلیت علی آل ابراهیم وعلی آل ابراهیم انک حمید
 وعلی آل محمد کما بارکت علی ابراهیم وعلی آل ابراهیم انک حمید مجید **م**
س در صیغ مسلم و سنن ابی داود و نسائی است بر دین ابی حمید خدای
 الله عنه که در در بطریق مذکور کوبیده اللهم صلی علی محمد وعلی آل محمد
س در سنن ابی داود و نسائی است که بطریق مذکور کوبیده کما صلیت علی
 ابراهیم وعلی آل ابراهیم انک حمید مجید
 در سنن ابی داود و نسائی است بر دین ابی حمید خدای که در در بطریق مذکور کوبیده
 و بارکت علی ابراهیم وعلی آل ابراهیم انک حمید مجید **م** در سنن ابی داود
 ابی حمید که در در بطریق مذکور کوبیده قبل رجل حتی جلس بین یدی رسول الله
 اما الله ثم عليك فقد عرفناه و کتب نصای عليك اذا نحن صلینا
 عليك فمن صلواتنا صلی الله عليك فصمت حتی احبنا انک
 الرجل کما یسأله اقل اذا صلیتم علی فتولوا اللهم صلی علی
 محمد وعلی آل محمد وعلی آل ابراهیم وعلی آل ابراهیم انک حمید
 آل ابراهیم وعلی آل ابراهیم انک حمید وعلی آل ابراهیم انک حمید
 علی ابراهیم وعلی آل ابراهیم انک حمید مجید **س** در صیغ
 ابن حبان و صحیح مسند رک است بر دین ابی حمید خدای رضی الله عنه

الصفت والصفات
 والصوت حاکم بن محمد
 من حدیثه

عن عبد بن عمار
 قال قال رسول الله
 الاقبال
 و در سنن ابی داود

استغفار

فازد اسلم

مکنی **سید الاستغفار** ان بقل الرجل اذا جلس في صلوة لله ان
 ربی لا اله الا انت خلقتی وانا عاى عنک وودعک
 ما استطعت اعوذ من شر ما صنعت ابوء لک بضعفک علی
 و ابوء بذنبی فاعف عني فانک لا تغفر الذنوب الا انت **در حدیث**
 بزار است بروایت بریده رضی الله عنه رسول الله علیه وسلم
 سید استغفار انت که در چون در نماز خود بخندی اللهم انت ربی ما افر
 بخواند معنی در ادعیه صبح گذشت و اذا سلم لا اله الا الله وحده لا
 شریک له که اللهم وکله الحمد وحمی و بکیت بیده الجبر و هو علی
 کل شیء قدير انت رآه اللهم لا مانع لما أعطيت ولا معطى
 لما سئلت ولا یقنع ذلک فی فک الجبر **در حدیث**
 بخاری و مسلم و سنن ابی داود و نسائی و مسند بزار و معجم کبیر کتاب
 عمل الیوم و اللیل ابن سنی است بروایت مغیره بن شعبه رضی الله عنه
 که چون رسول الله علیه وسلم سلام از نماز می گفت لا اله الا الله
 بمنمود معنی در ادعیه صبح و قاسم از رکوع گذشت و لا اله الا الله
 و حده لا شریک له که اللهم وکله الحمد و هو علی کل شیء قدير انت
 عزات **در حدیث** بخاری و سنن نسائی است که رسول الله
 علیه وسلم بعد از سلام لا اله الا الله تا آخر سببار میگفت اذنه و بعد
 لا حول ولا قوة الا بالله لا اله الا الله و لا نعبد الا اياه له
 التعمه و له الفضل و له الشان الحسن لا اله الا الله **در حدیث**
 بخاری

که الذين و کوا کرة الکافر و **در حدیث** مس
 داود و نسائی و معنی ابوبکر است بروایت عبد الله بن الزبیر رضی الله عنه
 عنهما که چون رسول الله علیه وسلم بعد از نماز بمنمود و یا و انزلک یا
 لا اله الا الله وحده ما افر و بعد لا حول ولا قوة الا بالله تا آخر
 بمنمود معنی اینست ثبت حلیه قوة جزئی ای تعالی ثبت بمنمود
 خدا ای تعالی یعنی برستم جزا و تعالی ابرار است نعت و فضل و ثناء و انک
 جزا و تعالی بمنود نیست خالص میگردد ایم برای او تعالی دین و تعالی
 که قرآن کریم است کرده اند **در حدیث** مس
 اللهم انت السلام و منک السلام تبارکت انتغفر الله ثلث مرات
 اللهم انت السلام و منک السلام تبارکت یا ذا الجلال و الاکرام
در حدیث مس و صحیح مسلم و جابر است بروایت عایشه رضی الله عنها
 در معجم کبیر است بروایت عمر رضی الله عنه در کتاب عمل الیوم و اللیل ابن سنی
 بروایت عایشه رضی الله عنها که چون رسول الله علیه وسلم نماز تمام
 میکرد سه بار استغفار بمنمود و اللهم انت السلام ما افر بمنمود معنی اینست
 ای با خدا ای نومی سالم از عیب و تقاضی و سلام منی ما از دست تو بر آید
 خدا و ما عطف و کلامی سبحان الله و لا اله الا الله و لا نعبد الا اياه و لا نعوذ الا به
 کل شیء قلنا و یلقین مرة **در حدیث** مس
 بروایت ابو هریره رضی الله عنه که رسول الله علیه وسلم فرمود سبحان
 الله و الحمد لله و الله اکبر سی و سه بار که بعد از آن هر یک بن سنی سه بار کرد

سنن

سوره
آیه الکرسی

إِنَّ اللَّهَ يُوتِرُ بِكَ رُحْمًا يُدَبِّدُ بِهِ أَهْلَ الْأَرْضِ
 عمل الیوم دلیل این است بر اوست ایوا ماضی القدره که عمل
 صلی الله علیه وسلم فرموده که است ایوا ماضی القدره که عمل
 بهشت جز در نیک موت مانع نباشد چون ببرد بهشت در دکان فی کل وقت
 الصلوة الاخری در جمیع کلمات بر اوست حسن رضی الله عنه که
 رسول الله علیه وسلم فرموده که بعد نماز فریضه است ایوا ماضی القدره که عمل
 دیگر در عهد ایمان حدای تعالی مانع و یقوت القلوب من جمیع کل صلوته
سجده سی در سنن ترمذی و ابی داود و سنن ابی حنیفه و صحیح ابن حبان
 و صحیح مستدرک و کتاب عمل الیوم دلیل این است بر اوست عتبر بر عمار
 رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم را اگر در نماز بخواند قل اعوذ برب
 العالمین قل اعوذ برب الناس بعد هر فریضه نماز در روایتی المعونات و در است
 پس در این هر دو سوره است محمول و الله احد یا قل یا ایها الکافرون
 با استدراجت تعلیل با اینکه اقل جمع دو است اللهم انی اعوذ بک
 من الجن و النجس و الخوف و العجز و الهم و الفقر و العجز و الخوف و العجز و الخوف
 و فقره الدنیا و الخوف بک من عذاب القبر **سجده سی** در صحیح بخاری
 و سنن ترمذی و سنن ابی حنیفه و ابی داود و سنن ابی حنیفه و صحیح ابن حبان
 که رسول صلی الله علیه وسلم بعد نماز الله ربی اعوذ بک ما آخرت
 معنی اینست ای یا خدا ای برترستی که من می بینم بجز از غرضی که
 بیناهم ستوا برین که عمری روی با نعم می بیناهم بجز که عمری از نعمت دنیا

در سنن ابی حنیفه

ببیناهم بجز که عمری از نعمت دنیا
 عبادک **سجده سی** در صحیح ابی حنیفه و صحیح مسلم و چهار سنن
 بر اوست بر این عاذب رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم
 بعد نماز فریضه رب قنی تا آخر نیکف معنی میگفت معنی اینست ای
 پروردگار من مرا از عذاب خود نگاهدار روزی که برانگیزی با جمیع کنیست
 خود اللهم اغفر لی و ارحمنی و اهدنی و ارزقنی **سجده سی** در صحیح ابی حنیفه و
 مسند حسن رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم بعد هر فریضه یا اللهم اغفر لی
 تا آخر نیکف معنی در ادعیه نماز گذشت اللهم رب جبریل و میکائیل و اسرافیل
 اعزنی من حر النار و عذاب البر **سجده سی** در صحیح ابی حنیفه و مسند حسن
 عایشه رضی الله عنها که رسول صلی الله علیه وسلم بعد نماز فریضه اللهم رب
 تا آخر بخواند معنی اینست ای پروردگار جبریل و میکائیل و اسرافیل در بنیاد دار
 مرا از گرمی آتش و عذاب جزایم محفوظی بماند است و ما آخرت و ما آخرت
 و ما آخرت و ما آخرت و ما آخرت اعلم برب منی انت المقدم موت
 المخرج لا اله الا انت **سجده سی** در سنن ابی داود و صحیح مسلم و سنن
 ترمذی و صحیح ابن حبان که رسول صلی الله علیه وسلم بعد نماز الله ربی
 تا آخر بخواند معنی در ادعیه تشهد گذشت اللهم اغفر لی و ارحمنی و اهدنی و ارزقنی
 و حسن عبادک **سجده سی** در سنن ابی داود و سنن ابی حنیفه و صحیح ابن حبان
 این جهان مستدرک و کتاب عمل الیوم دلیل این است بر اوست بر اوست
 من جمل رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم مراد است گرفته فرمود

ای مواذ ترا دوست میدارم و ترا دوست میکنم که پس هر نماز فریضه که
 مذکوره ترک کنی معنی اینست ای بار خدای باری بده مرا در خود و در شکر
 خود و حسن عبادت خود اللهم ربنا و رب کل شیء انا نستعینک ان
 صلی الله علیه وسلم عبدک و رسولک اللهم ربنا و رب کل شیء
 اجعلنی مخلصا لک و اعلی فی کل ساعة فی الدنیا و الآخرة و
 دجالک ان و الاکرام اجمع و استخیر الله اکبر الله اکبر الله
 و نعم الکلیل الله اکبر الله اکبر **دی** در سنن نسائی و ابی داود
 و کتاب عمل الیوم و اللیل این سنی است بر وایت زید بن ارقم رضی الله
 عنه که رسول صلی الله علیه وسلم بعد از فریضه اللهم ربنا تا آخر بخواند
 معنی اینست ای بار خدای ای پروردگار ما پروردگار هر چیز من و او
 که توئی پروردگار تنها و بی شریک ای بار خدای ای پروردگار ما پروردگار
 هر چیز من و او که محمد صلی الله علیه وسلم بنده در رسول است ای بار خدای
 پروردگار ما پروردگار هر چیز من و او که ایم که همه بندگان تو پروردگار
 پروردگار ما پروردگار هر چیز را و اهل مرا غلص برای طاعت خود را
 در ساعت دنیا و آخرت ای خداوند عظیم و بزرگی قول کن و حاجت
 که ان دعای مرا خدای تعالی بزرگست پسند است مرا خدای تعالی
 و نیکوست و کمال خلای تعالی بزرگست اللهم انی اعوذ بک من الکفر
 و عذاب القبر **مس** **مس** **مس** در سنن نسائی و صحیح مستدرک
 و مصنف ابوبکر و کتاب عمل الیوم و اللیل این سنی است بر وایت ابوبکر

یا الکریم و رب کل شیء انا
 لا شریک لک اللهم
 ربنا و رب کل شیء انا
 شهید

انا شهید ان العباد اخواة
 اللهم ربنا و رب کل شیء

فی الدعوات

رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم بعد نماز فریضه اللهم انی تا آخر بخواند
 معنی کشت اللهم اصلح لی دینی الذی جعله و عظمه امری و اصلح لی
 دنیای الی جعلت فیها عاشری اللهم انی اعوذ بک برضاک من عظمک
 و اعوذ بک من عظمک و اعوذ بک منک لانا نرغم لک اعطیت فلا یغفرک من عظمک
 معطی لا تسفت و لا راد لک قضیت و لا یغفرک ذلک لک
ج در سنن نسائی و صحیح بن حبان است بر وایت صحیح
 رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم بعد نماز فریضه اللهم اصلح لی تا آخر
 بخواند معنی اینست ای بار خدای راست کردن برای من و من
 که آنرا نگهداشت کار من گردانیدی باقی معنی کشت اللهم اغفر خطای
 و عملی اللهم انی لصالح الاعمال و الا خلاق لا یبندی لصالحا
 و لا یصرف بها الا انت **در** در مسند برادر است بر وایت ابن عمر
 رضی الله عنهما که رسول صلی الله علیه وسلم بعد نماز فریضه اللهم اغفر
 تا آخر بخواند معنی اینست ای بار خدای بیامر زکناه و خطا و مکر و گناه
 عمل مرا ای بار خدای سر راه منی صالح اعمال و صالح اقوال و افعال
 سوی صالح آن جز تو در نکرد اند اعمال و اقوال بدر اجز تو اللهم
 انی اعوذ بک من عذاب النار و عذاب القبر و من فتنه الحیاة
 و المات و من شر المسیح الذی جال **عوس** در صحیح ابوعوانه
 و صحیح مستدرک است بر وایت ابوبکر و رضی الله عنه که رسول صلی
 الله علیه وسلم بعد نماز فریضه اللهم انی تا آخر بخواند معنی آن

غزل

١٠٠
 ١٠١
 ١٠٢
 ١٠٣
 ١٠٤
 ١٠٥
 ١٠٦
 ١٠٧
 ١٠٨
 ١٠٩
 ١١٠
 ١١١
 ١١٢
 ١١٣
 ١١٤
 ١١٥
 ١١٦
 ١١٧
 ١١٨
 ١١٩
 ١٢٠
 ١٢١
 ١٢٢
 ١٢٣
 ١٢٤
 ١٢٥
 ١٢٦
 ١٢٧
 ١٢٨
 ١٢٩
 ١٣٠
 ١٣١
 ١٣٢
 ١٣٣
 ١٣٤
 ١٣٥
 ١٣٦
 ١٣٧
 ١٣٨
 ١٣٩
 ١٤٠
 ١٤١
 ١٤٢
 ١٤٣
 ١٤٤
 ١٤٥
 ١٤٦
 ١٤٧
 ١٤٨
 ١٤٩
 ١٥٠
 ١٥١
 ١٥٢
 ١٥٣
 ١٥٤
 ١٥٥
 ١٥٦
 ١٥٧
 ١٥٨
 ١٥٩
 ١٦٠
 ١٦١
 ١٦٢
 ١٦٣
 ١٦٤
 ١٦٥
 ١٦٦
 ١٦٧
 ١٦٨
 ١٦٩
 ١٧٠
 ١٧١
 ١٧٢
 ١٧٣
 ١٧٤
 ١٧٥
 ١٧٦
 ١٧٧
 ١٧٨
 ١٧٩
 ١٨٠
 ١٨١
 ١٨٢
 ١٨٣
 ١٨٤
 ١٨٥
 ١٨٦
 ١٨٧
 ١٨٨
 ١٨٩
 ١٩٠
 ١٩١
 ١٩٢
 ١٩٣
 ١٩٤
 ١٩٥
 ١٩٦
 ١٩٧
 ١٩٨
 ١٩٩
 ٢٠٠

و در آن روز در پناه از شر شیطان باشد اللهم انی اسألك

گشت اللهم اغفر لي خطاياي قد نويت في كل يوم ان اتيك
 واصبغني وارزقني واهد لي الصراط المستقيم والاعمال الخصال
 لا يهدي ليها ولا يقرب منها الا انت **س ط س**
 در صحیح مستدرک است بروایت ابو الوهب رضی الله عنه و در مجمع
 و کتاب عمل اليوم والليلة این سنی است بروایت ابو امامه رضی
 الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم بعد از نماز بفرموده اللهم اغفر لي
 تا آخر بخواند معنی اینست ای بار خدای منزه مرا بر دار و مرا در جنان
 خود زنده دارد در کتاب آخر بجای و اصیبتی و اجر بی و آرد
 معنی آن اینست که حال مرا است آسانی معنی گذشت اللهم اغفر لي
 لی دینی و وسیع لی فی داری و مبارک لی فی رزقی **ط ا ط**
 در مستدرک امام احمد و مجمع کبر و مصنف ابو بکر است بروایت ابو موسی

تا آخر بخواند معنی اینست ای بار خدای منزه مرا بر دار و مرا در جنان خود زنده دارد در کتاب آخر بجای و اصیبتی و اجر بی و آرد

غفر

غفر الله له ذنوبه و ان كان من الصالحين و من كان من الصالحين
 بر رسول است و کعبه اس مر بر در دکانها بیاور است و کان صلی
 الله علیه و سلم اذ صلی و فرغ من صلاته مسح بيمينه على راسه
 و قال اللهم اغفر لي ذنوبي لا اله الا انت و الرحمن الرحيم اللهم اغفر لي
 غفيري العظيم و الحمد لله **س ط س** در مستدرک امام احمد و مجمع
 کتاب عمل اليوم والليلة این سنی است بروایت انس رضی الله
 عنه که رسول صلی الله علیه و سلم چون از نماز فارغ می شد بفرمود
 خود بر سر خود مسح میکرد و بسم الله الذي لا اله الا انت
 بیاور خدای تعالی که نیست معبودی جز او که رحمت و رحیم است ای بار خدای
 منزه مرا بر دار و مرا در جنان خود زنده دارد در کتاب آخر بجای و اصیبتی و اجر بی و آرد
 معنی آن اینست که حال مرا است آسانی معنی گذشت اللهم اغفر لي
 لی دینی و وسیع لی فی داری و مبارک لی فی رزقی **ط ا ط**
 در مستدرک امام احمد و مجمع کبر و مصنف ابو بکر است بروایت ابو موسی

تا آخر بخواند معنی اینست ای بار خدای منزه مرا بر دار و مرا در جنان خود زنده دارد در کتاب آخر بجای و اصیبتی و اجر بی و آرد

زنا طيبا وعلما ناجيا وعلما مستقيما
 عمل اليوم والليلة اي شئ است بر او است ام سلمه رضي الله عنها
 كه رسول صلى الله عليه وسلم بعد نماز صبح اللهم اني تا آخر صلوته
 معني ايست اي بار خداي بدرستي كه من از تو رزق حلال و عاف
 و عمل مقبول بخوانم و در آخر صبح و در آخر وقت و در آخر روز
 و حله لا شريك لك الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله
 قدر عشر مرات **سجده** در سنان نسائي و صحيح ابن حبان
 و مسند امام احمد و صحيح كبر است بر او است ابو ايوب رضي الله
 عنه و در مشكوه بر او است عبد الرحمن بن غنم است كه رسول صلى
 الله عليه وسلم فرمود كه بعد از نماز صبح لا اله الا الله
 و حله تا آخر كويده بيكي براي او بنويسند و ده بدعي از خود كنند
 و ده درجه براي او برارند و او در آن روز دنيا داشته باشد از شيطان
 قبل ان يهلك بيقوت و يقيني رجليه منها او بعد صلواتي الصبح
 و المغرب ايضا قبل ان يهلكم اللهم اجزني من الثواب عشر مرات
سجده در سنان ابوداود و نسائي و صحيح ابن حبان است
 مسلم بن حارث رضي الله عنه كه لا اله الا الله و حله كه
 مذكور است پيش از نماز و در انوار است كه بايد با آنكه
 نماز صبح و مغرب اللهم اجزني من الثواب ما بارز كويد و بعد
 صلوته التضيي اللهم بك الحادول و بك الصادول و بك الناجي

و در بر المغرب
 و الصبح خمسين
 بغيره الخيره

كه در كتاب

سجده در كتاب عمل اليوم والليلة اي شئ است بر او است مجيب
 رضي الله عنه كه بعد نماز صبح اللهم بك تا آخر كويد معني ايست
 اي بار خداي بنام تو دعاي تو بر صفتي جهنم و با عانت تو
 با دشمني حال بيگم معني احادول و احادول بيكي است و اذا دعيت
 الي طعام فليجئ **م دست** در صحيح مسلم و سنان ابوداود
 و در ترمذي و نسائي است بر او است ابو ايوب رضي الله
 عنه كه رسول صلى الله عليه وسلم فرمود چون بيكي از شما را سوي
 طعام خوانند پس گو كه اجابت كنند و لا ريب ما و ليمنه الوش
ق عود در سنان ابوداود و ابن ماجه و صحيح ابو عوانه است كه
 و حقو صا طعام و ليمنه كار خيرا اجابت كنند فان كان صا يا صلي
م دست در صحيح مسلم و سنان ابوداود و ترمذي و نسائي است
 كه اگر روزه دار باشد براي صاحب طعام دعا كند صلوته يعني دعاست
 و دعا برك **ق عود** در سنان ابوداود و ابن ماجه و صحيح ابو عوانه است
 كه براي صاحب طعام دعا كنند بركت بخواند يعني بارك الله فيك و بارك
 الله فيك و بارك الله فيك و انت لك الوش و وقت الاخر انشا الله
سجده در سنان ابوداود و نسائي و صحيح مسند كبر است بر او است ابن عمر
 رضي الله عنهما كه چون رسول صلى الله عليه وسلم روزه افطار ميكرد ذكركم الظما
 تا آخر صلوته معني ايست تشنگي بفت در كه ترشست و اجابت شد كه خرد
 خوانسته است اللهم اني اسئلك برحمتك التي وسعت كل شئ عني و ان

و اذا دعيت على طعام

بيان
 افطار روزه

مفهومه

تغیر می دهنی **مس ق ی** در کتاب دی ابن مردودیه و صحیح
سنن ابن ماجه کتاب عمل الیوم این سنی است بر دایت ابن عمر رضی الله
عنه که چون رسول صلی الله علیه وسلم فرموده افطار میکرد اللهم لی تأخرت
معنی آنست ای بار خدای بدرستی که بخوابم از تو رجعت تو که هر چه از در فرست
که گناه مرا بیاوردی فان افطر عند قوم قال افطر عندکم انما یقولون واکل
طعامکم الا انما کأرأه صلت علیکم واما لیکت **ق ج** در سنن ابی ماجه صحیح
ابن حبان است بر دایت انس و عبد الله بن عمر رضی الله عنهم چون رسول صلی الله
علیه وسلم نزد قومی افطار میکرد افطر عندکم تا آخر میگفت معنی آنست افطار
نزد شما و نه دار خود و نه اند طعام شمار انیک کاره از ریش خواسته اند برای شما
و شما گمان از پروردگار و اذ افطر الطعام فلیسکم الله و لیا کل ما یلیک فیتمیه
خ م ت م صحیح بخاری و مسلم و ترمذی و نسائی است بر دایت
عمر بن ابی سلمه رضی الله عنه که چون طعام حاضر شود پس گوهر بسم الله
گوید بدست راست از نزدیک خود خورد و عمر مذکور رضی الله عنه روایت
کند من خود بودم در کنار رسول صلی الله علیه وسلم طعام می خورد و دست
خود را دراز میکردم رسول صلی الله علیه وسلم فرمود ای عمار بسم الله
راست از نزدیک خود بخور فان الشیء ان یسجل الطعام الذی لا ید
که اسم الله علیه **م د** در صحیح مسلم و سنن ابی داود و نسائی است
بر دایت رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم فرمود بدستی که شایان
حلال دارد یعنی خوردن تواند طعامی را که بسم الله بر آن نگوید یا کبر طعام

فان افطر عند قوم

در بیان حاضر خنده بر طعام

بود

بود و قالوا یا رسول الله اننا نأکل و لا نشبع قال فکلکم تا کون منقرون
قالوا نعم قال فاجتمعوا علی طعامکم و اذکر اسم الله عز و جل کلام
و شبه **د ق م** در سنن ابی داود و ابن ماجه و صحیح مشرکت است بر دایت
و حنی رضی الله عنه که می گفتند ای رسول خدای ما طعام بخوریم و بر غنیمت
رسول صلی الله علیه وسلم فرمود شاید که شما جدا جدا بخورید و گفتند ای رسول الله
علیه وسلم فرمود که شما بر طعام خود جمع شوید یعنی یکی بخورد و بسم الله گوید یا در
طعام شما بکست شود و آخر صلی الله علیه وسلم الصیابة فی الشاة المستویة
الشیء اهدی شیء الیه الیه و دیه ان اذکر اسم الله و کلو افاکلو فام یصب
أحد انهم شیء **م س** در صحیح مشرکت است بر دایت ابو سعید خدری رضی
الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم امر کرد صحابه را بسم الله گفتن و خوردن
فروغ و کوسپندی زهر آلوده که زینب بود بر روی خیمه بریده فرستاده بود پس
صحابه بسم الله گفتند و خوردند پس هیچ یکی را از آن زهر جری ضرر رسید و فی
حزینت منبیه و ای بکر عمرانی بیت ابی القیسیم و اکبرهم الرطب
و الا و شربهم انما و قوله صلی الله علیه وسلم ان هذا هو النعم الذی
نشاء لکم عنه یوم النعمه فلما کبر علی اصحابه قال اذا اصبحتم
شربوا و افترشتم یا یدیکم فقولوا بسم الله و علی بركة الله فاذا
شیعتم فقولوا الحمد لله الذی هو اشبعنا و اذوا نا و انعم
علینا و افضل فان هذا الکاف **م د** در صحیح مشرکت
که رسول صلی الله علیه وسلم و ابو بکر و عمر رضی الله عنهم سوی خانه ابو بکر

بر طعام که غیر متروک باشد و آنرا احکافات بخورد و غریبا سپاسی بران بخورد
 محتاج الیه باشد حمد را بخدای تعالی است آنکه بار اطعام و آب داد
 و ما را از برهنگی پوشانید و از گمراهی راه نود و دوازده پناهی بیدار کرد
 و بر بسیاری از خلقی فضل داد حمد را بخدای تعالی است که برود و کارهای
 است اللهم استغف و اذ و نیت نهشتا و زرقا فاکثرت اذ
 اطمینت فزود **در کتاب دعای ابن مردویه و مصنف**
 ابوبکر است برایت سوره بن حنیبل یعنی رضی الله عنه که چون رسول صلی الله
 علیه و سلم بعد اکل طعام دست می شست و الله تعالی تا آخر می گفت
 معنی اینست ای بار خدای ما را بطعام و آب ببرد و انید کس که او را
 کرد آن برای ما و ما را از زرق بسیار و حلال دادی پس آنرا از دست
 کن و یدعو الی اهل الطعام اللهم بارک اللهم فیما رزقتم ما غفرکم
 و اذ غفرکم **در طریح مسلم و سنن ترمذی و نسائی**
 و مصنف ابوبکر است برایت عبد الله بن عمر رضی الله عنه که رسول
 صلی الله علیه و سلم چون طعام کسی بخورد برای اهل او دعا میکرد اللهم
 بارک اللهم تا آخر می گفت معنی اینست ای بار خدای برکت کن برای
 ایشان در رزقی که دادی پس ایشانرا بیلرز و برایشان رحمت کن
 اللهم اطمع من اطمعنی و اشنق من سقانی **در طریح مسلم**
 برایت محمد رضی الله عنه که چون رسول صلی الله علیه و سلم
 در خانه کسی طعام بخورد اللهم اطمع تا آخر می گفت معنی اینست

ای بار خدای

بسیار
نیت مرثی

ای بار خدای طعام ده کسی را که با طعام داد و آب ده کسی را که مر آب
 داد و اذ البس شیاقا قال اللهم انی انا لک من خیر و خیر ما هو لک
 و اعود یک من خیر و خیر ما هو لک **در کتاب عمل السوم البلیل**
 ابن سنی است برایت عمر رضی الله عنه که چون رسول صلی الله علیه و سلم
 جامه یا سلج می پوشید اللهم انی تا آخر می گفت معنی اینست ای
 بار خدای بدرستی که بخورم از تو جز این ملبوس و خیر آنچه مصنوعات
 این ملبوس برای آن وی بنامم نواز شراب ملبوس و شراب که مصنوعات
 برای آن و آن کال جدید است یا شامه عمامه او و قمیص او
 غیره هم بگویم اللهم لک الحمد انت کسوتی و انت کسوتی انما لک خیر و خیر
 ما هو لک و اعود یک من خیر و خیر ما هو لک **در کتاب وضع**
 در سنن ابی داود و ترمذی و نسائی و صحیح ابن حبان و صحیح مستدرک است
 برایت ابوسعید خدری رضی الله عنه که اگر جائی نومی بود رسول صلی الله
 علیه و سلم نام آن جامه میگرفت چون بر این بادستار باغراش پس اللهم
 تا آخر می گفت معنی اینست ای بار خدای در زانت حمد این بر این باد
 نور پوشانیدی بانی معنی که شست الحمد لله الذی کسانی ما اذاری
 به عونی و ایتل و ایتل و ایتل و ایتل **در کتاب وضع**
 ترمذی و ابن ماجه و مصنف ابوبکر و صحیح مستدرک است برایت عمر رضی
 الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود هر که جامه نو پوشید الحمد لله
 تا آخر گوید چون آن جامه بپوشد که در صدق دهد و در حفظ خدای تا

میزود

درجات و مقامات باشد معنی اینست حمد و خدای تعالی است که توانید
 مرا جامه که بدان عورت خودی پوشم و حال نیک در جبهه خود ظاهر
 میکنم و من کس تو با افعال الحمد لله الذی کسانى هذا و در قیامت
 من عرجان منى و لا فتوة عجزه ما تقدم من ذنبه **در سق قس**
 و ما تاخر **در سقن ابی داود** و در خدای این ماجه و صبیح مستدرکست
 بروایت معاذ بن انس رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود
 که جامه نو پوشد پس الحمد لله تا آخر که بگوید مقدم و موخر از خود را در معنی
 اینست حمد و خدای راست که این جامه را پوشانید و از غیر حلیه خود را
 این جامه روزی که خدا را رأی علی صاحبیه تو با جدید افعال
 جنبانی و خلقی **در سقن ابی داود** و صبیح مستدرکست بروایت
 امام خالد رضی الله عنهما که چون رسول صلی الله علیه و سلم بر جامه نو
 جامه نو میپوشید و از تنبلی تا آخر میگفت معنی اینست این جامه را که
 و خدای تعالی ترا بعد از این جامه خلعت باز دهد ابل و اخلق ثم
 ابل و اخلق ثم ابل و اخلق **در صبیح بخاری و سنن ابی داود**
 بروایت امام خالد رضی الله عنهما که رسول صلی الله علیه و سلم چون
 بر صاحب خود جامه نو میپوشید ابل و اخلق سه بار میگفت بلکه از
 جهت شرافت طول عمر است معنی اینست این جامه را که نه کن
 معنی ابل و اخلق یکی است فاذا اخلق تنیاب و فسترنا بیننا و عین
 الحس و عو رتبه ان یقول بسم الله **در مصی** و در مصنف بگوید

لکبر

کتاب عمل الیوم و الدلیل اینست تحت بروایت انس رضی الله عنه که
 رسول صلی الله علیه و سلم فرمود چون مردی جامه خود را از اندام برود
 کشد پس برده میان چشم چپ و عورت او اینست که نسیم الله کوبد و اذ
 هم با غیر فلیترک و کعبین من غیر الوضوء ثم یقول اللهم انی استخیر
 بعلمک و استغفرک بعد ذلک و استأذنی من فضلك العظیم
 فانک تدرى لا اقدر و تعلم و لا اعلم و انت علام الغیوب
 اللهم ان کنت تعلم ان هذا الامر خیر لى فی دینی و دنائی
 و عاقبتی اذ عاجل امری و ارجله فاقره لى و یسر لى
 ثم بارک لى فیه و ان کنت تعلم ان هذا الامر شر لى فی
 دینی و دنائی و عاقبتی امری اذ عاجل امری و ارجله فامره
 عتلی و اضر فی عنته و اقر لى لئلا یحسب کان ثم یضامک
 اذ جئنی به **در سق عه** این شروع در بیان نماز استیخاره و
 دعا است در صبیح بخاری و چهار سنن است بروایت جابر
 رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم در همه امور ما را استخاره
 میکرد و میآموخت چنانچه سوره قرآن میآموخت و میفرمود
 چون یکی از شما قصد کاری کند پس گوید دو کانه تا بفرزیده که اگر
 پس اللهم انی تا آخر بگوید و چون تا این بداند برسد تا چشمش
 معنی اینست ای بار خدای بدرستی که من از تو نیکی میخواهم بگویم
 و از تو قدرت میخواهم بعد از آن تو را افضل تو عظیم تو بگویم

در بیان استخاره

استخاره
یکی وضو و تنه
خود سندن خدای

وینقول
که تفریح

آنکه ما را از جمله مطیعان خود و مطیعان رسول خود در اندازد از جمله کسانی که از اند
ایشان را باع ضوان و اجتناب خط اوفا که تندی برستی که موجود
تعالی شستم و مملوک او شستم و بقول لمن تفرج ببارک الله لک
مورد در صحیح بخاری و مسلم است بر او است انس رضی الله عنه که رسول صلی الله
علیه وسلم کسی را که نزدن خواست ببارک الله لک میگوید یعنی ببارک الله
تعالی مقرر آن تواند ببارک الله علیه و جمع بینکما فی خیر **عجیب**
در جابر سنن و صحیح ابن حبان و صحیح مستدرک است بر او است ابو هریره
عنه که رسول صلی الله علیه وسلم ببارک الله تا آخر نیز نمیکند معنی است
و خدا ای تعالی زن ترا بر تو مبارک گرداند و جمع کند در میان خانه یکی او و خانه یکی
الله علیه و جمع بخاری و مسلم و سنن ترمذی و
است بر او است جابر رضی الله عنه که ببارک الله بقاء و میباید و کما تفرج
صلی الله علیه وسلم علیا فاطمه رضی الله عنهما و حل البیت فقال
رضی الله عنهما ای بنی ماضیات الی قلوب فی البیت قانت فی
بکاء فآخذة و میسج فیهم قال لها قد می فتقدت فتح
بنین ندبها و علی را بهما و قال اللهم انی أعینک هاتیک و در نهیا
من الشیطان الرجیم ثم قال لها اذ بری فاذ برت فصب
بنین کنینهما ثم قال اللهم انی أعینک هاتیک و در نهیا من الشیطان
الرجیم ثم قال ای یونی یا و قال عاتق فقلت الذی مرید
فقلت فقلت القوباء و انیت به فآخذة و میسج فیهم ثم قال

قدیم

و تفریح فاطمه رضی الله
عنها
با علی کرم الله وجهه

تقدیم فتقدت فصب علی را بهما و قال اللهم انی
أعینک هاتیک و در نهیا من الشیطان الرجیم ثم قال اذ بری فاذ برت فصب
بنین کنینهما ثم قال اللهم انی أعینک هاتیک و در نهیا من الشیطان
الرجیم ثم قال اذ حل بآهلك لیثم الله و البیت **عجیب**
حبان است بر او است انس رضی الله عنه که برگاه رسول صلی الله علیه
و سلم بی فاطمه رضی الله عنها برای حضرت علی کرم الله وجهه بر او
در خانه در آمد و بنی فاطمه رضی الله عنها فرمود که آب بیا فاطمه رضی الله عنها
در گاه خور آب آورد رسول صلی الله علیه وسلم آنرا گرفت و آب دهان
کرده در آن انداخت پس فاطمه رضی الله عنها فرمود پس بیا بی بی رضی الله
عنها پیش آنکه پس رسول صلی الله علیه وسلم میان دوستان و برادر
آب زد و فرمود ای بار خدای در پناه تو می آرم این را و در بیت این را
را نده شده پس حضرت بی بی را رضی الله عنها فرمود که پیش ده بی بی رضی
الله عنها پیشت و اند پس رسول صلی الله علیه وسلم در دوستان او آب پیش
و فرمود ای بار خدای در پناه تو می آرم این را و در بیت این را از شیطان را
فرمود که آب بیا بر علی رضی الله عنه فرمود که می آرم این را و در بیت این را
و همان آوید کرده آب آورد پس رسول صلی الله علیه وسلم آنرا گرفت
و آب در دهان کرده در آن انداخت پس فرمود که پیش بیا پیش آنکه
پس آب را بر زمین و میان دو دست من ریخت پس فرمود ای بار خدای
در پناه تو می آرم این را و در بیت این را از شیطان را نده پس فرمود

وَإِذَا دَخَلَ بِلَدٍ
أَوْ أَشْتَرَى قِتْلًا

که پشت قدم پشت را دم پس آب را میان دو شانه من ریخت
و فرمود ای بار خدای دریا تو می آرم این را و در بیت این را از شیطان
رانده شده پس مرا فرمود که بر اهل خود در ای بنام خدای تعالی دست
او را اذ دخل یا بلیه او اشتری رقیقا فلما اخذنا صیها
دس ص در سنن ابی داود و نسائی و مسند ابی یعلی
است بروایت عمر بن شعیب از پدر او از جمله او که رسول صلی الله
علیه وسلم فرمود که چون یکی از شما بعد نکاح بر زن خود دریا بیدار کند
خبر کند پس گوید موی پشت منی آن ببرد ثم لیقل اللهم انی اسألك
من خیر ما جنتها علیه **دس ق ص** در سنن
ابی داود و نسائی و ابن ماجه و مسند ابی یعلی و موصی و مصنف
ابی بکر است بروایت ابن عمر رضی الله عنه پس گوید اللهم انی اسألك
تا آخر گوید یعنی اینست ای بار خدای بخواهم از تو خیر این را و خیر آنچه
این را بران آفریدی و می بیا هم تو از شر این و شر آنچه این را بران
آفریدی و گند یک فی الدابة و یا خذ بروه منام البعیر
دس ص در سنن ابی داود و نسائی و مسند ابی یعلی است
بروایت ابن عمر رضی الله عنه که چون چهار پایی بخرد همچنان موی پاشی
او گرفته دعای مذکور خواند اگر اشتبه بخرد سر کمان او را گرفته دعا
مذکور خواند کان اذا اشتری مملوکا قال اللهم یا رب فیه
و اجعله طویل العمر کثیر الرزق **دس ص** در کتاب دعاء
ابن اودره

ابن مردويه و مصنف ابو بکر است بروایت ابن مسعود رضی الله عنه
رسول صلی الله علیه وسلم مملوک من خیر الله بکری آخر فیکف معنی اینست ای
بار خدای درین مملوک بکرت که عمر بن ابی رزق این بسیار کرد
موص و اذا اراد الخلع قال بسم الله اللهم جنبنا الشیطان
و جنب الشیطان ما رزقنا **دس ص** در اصول سه است بروایت ابن عباس
رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم فرمود چون یکی از شما جماع زنا دارد
بسم الله تا آخر گوید معنی اینست بنام خدای این کار یکم ای بار خدای و در بار
ما از شیطان و در در شیطان را از فرزند که ما را رزق کردی و اذا انزل
قال اللهم لا تجعل للشیطان فیما رزقنی نصیبا **موص** در کتاب دعاء ابن
مردويه و مصنف ابو بکر است بروایت ابن مسعود رضی الله عنه پس چون
گند الله تا آخر گوید معنی اینست ای بار خدای برای شیطان نصیب کردن آن
فرزند که ما را رزق کردی و اذا اوتی بملک ادن فی اذنه جلین
و لا ذنبه **دس د** در سنن ابی داود و ترمذیست بروایت ابو رافع مولى
رسول صلی الله علیه وسلم که چون بر رسول صلی الله علیه وسلم فرزند او را
می آوردند و گوش او را بگند زینکفت در یکام و لا دنت او و وضعه
فی حجره و حنکته بقره و زعاکه و برک علیه **دس ص** در صحیح بخاری
و مسلم است بروایت اسماعیل ابو بکر صدیق رضی الله عنه رسول صلی الله
علیه وسلم آن مولود را در کن خود می نهاد و هزار بار می گوید و بگوید
دعا بکرت بکردی **دس م** و امر رسول الله صلی الله علیه وسلم بکثرت دعای

بسم
جماع زن

چون انزال شود

در بیان فرزند
نور اوده

اَلَمْ يُولَدْ يَوْمَ سَابِعِهِ وَوَضِعَ الْاَدَمِي عَنْهُ وَالْعَقَقَت **ت** در سن
 تری است بر ایت ابن عمر رضی الله عنه که امر کرده است رسول صلی الله
 علیه وسلم بنام نهادن مولود به هفت روز و امر کرده است بدو در اندک مدتی
 از او در امر کرده است بخانی مرد و در ج که او میبندی که آنرا عقیت کند و تو بنده
 اَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ الثَّمَانَةِ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْطَانٍ وَكُلِّ دُمُونٍ
 كُلِّ عَيْنٍ لَا اَمِيَّةَ **ع** در صحیح بخاری و جابر سنی است بر ایت ابن
 مسعود رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم حسن و حسین را رضی الله
 عنهما با عوذ بکلمات تا آخر توفیر میکرد در رسد برار اعدیک دارد
 معنی اینست در بنیاه آرم ترا کلمات نام خدا صلی الله علیه و آله از بدی اهر
 و ما روزم و از هر چشم که بدی رساند و اِذَا أَفْضَحَ الْوَلَدُ فَيُعَلِّمُهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ **ی** در کتاب عمل الیوم و دلیل ابن سنی است که رسول
 صلی الله علیه وسلم فرمود چون فرزند کو یا شود پس گوید او را لا اله الا الله
 یا موز و مثل این حدیث بر ایت ابو هریره رضی الله عنه وارد است
 که رسول صلی الله علیه وسلم فرمود که باین کوکل تا بقول لا اله الا الله
 و کان اِذَا أَفْضَحَ الْوَلَدُ مِنْ بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ
 اللَّهُ الَّذِي كُنْتُ بَيْنِي وَبَيْنَ الْوَلَدِ اَلَمْ يَكُنْ لَكَ تَرْكِبٌ فِي الْمَلِكِ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ
 وَلِيٌّ مِنْ الدُّنْيَا وَكُنْتُ بَيْنِي وَبَيْنَ الْوَلَدِ **ی** در کتاب عمل الیوم و دلیل
 ابن سنی است بر ایت انس رضی الله عنه که چون فرزند بنی عبد المطلب
 کو یا میشد رسول صلی الله علیه وسلم او را ایت اَعُوذُ بِاللّٰهِ الَّذِي

تا آخری که در

بیان
 شکوای شدن فرزند

تا آخری است معنی اینست بگوای محمد صلی الله علیه و آله است آنکه فرزند کو یا
 و امر او را ترک در ملک او نیست و در او را یاری دمی و ماهی نیست اِذْ
 یعنی او فعال را احتیاج و ذل نیست که بنا بری حاجت باشد و برزگی
 یا کن او را تعالی اِخْرَجَهُ عَلَى الصَّلَاةِ بِسَبْعِ اَعْرَافٍ كَوَافِرًا سَبْعَ اَعْرَافٍ
 وَجَعَلَ لِسَبْعِ عَشْرَةَ خَافًا فَعَلَّ ذَلِكُ فَيُجْلِسُهُ بَيْنَ يَدَيْهِ اَقْبَلَ
 لَا جَعَلَكَ اللَّهُ عَلَى فِتْنَةٍ **ی** در کتاب عمل الیوم و دلیل ابن سنی است
 که رسول صلی الله علیه وسلم فرمود بر نریند فرزند را بر تر که از هفت سال
 و فرارش او را جدا کرد اندک سال رسد او را ازین بدید و بعد از
 پس یکی از شاوچون ابن مذکور کند پس گوید که آن فرزند را بشن خود میشنا
 پس بگوید لَا جَعَلَكَ اللَّهُ عَلَى فِتْنَةٍ یعنی ترا خدا صلی الله علیه و آله برین فتنه
 نکرده اند این گمان سوره احصاف و قَالَ اسْتَوْذَعُ اللّٰهُ ذَنْبَكَ وَكَلَّمَ
 وَحَاوَيْتُمْ عَمَلَكُمْ **س** **د** **س** **ج** در سنن نسائی و ابی
 در نزدی و صحیح مسند درک و صحیح ابن حبان است بر ایت ابن عمر
 رضی الله عنه که اگر سافر چنه و دواع بر بقیع یا مد مقیم دست او را در
 استودع الله تا آخر گوید معنی اینست و دعوت میدهم خدا صلی الله علیه و آله را
 را دین تو را اهل و مال تو را امانت بر این خود نهادی و تو اینه عمل تو
 و اقراء عقیقک السلام **س** در سنن نسائی است که اگر اقراء عقیقک السلام
 نیز که بدین بر تو سلام بخوانم و بگویم اَلَمْ يَكُنْ بَيْنِي وَبَيْنَ الْوَلَدِ اَلَمْ يَكُنْ لَكَ تَرْكِبٌ فِي الْمَلِكِ
 الَّذِي لَا يُحِبُّ اَوْ لَا تَحْبِثُ وَ اَلَيْعَدُ **ی** **ط** **ب** در کتاب عمل الیوم و دلیل

بیان
 آداب فرزند

بیان
 و دواعی گرفتن در
 وقت سفر

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

مردم معی اصول و احوال یکی است و این خلق من عذرا و غیره فرموده است
فوقین ما من کل شئ بحرب **در کتاب دعا** این مردی است که از
دشمن و غیر دشمن ترسد پس خواندن این بلاغ فرشتگان است از هر مردی
گفت این بحرب فاذا وضع رجلی فی الکراب قال بسم الله
استوعلی کل شئ قال الحمد لله الذی هدانا لهذا ما كنا لنهتدي لولا
ربنا المستقبون الحمد لله الذی هدانا لهذا ما كنا لنهتدي لولا
مرة تجا نك انی ظلمت فی فاعزنی فانه لا یغفر الذنوب الا الله
در کتاب اسنن ابی داود و ترمذی و نسائی و صحیح ابی حنبله
و سند امام احمد و صحیح مسلم است برایت علی بن ابی حمزة که چون مسافر
بای خود در رکاب نهاده است که بگوید چون بر پشت دایه قرار گیرد الحمد لله الذی
الذی نامتعلک و بدیعنی است حمد خدا که راست تعالی و بای که مرخصه از
که ام کرد انید برای ما این مرکب را و ما طاعت برای رام او نداشتم و ما سوسی
برورد که خود باز کردیم بعد آن الحمد لله الذی هدانا لهذا ما كنا لنهتدي لولا
بلکه او بد بعد آن می گفتم انی ظلمت نفسی آخر کوبید معنی است یا کتب مراد است
که من بر نفس خود ظلم کردم پس بر ایا هر مردی که جز کسی که از این بلا فرزند و ادا
گفته اند و فرشتگان الذی هدانا لهذا ما كنا لنهتدي لولا الله الذی هدانا لهذا
فی سفرنا هذا و اطوعنا بعدة اللهم انت الصاحب فی السفر کاتبه
المنظر و سوء المتقلب فی الال و الاله و النور و اذ ارجع فالعین
و ز اذ فیض آیهون نایبوت غایب و نایبوت غایب و نایبوت غایب و نایبوت غایب

چون از سفر کرد

در صحیح مسلم

در صحیح مسلم سنن ابی داود و ترمذی و نسائی است برایت ابی حمزة که چون مسافر
که چون رسول صلی الله علیه و سلم بر پشت مرکب قرار میگرفت سه بار الله اکبر میگفت
و متحی الذی هدانا لهذا ما كنا لنهتدي لولا الله الذی هدانا لهذا ما كنا لنهتدي لولا
ای بار خدا ای پدر منی که ما درین سفر خود از تو نبکی و غم نمی و عمل می تو می ایهم ای
این سفر ما را بر ما آسان گردان و بعد از این سفر از تو بیک گردان ای بار خدای تویی صاحب
در سفر بایست و خط و تومی خلیفه در اهل باصلاح امور ای بار خدای پدر منی که
می پیام بنوازی بر من و سختی سفر خود از من بکش در اهل مال و کوی و بی بی و در بار
بر در مال و اهل فرزند و چون رسول صلی الله علیه و سلم از سفر رجوع میکرد همین کلمات
مذکور میگفت و زیادت در آن آیهون تا آخر میکرد معنی است ما باز گشته ایم تا به شما
عبادت کرده ایم بر در کار خود را حمد گفته ایم و اذ ارکب مد اصیغه مؤفان
اللهم انت الصاحب فی السفر و الخلیفه فی الال اهل اللهم اصحبی انی محب و اقبلنا
بندیه اللهم ان ولنا الارض و من علینا السور انی ما عود بیک من عشاء و السور
و کاتبه المتقلب **در سنن ترمذی و نسائی است** ابو هریره رضی الله عنه
که چون رسول صلی الله علیه و سلم سوار میشد انگشت خود را در از میگرفت و الله اکبر
میخواند معنی است ای بار خدا ای تویی صاحب در سفر و خلیفه در اهل ای بار
بصیحت تو صیاح کردیم و بعد تو را آوردیم ای بار خدای ما هم بیج بر ما زمین
باف معنی گفت تا من بعد از انی در وقت شیطانات فاذا کرم الله الله عز وجل
اذا ارکبتوه کما انزلکم الله ثم افقوا هال انفسکم فانما حمل الله
عز وجل **در سند امام احمد و صحیح ابی حنبله** برایت ابی حنبله که چون مسافر

بسم الله الرحمن الرحيم
سوار شدن

عنه که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود هیچ شتری نیست مگر که در سر کوهان او خطا
 پس چون شتر سواری شود نام خدای تعالی را یاد کند چنانچه خدای تعالی امر کرده است
 یعنی آیت سبحان الذی منیر لنا هذا آخرا و این پس شتر را خدمت آرید یعنی در آن
 در این روز را چه بر بندارید شمارا خدای تعالی و بتو فرمودی السیر من و عشاء
 السیر و کاتبه الشجر و الحور بعد الکورد و دعوة المظلوم و سوء المظفر فی
و القابل **تس ق** در هیچ مسلم و سنن نزدی و نسائی این ماجه است
 عبد الله بن سعد رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم در منزلتکم
 الی اعدو دیک من و عشاء السور تا آخر مکنت معنی اینست ای با خدای
 می نیایم تا باز سخی شود از غنا که با گشت و از نقصان جدا ناید از تو
 مظلوم و از بدی نظر در اهل و مال اللهم لا غایتی خیر او مغفوره بک
 و رضوا ان یبید الخیر انک عاکی کل شیء فکون اللهم انت الصاحب فی السور
 و الخلیفه فی الازل اللهم هتول علینا السور و کاتبه الشجر **ص**
 در سند ای بعدی موصی و کتاب عمل الحرم الدلیل بر سنی است بر آیت
 بنابر رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم در سفر اللهم لا یغایر
 می گفت معنی اینست ای با خدای بخوانم از تو رسانیدی که میکی که از تو خواهم
 از تو مغفرت و رضوان ترا که میکی در فضل توئی بر همه خیر تو را
 بانی معنی که شدت اللهم انت الصاحب فی السور و الخلیفه فی الازل
 اللهم جعلنا فی سرتنا و اخلقنا فی اهلنا **تس** در سنن ترمذی و نسائی
 است بر آیت عبد الله بن جعفر رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم در سفر

اللهم

اللهم انت ناخر منی اند منی نیست ای با خدای ما را در سر کوهان او خطا
 در این مکان و اذ اعلا شیمه کن و اذ ابط شیم **خ** در هیچ جاری
 و سنن ابی داود است بر آیت ابن عمر رضی الله عنهما که چون رسول صلی الله
 علیه و سلم بر شتر بر آمدی الله اکبر فرمودی و چون فرود آمدی سبحان الله فرمودی
 و اذ انزلت علی ذر و هلال و کسره در اصول است بر آیت ابی هریر
 اشتری رضی الله عنه که چون رسول صلی الله علیه و سلم بر کوه فرود آمدی لا اله الا
 الله و الله اکبر فرموده ان عشرت به رابته فلیعلی اسم الله **س** در
 سنن نسائی و صحیح متذکره و صحیح کبر است بر آیت اسامه بن عمر رضی الله عنه
 مسند امام احمد است بر آیت ابی طایع رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه
 و سلم فرمود چون دانه کسی بر سر آید پس گو که بسم الله و کوبد فایده در جوده الی ان
 که بر آبی در بجم او سطر آورده است که انس رضی الله عنه بر آیت کرده هر که
 از بندگان با حبیبان باد و اب بلغوی دارد در کوش او این آیت بخواند
 افسر دین الله یعول و لک اشدکم فی السموات و الارض طوعا و کرها
 و البیة و یجعلن معنی اینست که پس این کا و ان خبر دین خدای تعالی
 بخوبی کردن بناده آرد تعالی را بطوع و کره هر که در آسمانها و زمین است و بوی
 خدای تعالی ایشان باز گردانیده شود و اذ اکرک البحر کما من الغری
 ان قول بسم الله و یبناه و ترهبنا ان ربی لغفور رحیم الایة تا قدر الله
 حق قدره و الارض و جمیع ما فیها و السموات مطويات بيمينه
 سبحانه و تعالی عما یشرکون الایة فی الزمر **ط** در هیچ کسیر عمل الیوم

بیان هر دو کذ و رشد
 حجاب ادب و روز نشی
 دو رشتن به یوم الاشی

ف
 بوقت سوار شدن گشته

ما قدر الله من قدره
وقت کعبه الحرام

والله اعلم بنسب ابي يعلى موسى است برادری حسین بن علی رضی الله عنهما
که چون کسی در دریا سوای خود امان او از غرق است که بسم الله بخواند
که سوره نوره نازل است بخواند آیت اول اینست بسم الله بحمده و قسما ان الله عز وجل
رحیم معنی اینست بسم الله خدای تعالی است روان شدن و ماندن کشتی است بدین
که در دکان هر اربعه روز یکبار آیت دوم اینست و ما قدر الله من قدره
و الارض جميعا بقضه يوم القيمة و السموات مطويات بيمينه سبحانه
و تعالی عما يشركون معنی اینست نشاء خداوند ایشان خدای تعالی را حاجی
شناختن او تمام از زمین و در قیامت در فضل و تعالی خواهد بود و آسمانها
بندرت او تعالی بحدود کرد یا کسی است موعالی را از عجب و نقص برتر است
او تعالی از شرک کافران و از ذوات الخلق و ابنة و قلیله و اعینوا
رحمکم الله **در مسند** از کتاب دعای این مردویه و مصنف ابوبکر است
برایت ابن عباس رضی الله عنهما که چون در آب کسی باشد و در آب گم شود
که ای بزرگواران خدای مرا یاری کنید و خدای تعالی شما را رحمت کند در دو کتاب
آخر حکم الله در او است و ان اراد عو ناطق بکلم با عباد الله
اعینونی یا عباد الله اعینونی یا عباد الله اعینونی و قد
حزبت ذلک در معجم است برایت عقیقه بن غزو ان رضی الله عنه
او یاری خواهد پس گوید یا عباد الله اعینونی سه بار گوید و مستغنی
گفته این تجرب است و از ذوات شرف علی گمان مرتفع قال اللهم لک الحمد
علی کل شرف و لک الحمد علی کل حال **اصی** در مسند امام

انقلبه الی الله
و انقلبت
دایره

و مسند ابی یعلی کتاب عمل الیوم و الیل ابن سنی است برایت ابن سنی رضی الله
که چون رسول صلی الله علیه و سلم بر جای بلند بر می آمد اللهم لک الشرف یا
آخر می گفت معنی اینست ای بار خدای مرا تراست بزرگوار ای بار بلند و بزرگوار
حمد بر هر حال و از ذرات بزرگوار میزد و میخواند قال حسین بر ایا الله رب
السموات السبع و ما اظلمن و رب الارضین السبع و ما اظلمن
و رب العالمین و رب الارباب و ما درین فاما انشاکل یخبر هکذا
القرن و یخبر الیوم و یخبر من یخبر و یخبر الیها و یخبرنا فیها
حبس در معجم ابن حبان و صحیح مستدرک است برایت صهیب
رضی الله عنه که چون رسول صلی الله علیه و سلم بخوار است در غری در آنوقت
که آن شهر را عبید بن العاص بن السهمی است آخر می گفت معنی اینست ای بار خدای اگاه
هست آسمان و آنچه ایشان را اسایه بران افکند و اندوای بر در دکان و غنای زمین
و آنچه ایشان را از ابرو اندوای بر در دکان شیطانی و آنچه ایشان را از کمر
ساخته اندوای بر در دکان باری و آنچه ایشان را از غنای اندوای بر در دکان از تو بکنی
این دیر و نیکی اهل او بخواند از برای این صید صید اهل او بدی آنکه در
می نایم اسألک خیر ما و خیر ما و خیر ما و خیر ما و خیر ما و خیر ما و خیر ما و خیر ما
ما فیها **در معجم** است برایت لبابه بن منذر رضی الله عنه که رسول صلی الله
علیه و سلم انشاکل خبر ما آخر می گفت و عذابا برید ان یدخلها اللهم لک لنا
فیها نزلت اللهم از قاصبا ما و حبسنا الی الیها و حبسنا الیها
الیها الیها **در معجم** است برایت ابن عمر رضی الله عنهما که رسول صلی الله

بشهر آمل

سنن نسائی

در آمل شهر

در صحیح مستدرک

کردی که هر که بر کن یابی آنکه بگوید و بگوید بین الکریمین رکن است
 فی الدنيا حسنة و فی الآخرة حسنة و قنا عذاب النار **در حدیث**
 در سنن ابی داود و سنن ابی حنبل است روایت عبد الله بن
 رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم بیان در رکن یابی ربنا آتانا
 فرمودی جانب استوار را رکن گویند معنی اینست ای برادر که ما در دنیا
 و آخرت ما را نیکی داده و ما را از عذاب آتش نگاه دار و گذر کند که بین الکریمین
 و **در مصنف** ابوبکر است روایت عبد الله بن کثیر و رضی الله عنه
 بیان رکن حجر اسود را آتانا آخرت فی الطوبی **در حدیث** ابی بن کثیر
 و القام الله منی بآر فتی و بآرک لی فی غیره و اخطف علی کل عایة
 لی یختر **در حدیث** مستدرک است روایت ابن عباس رضی الله
 عنه که رسول صلی الله علیه و سلم در طواف با بیان رکن و مقام ابراهیم
 علیه السلام قتی تا آخر میفرمود که در مصنف ابوبکر موقوف معنی نیست
 ای با خدا ای مراقب کردن بدین روزی کردی و برای من در آن بر
 و بر عتاب من خلیفه نباش لا اله الا الله و حده لا شریک
 له که الملك و الحمد و هو علی کل شیء قدير **در حدیث**
 دعا و ابن مردویه و مصنف ابوبکر است که رسول صلی الله علیه و سلم
 لا اله الا الله و حده تا آخر فرمودی فاذا فرغ من التکبیر
 تقدم الی مقام ابراهیم فقرأ و اتخذ و امین مقام ابراهیم مصلی
 و جعل القام بنیته و بین البیت و صلی رکنین فی الاولی

فی ایضا الکون

قل یا ایها الکافرین قل و الشا بنیة قل هو الله احد ثم یرجع الی
 الرکن فیسلم ثم یخرج من الباب الی الصفا فاذا دکن منه
 ثم یراء ان الصفا و المروة من شعائر الله بدأ بما بدأ الله
 عز وجل به فبیت فی الصفا حتی یری البیت فیستقبل القبلة
 فیهو الله و یکبر و یقول لا اله الا الله و حده لا شریک له
 الملك و الحمد و هو علی کل شیء قدير لا اله الا الله
 و حده لا شریک له و کثر عنده و هو من آل حزاب حده
 ثم یدعو بین ذلک و یقول قل هذا کنت مرات ثم یشترک
 حتی اذا البیت فدا به فی بطن الوادی سعی حتی اذا الی المروة
 فقل علی المروة كما فعل علی الصفا **در حدیث** مستدرک
 ابی داود و سنن ابی حنبل و صحیح ابی حنبل است روایت جابر
 رضی الله عنه که چون رسول صلی الله علیه و سلم از طواف کوفه
 شد سوی مقام ابراهیم میسر شد پس و آنجا و امین مقام ابراهیم
 مصطفی خواند معنی البیت و مقام ابراهیم را جای نماز و سارید
 پس مقام ابراهیم را بیان خود بیان گوید که اندو دو رکعت نماز
 که در دراصل رکعت قل یا ایها الکافرین و در دوم خلاص
 خواند پس سوی رکن یابی بازگشته حجر الاسود را دست مالیده بگوید
 دادند پس سوی کوه صفا بروی آمدند چون نزدیکه صفا رسیدند
 ان الصفا و المروة من شعائر الله خواندند معنی البیت بدرستی

و کوه زده از عمارات مناسک و جای عبادت جلای تعالی است پس رسول
صلی الله علیه و سلم زود آغا ز سبکم بدو الخه خدای تعالی آغا ز کرده است
یعنی صفا را خدای تعالی مقدم کرده من هم مقدم میکنم پس صفا را آمد
تا که کعبه را دید پس تعجب قبله کرد و وحیده و یکم خدای تعالی فرمود لا اله الا الله و حده لا شریک له تا بهریم الا حرا اب و حده خو اند معنی اینست
نیست معبود بحق جز خدای تعالی شریک که عده خود که نوعی که کرده بود
و صفا کرد این بود که خود محمد صلی الله علیه و سلم را نصرت داد و کوه
کفار که در جنگ خندق جمع شده بودند تنهایی و اسطیحه جدا شکست داد
فرستاد که صیام کفار را بدو انید و آتش ایشان را برانید و ایشان را
خود چنان بنده و دشمنان یکم گفتند کفار منزه شدند پس رسول صلی الله
علیه و سلم بر صفا دعا کرد و مثل این مذکور صفا بار کرد پس زود آمدند تا
بر اینند تا که نایابی مبارک او صلی الله علیه و سلم در میان دادی و او را
شباب روان شدند تا که بر کرانه دادی بر آمدند آسمان صفا را که بر کوه
بر آمدند و کوه را بر کوه صفا کرده بودند و از ارفعی الصفا کبر گفتند
و یقول لا اله الا الله و حده لا شریک له و که لا اله الا الله و حده
و هو علی کل شیء قلیق یقنع ذلک سبع مراتب فیصیر فی
احدی و غیره و من التهنیل سبع و یدعوها فاما یدین ذلک
و ینال الله ثم یحیط فاذا انقضى علی ارقه ضعیف و ضعیف علی
حتى یفرغ **موطأ مص** در کتاب دعا این مردیده موطأ

مالک و هفوف

مالک و مصنف ابو بکر است بر دایت ابن عمر رضی الله عنهما که چون رسول
صلی الله علیه و سلم بر صفا بر آمدی سباز بکبر گفتی و هفت بار لا اله الا
و حده تا آخر فرمودی پس بکبر گفت یکبار رفتی و تهنیل هفت بار رفتی
و میان آن مذکور دعا کردی و آنچه خواستی بود از خدای تعالی خواستی پس از
کوه صفا فرود آمدی چون بر کوه مرده رفتی چنانچه بر کوه صفا کرده بودند
می کردند و یدعوها علی الصفا اللهم انک قلت اذ عولی شیء کلم
و انک لا تخلف النعمه فانی اشدک کما حکمت فی لیل الشاهم
ان لا تنزع و منی حتی تنو فانی و انما مسلم **مر** در کتاب دعا این
مردیده موطأ امام مالک است بر دایت ابن عمر رضی الله عنهما که رسول
الله علیه و سلم بر کوه صفا دعا میکرد اللهم انک تا آخر خواند معنی اینست ای
بار خدای بدستی که تو گفتی مرا بخوانند استی است شاکم بدستی که تو دعا
خلاف کنی و من از تو بخوانم که چنانچه بخوبی اسلام را راه فرودی اسلام
از من پرور کنی تا او امیرانی و من مسلمانانم و بین الصفا و ارقه
رب اغفر و ارحم انت الاعز الی کریم **مر** در کتاب دعا این
مردیده مصنف ابو بکر است که رسول صلی الله علیه و سلم میان صفا و ارقه
رب اغفر تا آخر خواند معنی اینست ای پروردگار من بیامرز و رحمت کن
بدست که نوی اغفر و ارحم و اذ اسار الی عمر فأت نبی و کبر **مر**
در صیحه مسلم و سنن ابی داود است بر دایت ابن عمر رضی الله عنهما که چون
رسول صلی الله علیه و سلم سوی کوه عرفات مرفت بکبر گفت

عنه که چون رسول صلی الله علیه وسلم می جاب یعنی انداختن سنگ زین کجاست
 پس چون حجره که قریب است می آمدند بر آن حجره قریب هفت سنگ از نه می انداخت
 که پس هر سنگ بر تکیه می نمود و او فتح کل حصانه **در صحیح مسلم**
 مسلم سنن ابی داود و نسائی و ابن ماجه و مصنف البکری است بر او است
 جابر رضی الله عنه که با هر سنگ یک مرتبه می گفت اللهم اغفر لی و ارحم لی و اکره لی
 الغیلة فیا طویل فیدعوا و یرفع یدیه ثم یرمی الحجر الأوسطی که در آن
 ذات الشمال یتمثل فتقول استقبل الغیلة فیا طویل فیدعوا و یرفع یدیه
 ثم یرمی الحجر و ان العقیبة من بطن الوادی و لا یقف عند **در صحیح**
 در صحیح بخاری و نسائی است بر او است ابن عمر رضی الله عنهما که پس رسول صلی
 الله علیه وسلم از حجره دنیا شتر نشینی و در زمین نرم مستقبل قبله می ایستادی
 پس دعا میکردی و دست برداشتی پس رومی حجره وسطی همچنان هفت بار کردی
 و یکبار فرمودی پس راستا حجره وسطی یعنی در زمین نرم مستقبل قبله می ایستادی
 پس دعا میکردی و دست برداشتی پس رومی حجره ذات العقیبه که در میان
 است کردی و در آن موقوف می کردی یعنی ایستاده ماندی و یستقبلن الوادی حتی
 اذا فرغ قال اللهم اجعل لی حجاً مقبولاً و ذنباً مغفوراً **در صحیح مسلم**
 در مصنف البکری است بر او است ابن مسعود رضی الله عنه و هم در مصنف ابی داود
 بر او است ابن عمر رضی الله عنهما یعنی بر او است ابن مسعود موقوف است بر او است
 عمر موقوف است که رسول صلی الله علیه وسلم در شکم دادی در آمدی تا که رومی
 می جاب فارغ شدی اللهم اجعل لی حجاً مقبولاً و ذنباً مغفوراً یعنی ای بار خدای

سنن

مقبول کردن ۳

حج مقبول کردن و گناه را مغفور کردن و یکدیگر اعند الی اربط کلها و الا
 شیئاً **در کتاب دعا** و ابن راویه در مصنف البکری است بر او است
 حسن بصری رحمه الله که رسول صلی الله علیه وسلم از نه حجرات دعا میکرد و حجر
 از دعا تعیین می یافت هر دعا که می خواست میکرد و از آن حج ستمی و کبر و وضع
 رجله علی صفا حیه ای عرض می کرد **در اصول** بر او است ابن عمر رضی الله
 عنه که چون رسول صلی الله علیه وسلم حج قربانی کردی بنیم الله و الله که
 فرمودی و پای مبارک خود را بر کله قربانی نهادی و بقول فی الاضحیه **در صحیح**
 اللهم تقبل شئ من امة محمد **در صحیح مسلم** و مسلم ابی داود و نسائی
 است بر او است ابن عمر رضی الله عنهما که رسول صلی الله علیه وسلم در قربانی
 بسم الله اللهم یا آخر من هو مدعی اینست بنام خدای تعالی در حج می کنی ای با خدا
 قبول کن از من و از امت محمد صلی الله علیه وسلم الی وجهت وجهی
 للذی فطر السموات و الارض علی علیه ابراهیم حنیفاً و ما انا من
 المشرکین ان صلواتی و رحمتی و ممانی للذی رب العالمین
 لا شریک له و بذلک اُمرت و انا من المسلمین اللهم فیک و کبر اسمک
 و یا الله اکبر ثم یذبح **در صحیح مسلم** در سنن ابی داود و ابن ماجه
 مستدرک است بر او است جابر رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم در حج قربانی
 الی وجهت یا آخر من هو مدعی آن بسم الله و الله اکبر می فرمود پس در حج
 میکرد معنی در یکبار گذشت و قال صلی الله علیه وسلم یا طایفه من الله عنهما
 فوهم الی اضحیک فاشهد بها فانه یغفر لک عند اول فطره

بسم الله
 فی وقت قربانی

وَمَا تَكُنْ فِي شَيْءٍ مِنْهُ وَفَوَيْ ابْنِ صُلُوكِي وَنَسَكِي إِلَى آخِرَةِ قَالَ عَمْرُو
 قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ هَذَا لَكُمُ الْبَيْتُ خَاصَّةً قَالَ بَلْ لِلنَّاسِ عَامَّةٍ
مس در صبح مستهکست بر دایه ابنت عمران بن حصیل رضی الله عنه که رسول
 صلی الله علیه و سلم فاطمه را رضی الله عنها فرمود که ای فاطمه بایست در بانی
 کن در قربانی خود حاضر شوی مرا چه هر گز نمی که نکرده نزد اول قطره از خود
 و بگوید ابْنِ صُلُوكِي وَ نَسَكِي آما آخر کورادی حدیث عمران رضی الله
 گفت که ای رسول خدا ای این عمران خاصه برای تو و اهل بیت تراست
 فرمود بیک عام است برای مسلمانان فان کان بذرته طلیعهها لم یقل الله
 ابر الله ابر الله ابر الله منک ملک ثم یعلم الله ثم یخیر و ان کان غنیه
 فعل کا لا یخیر **موسس** در کتاب دعا این در رویه صبح مستهکست
 بر دایه ابنت عباس رضی الله عنها که قربانی اشتر بود پس که اگر از او
 کرد اندر پس الله ابر سبار کویا اللهم شک و شک کویا یعنی ای بار خدا ای این
 قربانی از دست برای منست پس بسم الله ابر الله ابر الله پس در کند اگر غنیه
 بود فعل او بهر فعل قربانی کند سببی علی الحقیقه که اسمی علی الاحتمال
 بسم الله عقیقه فلان **موسس** در هر دو کتاب مذکور است که نمیکند
 بر عقیقه چنانچه بر اخی بسم الله ما آخر کویا یعنی البیت یا مخلصی تعالی
 این دو یک میکم این عقیقه فلان است و اذا دخله البیت کبر فی وجهه
خ در صبح بخاری و سنن ابی داود است بر دایه ابنت عباس
 رضی الله عنها که چون رسول صلی الله علیه و سلم در کعبه آمدی در هر جا

و ان کان عقیقه

طریق عقیقه طفل

کعبه

کعبه کعبه بنی مودس فقیه زیاده در سنن ابی داود است که در هر کعبه
 بنی مودس بود و بنی مودس نواحیه کعبه فاذا خرجت من فی قبل البیت کعبه
مس در صبح مسلم و سنن نسائی است بر دایه ابنت اسامه بن زید رضی
 الله عنها که رسول صلی الله علیه و سلم در هر جانب کعبه دعا میکرد پس چون
 از کعبه بر می آمدی آنکه در کعبه نماز در پیش کعبه مستقبل در میکرد و دخل البیت
 صلی الله علیه و سلم الکعبه هم و اسامه و عثمان بن طلحه یحیی
 و بلال ابن رباح فاغاثها علیه و کت فیها فثألت بلال ابن رباح
 ماذا صنع رسول الله صلی الله علیه و سلم فقال جعل عودا عن
 یساره و عودا عن عنینیه و ثلثه اعمده و ذراوه و کان البیت
 یوشک علی سبته اعمده ثم صلی **خ** در صبح بخاری و مسلم است بر دایه
 اسامه بن زید رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم اسامه و عثمان
 و بلال رضی الله عنهم در کعبه در آمدند پس رسول صلی الله علیه و سلم کعبه
 را بست و در یک در کعبه کرد و چون آمد اسامه از بلال پرسید که رسول صلی
 الله علیه و سلم در کعبه چه کرد بلال گفت یک سنون را طرف چپ را و یک
 سنون طرف راست را خود داشت و سه سنون را پس خود داشت پس
 نماز کرد کعبه ان روز بر شش سنون بود و لما دخل صلی الله علیه و سلم
 البیت امر بلال ان یفاحات الباب و البیت اذا ذاک علی سبته
 اعمده فمضی حتی اذا کان بین الاضطرانین التین لیان
 باب الکعبه فجلس فحمد الله و اشفی علیه و سأل له و اغفره ثم قام

حتی اذا اتی ما یستقبل من دبر الکعبه فوضع وجهه ووجهه علیه
 وسماءه وانشققت من انصرف الی کل طرف من اركان الکعبه فاقبل
 بالکف و السبیل الشیخ و الشیخ علی الله و المسأله و الا شغف
 ثم خرج فصلى رکعتین مستقبل وجه الکعبه ثم انصرف **س**
 در سنن نسائی است بروایت اسامه بن زید رضی الله عنهما که اگر کسی
 صلی الله علیه وسلم در کعبه آمد بلال را گفت رضی الله عنه ما دریت
 و کعبه این روز بر پیشش خون بود پس رسول صلی الله علیه وسلم پیشتر
 نماز میان دو ستون که در پیش در انداخته نشست پس حمد و ثنای خدای
 تعالی فرمود و از حاجت خواست و طلب آمرزش کرد پس ایستاد و گفت
 کعبه در آمد پس روی و کلمه مبارک خود را آید نهاد و حاجت و آمرزش خواست
 پس سوی جانب کعبه ایستاد پس استقبال آن بیکمیل و تسبیح
 و ثنای خدای تعالی و خواهش حاجت و طلب آمرزش کرد پس از کعبه
 آمد پس دو رکعت نماز مستقبل در کعبه کرد پس رو کرد و اگر شربت
 ماء زمزم فلیستقبل الکعبه و لیکذکر اسم الله و یستسئله ان ینزل
 ثباتا و اخرج فلیحمد الله ان آتیه ما یبتغی و یبتغی النافعین ان لا
 یصلوا امره زمزم **ق** در سنن ابن ماجه و صحیح مسلم است
 بروایت ابن عباس رضی الله عنهما که چون کسی آب زمزم نوشد پس گوید
 بقبله آورد و پیشم الله گوید و سوره بقره بخواند پس چون فارغ شود حمد
 خدای تعالی گوید بپرستی که علامت جدائی ما میان ضائقان است

بسیار نوشته شده
 شربت زمزم

که ایشان

که ایشان آب زمزم بخورند و ماء زمزم را شرب کنند که قال ابن
 بیته شتان الله ان شربته مسقیة اعادة الله و ان شربته یقطع
 ظمأه قطعه و کان ابن عباس اذا شرب ماء زمزم قال اللهم انی
 استأثمک علما نافعاً و زکاة و سقاة و سقاة و من کل دار **س**
 بروایت جابر رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم فرمود آب زمزم را شرب
 هر چه بخواهد بزرگوار نیست بخورند اگر شربت شفا بخوری خدای تعالی بر شفا دهد
 و اگر شربت پناه بخوری خدای تعالی بر پناه دهد و اگر شربت قطع تشنگی بخوری تشنگی
 منقطع گردد و ابن عباس رضی الله عنه چون آب زمزم می نوشید می گفت اللهم انی استأثمک
 تا آخر می گفت معنی اینست ای بار خدای از تو علم نافع و زرق فراخ و شفا از بیماری
 میخواهم و لا اله الا انت محمد بن عبد الله بن المبارک زمزم می نوشید و شربت
 ثم مستقبل القبلة قال اللهم انی استأثمک علما نافعاً و زکاة و سقاة و سقاة و من کل دار
 رضی الله عنه ان رسول الله صلی الله علیه وسلم قال ماء زمزم
 شرب له و هذا اشرب لعطش یوم القيمة ثم شرب مصفاً کبیراً
 امام محمد بن عبد الله بن مبارک رحمه الله فرمود آب از جا کشید مستقبل قبله شربت
 ای بار خدای این ابی سوال از محمد بن مبارک بروایت جابر را گفت که رسول
 صلی الله علیه وسلم فرموده است که آب زمزم برای هر کاری که بخورند آن کار برآید
 و من ابن از جهه قطع تشنگی روز قیامت بخورم پس آب زمزم خور و قلت
 که آنکه شربت و از آردی عن المبارک لکن سؤید بن جریج قوی
 که رسول صلی الله علیه وسلم فرمود که شربت و از آردی عن المبارک لکن سؤید بن جریج قوی

سفره

شیخ فرمودن در آن روزی
لیا علیها

در روی ازین مبارک که سید بن سعید گفته است مسلم در صحیح خود روایت کرده است
پس حدیث مذکور صحیح شد و حمد و ثنای تعالی برت دان گان سفره خفا را
تبعی القدر اللهم انت عاصدی و نصیری یکتا حول و یکتا اقوال و یکتا افعال
دست چپ من در سنن ابی داود و ترمذی و نسائی و صحیح بخاری
الاعوانه است بر ایت انس یعنی الله عنده و در مصنف ابوبکر است بر ایت ابی داود
یعنی الله عنده اگر سفره باشد یا درین ملاقات ننود اللهم انت عاصدی و نصیری
گوید معنی اینست ای بار خدای قوی معین و یار من نبوت تو بر من یکتا و یکتا
میکنم زت یک افعال و یک اقوال و یکتا احوال و یکتا احوال و یکتا احوال
بر ایت انس یعنی الله عنده که الله ما آخر کلمه اذا ارادوا انی القدره انظر الان
حق ما انت انت من ثم فقام فقال یا اهل البیت انتم انما لا تموتون انما القدره و تملکون
الله انی بینة فاذا لم یتموتم ما قبلوا و اعلوا انک الجنة تحت ظلک الشیخ یوسف
قال اللهم ینزل الیکاب و یجری السحاب و یزیم الاخراب اخرجهم و اخرجهم
علیهم **نیم** در صحیح بخاری و مسلم و سنن ابی داود است بر ایت عبد الله بن
ابی اوفی رضی الله عنه که چون مسلمانان خواهند که دشمنان را کشتند و شاهان را
آفتاب انظار کنند پس اینها ده کرد و بگوید ای مردمان آرزوی قوی قوی دشمنان
و از خدای تعالی عاقبت خواهند پس چون دشمنان را کشتند و شاهان را کشتند
و بعد از کشتن زیر سایه تنجیات اللهم ینزل ما آخر کلمه معنی اینست ای بار خدای
ای خود آرزو کن که دشمنان را بکشند و بکشند و بکشند و بکشند و بکشند و بکشند
ایشان نصرت ده اللهم ینزل الیکاب و یجری السحاب و یزیم الاخراب اخرجهم و اخرجهم

و از الله

و از الله **نیم** در صحیح بخاری و مسلم است بر ایت عبد الله بن ابی اوفی رضی
الله عنه که اللهم ینزل الیکاب و یجری السحاب و یزیم الاخراب اخرجهم و اخرجهم
الله اخرجهم ای البکدره التي فصدنا ایاها انزلنا بیضا حقه فقوم فبنا فصلنا
المنذرین **نیم** در صحیح بخاری و مسلم و سنن ترمذی و نسائی
و ابن ماجه است بر ایت انس رضی الله عنه که چون رسول صلی الله علیه و آله
کا فزین بر آمدی بگفتی در مودی که این شهر خراب شدی بدینی که ما چون میان
فومی خود ایم پس صیاح بیکر که شدگان بر دوشانت تراست **نیم** در صحیح بخاری
که کاند که در سه بار بر سر خود در آخاف فوالله انما یجعلک فی الیوم و فی غد یک
من شهر و یریم **نیم** در سنن ابی داود و نسائی و صحیح بخاری
و صحیح مسلم است بر ایت ابی موسی اشعری رضی الله عنه که چون رسول صلی الله علیه و آله
و مسلم از شما نرسیدی اللهم یجعلک ما آخر کلمه معنی اینست ای بار خدای
ما تراد و مقابل ایشان می کرد اینهم و از بدیهای ایشان نبوی بنایم فان حضرتم
عدو الله استعوذنا و اامن ذو عاتقنا **نیم** در سنن ترمذی و سنن ابی داود است
بر ایت جابر رضی الله عنه که چون مسلمانان را دشمنان کردند گفتند اللهم استر ما آخر کلمه
معنی اینست ای بار خدای عورات ما را بپوش و ترس ما را امن گردان فان اصابت
جزا حقه قال اللهم استر ما آخر کلمه در سنن نسائی است بر ایت جابر رضی الله عنه
که اگر در جرح است رسیدیم الله فاذا استخضرتهم الله و سوی الامام الجیش
صیغوا خلعه و ثم قال اللهم لک الحمد لله لا فایض لک السبط و لا ناسک
لما یفقت و لا ابدی یا افضلت و لا افضل لا هذبت و لا تعطی یا

نیم

الفرق السید و عثمان
اللهم انما یجعلک فی الیوم
ما آخر

انما یجعلک فی الیوم
ما آخر

نیم

تا آخر کوبیده معنی اینست توکل کردم بر زنده که خبر دو حمد و خدای تعالی است که
 نگرفته و مرا در ادراک شریکی نیست و مرا در اناحری زدن نیست یعنی افعالی را
 ذل و خجسته که محتاج به ناصر شود و او تعالی را اینترکی با و کن ای محمد اللهم
 زحمتک از جوافلا نکلی ای غنی طرقتی عین و اصلح لی شای کل
در مصطفی در سنن ابی داود و صحیح ابن حبان و مصنف ابوبکر و غیره
 عمل الیوم و الدلیل ابن سنی است بر وایت ابوبکر رضی الله عنه که رسول صلی الله
 علیه وسلم فرمود دعوتی غم زده این است اللهم بر حمتک از جوافلا نکلی
 ای بار خدای امید رحمت تو دارم پس مرا یک چشم از حق سویی نفس من بسیار
 کارهای مرا است آری لا اله الا انت **در مصطفی** و صحیح ابن حبان
 ابوبکر و کتاب عمل الیوم و الدلیل ابن سنی است لا اله الا انت کوبیده یا حی یا قیوم
 بر حمتک استغفیت **در مصطفی** در صحیح مستدرک و کتاب عمل الیوم و الدلیل
 بر وایت انس رضی الله عنه که چون رسول صلی الله علیه وسلم را کمری کردن
 آوردی یا حی یا قیوم تا آخر گفتی معنی اینست ای زنده پا بنده بر حمت تو فریاد
 می بخوام و بگو و هو ساجد یا حی یا قیوم **در مصطفی** در سنن نسائی
 و صحیح مستدرک بر وایت علی رضی الله عنه که یا حی یا قیوم در سجده کر کن
 در شکوفه است علی رضی الله عنه کوبیده که در بزرگوار از کردم پس آمدن تا
 صلی الله علیه وسلم را بیدم که در چه کار است رسول صلی الله علیه وسلم کرد
 یا حی یا قیوم بر حمتک استغفیت بنمود پس باز فرمود و قال کردم و آمد
 رسول صلی الله علیه وسلم در سجده همان بنمود و سید یا حی یا قیوم آمد

در سنن ابی داود

و رسول صلی الله علیه وسلم او همان حال دیدم پس خدای تعالی فتح داد
 لا اله الا انت سبحانک الی گشت مراد از این **در کتاب عمل الیوم**
 و الدلیل است بر وایت سعد قاص رضی الله عنه که لا اله الا انت تا آخر
 کوبیده معنی اینست جز تو نبود یعنی معنی نیست باکی است در ازای بر و در کار
 که ستم از دوان ستمکار کم بدیع مبارک جل و جلال می نشی جز قضا لا اله الا انت
در سنن ابن سنی در سنن ترمذی و نسائی و صحیح مستدرک بر وایت
 سعد قاص و در مستدرک امام احمد و مستدرک بر وایت ابی یوسف است
 بر وایت عدی رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم فرمود دعا کن
 در مسلم در پنج چیز که لا اله الا انت تا آخر که خدای تعالی دعای
 مستجاب کرده است و قال عبده اصابعه هم او خزن الله الی عبده
 و ابن عبده و ابن ابنک تا جیتی بیدرک ما جیتی خجسته
 عذلی فی قضایک تا آخر اشکال که ای اسم مولود ستمت به قضایک
 او انتر گشت فی کما او عالم و اخلا من خلقت او است از ت
 به فی علم القیت عندک ان تجعل الی ان العظیم ربیع قلبی و نور
 بقری و جلا و ذاب غمی هم الا اذیت الله به و ابدت
 مکان خزنه قرحا **در مصطفی** در صحیح ابن حبان
 و صحیح مستدرک و مستدرک امام احمد و مستدرک ابی یوسف و مستدرک
 ابوبکر و معجم کبریت بر وایت ابن مسعود رضی الله عنه که رسول صلی الله
 علیه وسلم فرمود بگفته است اللهم انی عبدک تا آخر پنج سوره که او را

حدیث قدسی آری دم و عبده
 و الخوی ایتنی ه

برگزینان نو آور و در علم نزد خود یعنی هیچ
 ای از حق مخلوقی را بیان نمی کند طلاع ندارد ه

در این کلام است در مستخرج خود که بر مسلم بن حنیفه است اللهم انما نعوذ بك من شرورهم
 وندرتك في انهم هم **ع** در جمع ابو عوانه است بر دایت ابو موسی اشعری
 الله عنه چنان کسی خبر داد که آنم از کوی مدنی است ای بار خدای بدرستی که
 از بدی ایشان نبوی پیامیم و باز میاریم ایشان را بنو در مقابل ان الله
 الی تا آخر کوی مدنی است ای بار خدای بدرستی که من حفظ را در مقابل ان
 میگردانم و از بدی ان نبوی پیامیم و ان خاف سلطانا اذ ظلم الناس
 الله ان الله اعز من خلقه **ع** الله اعز من خلقه اذ خافوا و اخذوا و اخذوا
 بالله الذي لا اله الا هو المليك السما و ان تقع على الارض
 الا باذن من تحت عرشك فكان و مجوده طائفة من انبياء
 و الانس الله ان لي جارا من تحت عرشك جل ثناؤك و عز جانتك
 و لا اله الا انت انت انت **ط** **م** **ع** در جمع کبر است بر دایت
 ابن مسعود رضی الله عنه در مصنف ابو بکر و مسند بزار در صحیح ابو عوانه
 و معجم کبر فوفت بر دایت ابن عباس رضی الله عنه که اگر از سلطانانی
 یا طللی برسد پس گو که الله اکبر تا آخر سه بار گوید معنی است خدای تعالی
 بزرگتر است خدای تعالی غالب تر است از جمیع خلقی خود خدای تعالی
 غالب تر است از آنچه من می ترسم می پیام خدای که نیست معبودی جز آنکه
 باز در آیه آسمانست از افق دن بر زمین جز باذن او تعالی می آید
 بنوا مشر بنده تو که سلطان است اینجا نام او که در دوازده شکوی او تبارع
 و پس روان او از جن دانس ای بار خدای مرا نگاه دار از شر ان

عبد و ک یغیا یک مسکنیک
 یغیا یک یغیا یک که از جنه
 دفع خوف مجربست در سجده هفت
 مرتبه بگوید

الذکر

بر کست شای تو غافل است ملجی بود جز تو مسود نیست اللهم انما نعوذ بك
 ان یوقط علينا **ع** انهم اذ ان لطفی **ع** در کتاب دعا ابن رومیه
 و کتاب عمل الیوم و الیل است بر دایت علوی بن محمد رضی الله عنه الله انما نعوذ
 تا آخر کوی مدنی است ای بار خدای بدرستی که ما نبوی پیامیم از بدی ان
 بر شتابی کن یا از حدی و از کند الله جبریل و میکائیل و اسرافیل و الیسع
 و اسماعیل و اسحاق عافنی و لا تسلیطن احدا من خلقک علی شیء لا یخفی
 لی **ع** در کتاب دعا ابن رومیه در مصنف ابو بکر است که الله انما نعوذ
 تا آخر کوی مدنی است ای بار خدای که جبریل و میکائیل و اسرافیل علیهم السلام ای
 الله ابراهیم و اسماعیل و اسحاق علیهم السلام مراد در غایت دار و می بوی را
 اخذی خود بخیزی که مراد این باشد بر من که در رفعت با الله را و بالاسلام
 و بحمد صلی الله علیه و سلم نبی و انوار ان حکما و انما **ع** در دو کتبت شکر است
 که صفت با الله تا آخر کوی مدنی است بر دایت احمد بن محمد بن بیهق خدای تعالی و بدین
 و بسبوت محمد صلی الله علیه و سلم و حکمت و امانت قرآن و ان خاف شیئا
 او غره او عود بوجه الله اکبر و الحمد لله ان الله انما انبت البیت لابی و من بعد و لا
 فاجر من غیر ما خلقی و ذر او و بر او و من غیر ما یشرک من السماء و من غیر ما یشرک
 فیها و من غیر ما فی الارض من غیر ما یشرک ما یشرک من غیر ما یشرک
 و انما یشرک من غیر ما یشرک **ع** **ط** **م** **ع** در مصنف ابو بکر است بر دایت
 در مسند امام احمد و معجم کبر و مسند ابو علی و مصنف ابو بکر است بر دایت
 عبد الرحمن بن حبیب رضی الله عنه و در سنن نسائی و کتاب دعا طبرانی

صلاة الحاجة لا يفوتها
حاجب محراب

ادعہ کسی اور شخص اور اثر

٩٧
 بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد
 فاعلم اني قد
 تلقيت من الله تعالى
 ما لا يحصى ولا يعد
 من نعمه وبره
 واني قد اذعن
 له في كل شيء
 واخضع له
 واني قد اتقاه
 في كل حين
 واني قد اتقاه
 في كل حين
 واني قد اتقاه
 في كل حين

[illegible]

۱۰۰

[illegible]

11

زیرا که خبر کسی را بر حق افغان نکند و جزو کسی را قبیح نندارد و هیچ وقت نیست
 جزو خدای که بر بزرگست و او را خطا و او را ذنب فاحش آن یکتوی الهی
 الله تعالی فایده یسیر الی الله عز وجل ثم يقول اللهم انی ائتمت الیک
 بهذا الا اذ جمع الیها ابداناً فانه یغفر وکم الم یرجع فی علمه ذلک
 در صبح سترگست بر دایت ابوالدرداء رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه
 فرمود چون آدمی خطایا کند پس دوست دارد که سوی خدای تعالی
 کند پس بگوید و خلوت بیاید و دوست دراز کند اللهم انی التوابع الیک و یسیر
 که او مغفرت شود و آدم که از ان عمل خود را در دو کاین رجل بذنب و تقصیر ثم یقول
 فیتسطر ثم یسأل فی اربعین ثم یتغفر الله لا یغفر له ذلک الذنب
 در چهار رستن و صبح این جهان و کتاب عمل الیوم و اللیل است بر دایت
 ابوبکر صدیق رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و آله فرمود نیست هیچ مردی که گناه
 کند پس بایستد و متوبه غسل سازد پس دو گناه را گذارد پس از خدای تعالی
 آمرزش خواهد که آمرزیده شود و خدای را بگوید اللهم اغفر لی اذ سئیت ذنوبی و عجزت
 الی رحیمی پس بگوید اللهم اغفر لی اذ سئیت ذنوبی و عجزت الی رحیمی
 فقال ثم یقول الله ذلک در صبح سترگست بر دایت جابر رضی الله
 عنه که مردی پیش رسول صلی الله علیه و آله آمد و گفت ای دای بگناه من رسول
 صلی الله علیه و آله فرمود اللهم انا حوکر و اؤکف فرمود باز
 اؤکف فرمود باز فرمود و که خدا ایغفر لی ترا آمرزیده ای ای مسکین ای ما خدای

بیان
خطا و ذنوب

بيان
صاوة توسين

صلى الله عليه وسلم

آمرزش تو را خ است از گناه من در محنت تو رجوع است نزد من از عمل
 اِنَّ اللّٰهَ يَسْتَسْطِرُّ بِذَلِكَ لِقَوْلِ رَبِّهِمْ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِسَمِيْعٌ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِبَصِيْرٌ
 مَسِيْ اللّٰهَ تَسْمِيْ تَطْلُعُ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا **مس** در هیچ مسند گشت
 مسلم بر ایت ابو موسی اشعری رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم فرمود
 خلاصی قالی تحت خود را در شب فروخ کند تا ماه کار روز تو بر کند و خود را در روز و شب
 کند تا آنکه کارش توبه کند که آفتاب از مغرب بر آید و جائه رَجُلٌ فَعَالَ
 بِأَرْسُولِ اللّٰهِ أَخَذَ نَائِدٌ قَالَ كَيْفَ عَلِمْتَ قَالَ ثُمَّ يَسْتَعْفِرُ مِنْهُ وَيَتُوبُ
 قَالَ فَبُخِّرْ لَهُ وَيُنَاقِبْ عَلَيْهِ لَيَسْعَوْهُ فَيَذْبُذْ قَالَ بَلَيْتُ عَلَيْهِ قَالَ فَبُخِّرْ
 فَيَذْبُذْ قَالَ بَلَيْتُ عَلَيْهِ قَالَ ثُمَّ يَسْتَعْفِرُ مِنْهُ وَيَتُوبُ قَالَ فَبُخِّرْ لَهُ وَيُنَاقِبْ
 عَلَيْهِ لَيَسْعَوْهُ لَيَسْعَوْهُ **ط** در جماد وسط و گشت بر ایت عتبه بن عارضی
 الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم آمد و گفت ای رسول خدا ایکی از ما گناه
 کند و زود گناه او بنویسد او گفت پس او آمرزش تو او توبه کند و زود او بخیر کرد
 و توبه او مقبول شود او گفت باز از گناه کند و زود گناه او بنویسد او گفت پس او بخیر کرد
 خواهد و توبه کند و زود او بخیر کرد و توبه او مقبول شود خدا تعالی از آمرزش تو باز ما
 ما که شما از توبه باز نمانید و اگر الخطیئة لا تطهر قلبه یجوع علی الرکب ثم یسقط الرکب و یارب
 یارب **ق** این مرقع در بیان استغاثت در هیچ ابوعوانه است بر ایت
 سعید قاص رضی الله عنه که چون از مردمان باران باز داشتند خود پس او که زود
 بنشیند پس یارب بگویند و عا استغاثا بگوید اللهم اغفر لنا اللهم اغفر لنا
 اللهم اغفر لنا **ح** در هیچ بخاری است بر ایت انس رضی الله عنه که دعای او است

بیان استغاثت

باران

باران اللهم اغفر لنا باران اللهم اغفر لنا باران اللهم اغفر لنا باران اللهم اغفر لنا
 اللهم اغفر لنا اللهم اغفر لنا **ح** در هیچ مسلم است بر ایت انس رضی الله عنه
 که دعای او است بر ایت انس رضی الله عنه که دعای او است بر ایت انس رضی الله عنه
 فرمود پس ما را او این کان اما ما خرج اذ انکاحا حبس ففعل علی الی غیر ذلک
 و حمد الله عز وجل ثم قال الحمد لله رب العالمین الرحمن الرحیم مالک یوم الدین
 لا اله الا الله یفعل ما یشاء اللهم انت الله لا اله الا انت الغنی عن الخلق
 انزل علینا الغیث و اجعلنا من اهل القوة و یأمرنا الی حین ثم یسبح
 ید ید یسبح ید ید و یطیع ثم یقول الی الناس طهره و یقول ردوا و یقول
 ید ید ثم یقبل علی الناس و یقول فیصل فی و یقول **ح**
 در سنن ابی داود و صحیح ابن حبان و صحیح مسند کت بر ایت عتبه بن عارضی
 اعلم ما شد بر ایت آنچه بر آید پس بر بنشیند و بگوید حمد و ثنای خدا تعالی که
 پس الحمد لله ان حین خواند پس در دست خود را بردارد و بگوید یا یارب
 و ما را ایت هدیه و ما را هدیه و دست مرقع باشد پس یا یارب و ما را
 میفرمود و آید پس دو کانه نماز کند و معنی دعای ایت حمد و ثنای خدا تعالی است که در
 جهان باه است آنکه حمد و ثنای مالک از جز است ثبوت معبودی جز خدا تعالی
 نیست او تعالی بکند آنچه خواهد ای بار خدای تویی خدا که جز تو معبود نیست تعالی
 و ما را حیم باران برافروزد و از گردان چیزی را که با او نیست سبب قوه و مدد
 برای ما باشد ای در از الله اغفرنا اغفرنا اغفرنا اغفرنا اغفرنا اغفرنا اغفرنا
 غیر منار عاجل **ح** در هیچ غیر اجل **ح** در هیچ در سنن ابی داود است بر ایت

جابر بنی السخنی در مصنف ابو بکر است بر دایت کعب ابو تره علی
عنه که اللهم استغفنا ما آثرک ویدعتی ائمت ای بار خدای آب برده ما را بارانی
فریاد منده یعنی ما را از دشواری کشنده کو آورده ما آن بسیار نفع کشنده غریبان
رساننده ثواب بخرد رنگ کشنده در مصنف بجای اجل ائمت دارد است
معنی در دو یکست اللهم استغف عبادک و بهای ملک و التشرر حمتک و احمی
بلذک المیت در سنن ابی داود است بر دایت عمر بنی اللدعه که اللهم
ما آثرک ویدعتی ائمت ای بار خدای بندهکان و بهای خود را آب ده دعت خود را
بر کشنده کن و زمین موده خود را زنده کن اللهم انزل فی ارضنا زینتاً و انزل
علینا سکنیة **ع** در صحیح ابو عوانه است که اللهم انزل تا آخر کو بدعتی ائمت
خدای در زمین باز دایت اودا و عبات و قرار و قوت اهل ابراهیم و آرا اللهم ضامن
جنانا و اعزجت ارضنا و عذات و ابناء معطی الخیرات من انما کنها و خبر
الرحمة من معاد نهاده و خبر من ملکات علی اهلها بالقیث المیت ائمت الشفیع
انفقا و یستغفر فک الی مات من ذنوبنا و نوب الیک من اثم
مخطایانا اللهم فامرسل السماء و اذ اود اجعل بالقیث و القوف من
تحت عرشک حبیب یغفنا و یغفر علینا غفلاً عما کلمنا غفلاً مجلد اعد
خضیبار افعاً مریع التیاب **ع** در صحیح ابو عوانه است بر دایت حمزه بنی
اللده عنده اللهم ضامننا آخروا لدعتی ائمت ای بار خدای کو بهای ما برای
آفتاب ظاهر خدای که آن رفت یا کو نیکوهای ما بشکاف منین
ما عبا رکت و مواشی ما تشنه شدای دهنده خیرات از جا بهای آن

آورده است

آورده دعت از کاهای آن دای رد این کشنده برکات بر اهل آن بهای
کفر با در سارعتی از دشواری کشنده ای آنکه از دشواری خود نرویی آورنده
از نوجوی اهم برای خاصه کیان ماسوی تو ویدی کنیم از عالمنا مان ما اهل
پس بارانی ریزنده بهرست و باران را بگویم کن و از نبر عرض خود یکی کن جانی
ما انفع کنده و بهای باز کرد و در حال که بارانی عام بود و شب بار و شب خام
روماند زمین را یا بسیار که کرد و اندوا تشنستی محرمین الخطاب رضی الله عنه
فما زاد علی شغرا **م** در مصنف ابو بکر است که عمر بنی اللدعه عنده باران
پس استغفار دعا بیادت نکرد و اذ ارسى سبحاناً یغفر الله انما یغفر
من شراً ارسى به اللهم حبیباً نافعاً فان کشنه الله و لم یحضر حمد الله
علی ذلک **م** در سنن ابی داود و دوشانی و ابن ماجه است بر دایت
عائشه رضی الله عنها که چون رسول صلی الله علیه و سلم بر می میدید که آورده
اللهم اخرنا فاجعاً کفشی پس بار خدای بر آن میگفت معنی دعا ائمت ای بار خدای
در سنی که مابوی بنایم از نظر خیر و این ابرو زنده شده است ای بار خدای
ابر را اعطای و جریانی نافع کردن و اذ ارسى المطر اللهم صیباً در صحیح
است بر دایت عائشه رضی الله عنها که چون رسول صلی الله علیه و سلم باران را
دید اللهم صیباً نافعاً کفشی معنی ائمت ای بار خدای این بار را نافع کردن
اللهم صیباً نافعاً مرتین او ثلثاً **م** در مصنف ابو بکر است بر دایت
رضی الله عنها که چون رسول صلی الله علیه و سلم باران را دیدی اللهم صیباً
نافعاً و بهای بار کفشی فاذا اکره و صیف الفجر اللهم جو لنا و لا علینا

سپاس
ابو بکر ران

خواجه الحامی دوز
سفر شنبه ۱۴ شوال

سپاس
ابو بکر

خلقی محسن خلعتی **در صحیح** ابن حبان است بروایت ابن مسعود رضی الله عنه
 عنه و در کتاب دعای یحیی است بروایت عاصم بن النضر عنه که چون رسول صلی الله
 علیه وسلم روی مبارک خود در آینه دیدی اللهم تا آخر فرمودی معنی ای بار خدای
 تو خلقت مرا نیک کردی پس زبان مرا هم نیک کن اللهم که است خلقتی محسن خلعتی
 و حرم دجی علی النار **در** دعا و این مردویه است بروایت ابوهریره رضی
 الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم چون در آینه دیدی اللهم تا آخر
 فرمودی معنی ای بابت ای بار خدای

در آینه میباشان من غری **در** مستند بر است بروایت انس رضی الله عنه
 که چون رسول صلی الله علیه وسلم در آینه دیدی اللهم الذي تبارك
 بنو نودی معنی ای بابت حمد و خدای است که خلقت مرا است کرد و
 را نیکو گردانید و آراست از من من که عجب ساخت از من غفر من الحمد لله
 سوهی خلعتی فعل له و صور صورته و جسی فاحسبنا و جعلني من المسلمين
طس **در** بحجم اوسط و کتاب عمل الیوم دلیل است بروایت انس
 رضی الله عنه که چون رسول صلی الله علیه وسلم در آینه دیدی اللهم الذي
 سوي تا آخر فرمودی معنی ای بابت حمد و خدای است که خلقت مرا برابر کرد
 پس راست گردانید و صورت روی من نکاشت پس نیک ساخت مرا
 از مسلمانان گردانید و از مسلمانان علی احد فليقل السلام عليك **در** صحیح بخاری و مسلم و سنن ابی داود و نسائی
س **در** صحیح بخاری و مسلم و سنن ابی داود و نسائی است بروایت ابوهریره رضی الله
 عنه که چون کسی خواهد که بر کسی سلام گوید پس گوید السلام عليك که السلام عليك

چیزی

بیان سلام گفتن

دست می

دست می در حقه الله **در** صحیح ابن حبان است بروایت ابن مسعود رضی الله عنه

ابی داود و ترمذی و نسائی و مستند بر است بروایت عمران بن حصین
 و معاذ بن انس رضی الله عنهم که السلام عليك و رحمه الله و بركاته
 گویند نیکو از روز سبب نیک از حدیث است فاذا رد السلام عليك
 السلام و رحمه الله و بركاته **س** **در** اصول است بروایت
 عایشه رضی الله عنها و در صحیح ابن حبان است بروایت انس رضی الله
 عنه چون خواهد که بر کسی رد سلام کند و عليك السلام تا آخر گوید و علی
 اهل کتاب عليك **م** **در** صحیح مسلم و سنن ترمذی و نسائی
 است بروایت ابن عمر رضی الله عنهما که چون بر اهل کتاب رد سلام کند عليك
 او عليك **م** **در** صحیح بخاری و مسلم و سنن ابی داود و ترمذی
 و نسائی است بروایت ابن عمر رضی الله عنهما که یا اهل کتاب رد سلام ما داد
 و اذا بلغ مسلما من احد فليقل السلام و رحمه الله و بركاته **س** **در** صحیح بخاری
 است بروایت عایشه رضی الله عنها که چون کسی را کسی سلام بکند رسالت پس گوید علیه السلام
 تا آخر گوید او عليك و عليك السلام **س** **در** سنن نسائی است که یا عليك و عليك السلام
 گوید و اذا عطف فليقل السلام **در** صحیح بخاری و سنن ابی داود و نسائی
 است بروایت ابوهریره رضی الله عنه که چون کسی را عطف کند پس گوید و عليك
 حال **دست می** **در** سنن ابی داود و ترمذی و نسائی و صحیح بخاری و سنن
 ابی داود و نسائی است بروایت ابوهریره رضی الله عنه که السلام عليك و عليك السلام
 حد اکثر اثنی عشر بار که اگر بیشتر از این باشد بر کسی روا نیست که اگر کمتر از این باشد

بیان عطسه

در سنن ابی داود و ترمذی و نسائی است بروایت رفعه رضی الله عنه که
 للرحمة محمدنا آخر کونیه یعنی اینست محمد در خدای تعالی است حمای جبار را که از برای او
 و بران برکت بود چنانچه برود کار ما دوست دارد و رضی الله عنه
در سنن ابی داود و ترمذی و نسائی و صحیح ابن حبان است بروایت
 سالم بن عقیله رضی الله عنه که الحمد لله رب العالمین کوبد و لیقل یرحمک الله
در سنن ابی داود و نسائی و صحیح بخاری و سنن ابی داود و نسائی است بروایت ابو هریره
 رضی الله عنه در سنن ترمذی و صحیح مسند رکعت و سنن ابن ماجه است بروایت
 ابویوب رضی الله عنه که سماع برای عاقل یا رجحان الله کوبد و لیقل از برای الله
 بشو و قال بر علیه السلام الله یصلح بالکلمه **در سنن بخاری**
 و سنن ابی داود و نسائی و ترمذی و صحیح مسند رکعت بروایت ابو هریره
 و ابویوب رضی الله عنه است که عاقل یا رجحان الله کوبد و لیقل از برای الله
 معنی اینست خدای تعالی شما را بر او است دارد و حال شما را است آورد و فرست
 الله لی و لکم **در سنن ابی داود و ترمذی و نسائی و صحیح ابن حبان**
 است بروایت سالم بن عقیله رضی الله عنه که لیقل الله لی و لکم کوبد و لیقل الله لی
در سنن نسائی و ابن ماجه و صحیح مسند رکعت بروایت علی رضی الله عنه که
 یغفر الله لنا و لکم کوبد یرحمنا الله و ایاکم و یغفر لنا و لکم **در کتاب**
 دعای ابن مردودیه و موطا است بروایت ابن عمر رضی الله عنهما که یرحمنا الله و ایاکم
 معنی اینست رحمت خدای تعالی بر ما و بر شما و بیاور شما را و ما را از آن گناه
 گناه بیاور که یرحمنا الله و یصلح بالکلمه **در سنن ترمذی و ابی داود**

و نسائی

و نسائی و صحیح مسند رکعت بروایت ابو هریره رضی الله عنه که الحمد لله رب العالمین
 یا انظر لی باشد و لی الله کوبد ایاکم و یرحمنا الله و ایاکم و یغفر لنا و لکم و من قال الحمد
 کل عظمه الحمد لله رب العالمین علی کل حال ناگهان الحمد و جمع صد مرتبه اول
ابدا موصف در کتاب دعای ابن مردودیه موصف ابو بکر است بروایت علی
 رضی الله عنه که هر که نزد هر عظمه الحمد لله رب العالمین بگوید او در دوزخ کوش
 گاهی نه پند معنی اینست محمد در خدای تعالی است که برود کار جهانیان است چنانچه
 باشد فایده در فتح اعداء و فتحه ابواللیث و لیثان جالبی آورده است که بول
 صلی الله علیه و سلم فرمود که من سبق الطیر بالحمد لله رب العالمین الشو و الحمد لله رب العالمین
 یعنی هر پیش از طایر را که بگوید از در دوزخ و کوش و شکم این کرد و او را
 طست او نه فلیندر که انبی صلی الله علیه و سلم و لیصل علیک رب لیقل الله
 بخرش و ذکر **در کوفی طی** در معنی کبر است و کتاب عمل الیوم و اللیل بروایت
 ابو ارفع رضی الله عنه که اگر کوش کنی آواز کن پس گوید یا جبرئیل الله
 علیه و سلم ایا دکنه ذکر الله یا آخر کوبد یعنی اینست ذکر کند خدای تعالی بکلی
 کسی را که ذکر من کرده است و اذ انشیر یا یسره فلیح الله **در سنن ابی داود**
 و صحیح بخاری و مسلم و سنن ابی داود و نسائی و ابن ماجه است بروایت علی
 رضی الله عنه که کسی را خدای رسد که او را خوش گردان پس گوید حمد خدای تعالی
 کوبد و الحمد و کبر **در صحیح بخاری و مسلم است بروایت ابو هریره خدای**
 رضی الله عنه که با حمد و کبر کوبد او سجده کند **در سنن ابی داود و نسائی و صحیح مسند رکعت**
 احمد است بروایت ابی عوف رضی الله عنه که سجده کند بر ارض خدای تعالی کند

از حالها

و خدا را می من نسائی او مال او بخود یا بفرستاده یا بکس دیگری
 در سنن نسائی و ابن ماجه و صحیح مسلم و ابوداود و ترمذی و عیسی بن ابی نعیم
 کسی از نفس خود یا مال خود یا عزت یا چیزی چنانکه او را خوش آمدند و بزرگوار
 رسید پس گوید دعای برکت کند یعنی باریک الله علیه و آله و آرا و ثواب اقبال
 صلواتی بخیر عبدک و رسولک و علی المؤمنین و المؤمنات و علی
 المسلمین و المسلمات **مس** در سنن ابویعلی است بروایت ابویعلی
 رضی الله عنه که چون خواهد مال او بفرستاد یا بکس دیگری بفرستد
 را می آخاه المسلمین بختک قال اهلک الله بختک **مس** در صحیح بخاری
 و مسلم و سنن نسائی است بروایت عروضا الله عنه که چون کسی برادر
 مسلم خود را بخواهد مال او بفرستد یا بکس دیگری بفرستد
 دندان ترا و آرا اگر آخاه فلیعالمه بختک **مس** در کتاب
 عمل الیوم و الیوم است بروایت مقدار و در سنن نسائی و ابی داود و صحیح
 ابن حبان است بروایت نسائی رضی الله عنه که چون کسی برادر مسلم خود را
 دوست دارد پس او را بفرستد یا بکس دیگری بفرستد یا بکس دیگری بفرستد
 را می آخاه بختک فی الله قال آخاه بختک فی الله **مس** در صحیح بخاری
 در سنن نسائی و ابی داود و صحیح ابن حبان و کنز عمل الیوم بروایت نسائی
 رضی الله عنه که چون کسی بخواهد مال او بفرستد یا بکس دیگری بفرستد
 ترا برای خدای تعالی ده ست صد بارم محبوب گوید آخاه بختک فی الله
 که دوست بادر کسی که برای او را دوست میدارد و آرا قال که عروضا

بیان افزودن
 مال
 بیان برادر مسلم
 دیدن

لک قال اولک

لک قال لک **مس** در سنن نسائی است بروایت عبد الله بن عمر بن الخطاب
 که چون کسی مرگ کسی را بگوید و بگوید که بختک فی الله یا بکس دیگری بفرستد
 یعنی ترا بفرستد یا بکس دیگری بفرستد یا بکس دیگری بفرستد
 میگوید است بروایت ابن عمر رضی الله عنهما که کسی بگوید که بختک فی الله
 گوید که بختک فی الله یعنی خدای تعالی را بفرستد یا بکس دیگری بفرستد
 اینک **مس** در کتاب عمل الیوم و الیوم است بروایت عروضا الله عنه که چون کسی
 خود را بکس دیگری بفرستد یا بکس دیگری بفرستد یا بکس دیگری بفرستد
 فقال لک الله بختک فی الله بختک فی الله **مس** در سنن
 ترمذی و سنن نسائی و صحیح ابن حبان است بروایت ابن عمر رضی الله عنهما که
 کسی سوار و پیکی کند و او بگوید بختک فی الله یعنی خدای تعالی ترا بفرستد
 دید پس بدستی که او در شتابان رفت کرده باشد و آرا عرض علیه آله
 من اهلک فی الله یا بک الله فی الله بختک فی الله **مس** در صحیح بخاری
 و سنن ترمذی و سنن نسائی و کتاب عمل الیوم و الیوم است بروایت نسائی رضی الله
 عنه که چون برادر مسلم اهل مال خود را بفرستد یا بکس دیگری بفرستد
 فی الله بختک فی الله یعنی بختک فی الله یعنی خدای تعالی در اهل مال تو را
 قال او فی بختک فی الله بختک فی الله **مس** در صحیح بخاری و سنن ترمذی
 و سنن نسائی و ابن ماجه است بروایت ابی هریره رضی الله عنه که چون کسی
 از بزرگان ساندید بگوید را او فی بختک فی الله بختک فی الله یعنی خدای تعالی
 خدای تعالی ترا بفرستد یا بکس دیگری بفرستد یا بکس دیگری بفرستد

اگر برادر مسلم اهل مال
 خود عرض کند اللهم

آنست و پیش گفته است آنچه کوبیده می بدین چون باید اوست کند
 از سنن ابی داود در حدیث ابو سعید رضی الله عنه **و** اذا اخذ
 انجبا و من شغل او طلب زيادة قوة فليستع عند من ثلثا و ثلثين
 و اجده ثلثا و ثلثين و ثلثين و ثلثين او من كل ثلثا و ثلثين
مره **در صبح بخاری و مسلم و سنن ابی داود و ترمذی**
 و سنن ابی داود و صحیح ابن حبان است بروایت علی رضی الله عنه **و**
 امام احمد و معجم کبیر بروایت ام سلمه رضی الله عنها چون کسی کاری
 در خانه شود یا زادت قوه طلبد پس گوید نزد خواب سی مرتبه
 سبحان الله و سی و سه بار الحمد لله و سی و چهار بار الله اکبر و سی و چهار
 یکی سی و سه بار کوبد یا از یکی سی و چهار بار کوبد و من در هر کل صلوة
 عشر و عند النوم ثلثا و ثلثين و ثلثين و ثلثين و ثلثين و ثلثين
 امام احمد است بروایت ابن عمر رضی الله عنه که از هر یک ایشان بیست
 یا نزاری ده گان بار کوبد و نزد خواب سی و سه بار الله اکبر سی و چهار
 بار کوبد و من ابتلی بالوشوشة فليستعذ بالله و ليستع
در صبح بخاری و مسلم و سنن ابی داود و سنن ابی داود و ترمذی و معجم کبیر
 رضی الله عنه که هر که مبتلا شود بوسوسه کوبد با الله من الشيطان ثلثا
 کوبد از فکر و وسوسه باز ماند و ليتعل انت بالله و رسول الله **در صبح**
 مسلم است بروایت ابو هريره رضی الله عنه با انت بالله و رسول الله
 کوبد الله اخذ الله الصلوة لم يولد له ولم يكن له كوفه احد
 انقول

ثم ليتعل عن يساره ثلثا و ليستعذ بالله من الشيطان **در صبح**
و من ثلثين **در سنن ابی داود و نسائی و کنز عمل اليوم و الليل است**
 بروایت ابو هريره رضی الله عنه که الله الصلوة آخر کوبد پس سه بار از چپ
 خود و حق یا خوی زند و اعوذ بالله من الشيطان الرجيم کوبد **در سنن**
 نسائی است که در من ثلثين و کوبد معنی است خدا می بخالی یکی است خدا
 تعالی بپناه همه اوست خدا تعالی از زندگانه است و نه اور کسی او را از زندگانه
 و نه او تعالی را هیچ یکی بخت نیست و ان كانت الوشوشة في الاعمال فلا
 ذلك شيطانك يقال له خذت فليستعذ بالله من الشيطان و ليتعل عن
 يساره ثلثا **در صبح مسلم و مصنف و تکرار است بروایت عثمان بن ابی**
عاصم رضی الله عنه که چون وسوسه در اعمال بود یعنی در نماز یا وضو یا
 آن باشد پس بدین کار آن وسوسه از شیطانی است که او خرب کوبد پس
 چون آن وسوسه در یاد پس گوید اعوذ بالله من الشيطان الرجيم کوبد از
 چپ یا خود سه بار یا خوی خود و من خذت فقال اعوذ بالله من الشيطان
 الرجيم **در صبح بخاری و مسلم و سنن ابی داود و ترمذی و معجم کبیر**
 و سنن ابی داود است بروایت سلیمان بن جریر رضی الله عنه که هر که خفتناک
 پس اعوذ بالله تا آخر کوبد ششم از هر دو و من كان عند السلي
 فاحش لا نرم الاستغفار لحدیث خذت شكون الى رسول الله
 صلى الله عليه وسلم فرب لياني فقال ابن ثبث عن الاستغفار
 اني الاستغفار بالله في كل يوم مائة مرة **در صبح مسلم و ترمذی**

بیان دفع ششم

بدر این ضعیف می نمود که اگر یکی از شما
 غصب مستولی کرد که لا حول ولا قوه
 الا بالله العلی العظیم خذت بخواند
 اگر غصب شیطانی خواهد بود و در خواست
 و لا حول ولا قوه

دفع ششم
بدر این ضعیف

نسائی درین ماجه و صحیح مستدرک و مصنف ابوبکر کتاب عمل الیوم و اللیل است
 بروایت خلیفه رضی الله عنه که بزرگان باشند استغفار را از اعلا زنت کنند و بجهت
 حدیث خلیفه رضی الله عنه که گفت سوی رسول صلی الله علیه و سلم بگردانانی
 خود کردم مرا فرمودند و از استغفار در درسی من هر روز صد بار استغفار بگو و بگو
 حدیث مذکور بیشتر گذشت و من انشائی الی مجلس فلینسب فاق بلاله
 ان فلینسب فلینسب ثم اذا قام فلیسبکم **در سنن ابی داود**
 در نزدی و نسائی است بروایت ابو هریره رضی الله عنه که هر سوی مجلس
 رسید پس گوید سلام گوید پس برای او نشستن باشد بنشیند پس چون برخیزد
 سلام گوید و گفتا رة اللی لیس ان یقول قبل ان یقوم سبحانک اللهم و بحمک
 اشهد ان لا اله الا انت استغفرک و اتوب الیک **در سنن ابی داود**
در سنن ابی داود در نزدی و نسائی و صحیح ابن حبان
 و صحیح مستدرک است بروایت ابو هریره رضی الله عنه و در معجم کبر است بروایت
 عبد الله بن عمر رضی الله عنهما و در مصنف ابوبکر است بروایت ابو هریره
 رضی الله عنه که گفت مجلس است که از قیام سبحانک اللهم تا آخر گوید و پس
 ابی داود و صحیح ابن حبان است که بسیار گوید یعنی در دعوات و هوکد
 عملت و یقول فلیسب فی غفر لی الله لا یغفر الذنوب الا انت
در سنن ابی داود و صحیح مستدرک است که عملت سو و تا آخر بگوید یعنی است
 بدی کردم و منم بر نفس خود آورد پس بسیار زیاده استی که در کتابی است
 میامزد اما مجلس قوم مجلس است که بزرگ اسم الله فید لم یصلوا علی سبعم

سنان
کفایت مجلس

صلی الله علیه و سلم

صلی الله علیه و سلم الا کان علیهم تریه فان شاء الله عزهم فان شاء
 غیرهم **در سنن ابی داود** و نزدی و نسائی و صحیح ابن
 حبان و صحیح مستدرک است که رسول صلی الله علیه و سلم فرموده نشسته اند
 قومی در هیچ مجلس که در آن ذکر خدای تعالی نکرده اند که در پیغمبر خود و گفتند
 که آن جلوس و عدم ذکر تعصیبت بایشان باشد اگر خدای تعالی خواهد این
 عذاب کند و اگر خواهد از ترشش کند و مثل این حدیث در فضل صله بروایت
 ابو هریره رضی الله عنه وارد است و من دخل التیق فقال لا اله الا الله
 وحده لا شریک له که الملك و له الحمد و تجبی و تحمیت و هو حی لا یبوت
 بیده و الحی و هو علی کل شیء قلیب ربک الله که التی حشنة و حی
 عنه التی التی سبیت و رفع که التی التی در جنة **در سنن ابی داود**
 و نسائی که یقینا فی التی **در سنن ابی داود** و نسائی و صحیح ابن حبان
 و صحیح مستدرک و کتاب عمل الیوم و اللیل است بروایت عمر رضی الله عنه
 که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود که هر که بزرگان باشد از یک پس لا اله الا الله و
 وحده تا آخر گوید خدای تعالی برای او هزار هزار از نیکی ثابت کند و هزار
 بدی از او محو کند و هزار هزار درجه برای او بر آرد در سنن نزدی و کتاب
 عملت که برای او خانه درشت بنا کند یعنی گذشت و اذا دخله اخرج
 الیه قال بسم الله اللهم انی اسألك جنة بده الشوق و جنة باقها
 داخو ذک من شراً و شراً ما فیها اللهم انی اعوذ بک ان آت
 فیها یسئنا فاجرة او صفقة خاسرة **در سنن ابی داود** و صحیح مستدرک

سنان
داخل شدن در بازار

و کتاب عمل الیوم و البقیل است بر وایت بریده رضی الله عنه که چون رسول
صلی الله علیه و سلم در بازار مدینه یاسوی بازار برون آمدی بسم الله
تا آخر گفتی معنی اینست ای بار خدای بدرستی که من از تو نیکی این بازار
و نیکی آنچه درین بازار است می پندارم ای بار خدای بدرستی که من تو را
ازین که درین بازار بگویند دروغ یا به بیعی و خدای زبانشان را بهشت
النهار ابعث احدکم اذا خرج من موفقه ان یقرء بعشر آیات
فیکتب الله له کل ایه حسنة **ط** در مجموع است بر وایت این
عباس رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود ای گروه مومنان
اگر یکی از شما عاخر میشود ازین که ده آیت قرآن خواند چون از بازار
باز گردد پس خدای تعالی برای او هر آیت یک نیکو ثواب کند و اذا
راسی بالکوة ثم اللهم بارک لنا فی عمرنا و بارک لنا فی مدینتنا
و بارک لنا فی صناعنا و بارک لنا فی مکننا **م** **س** **ق** **ح**
مسلم و سنن ترمذی و سنن ابی داود و ابن ماجه است بر وایت ابو هریره رضی الله
عنه که چون رسول صلی الله علیه و سلم اول صبح دیدی اللهم بارک لنا آخر
فرمودی معنی اینست ای بار خدای برکت برای ما در صبح ما و برکت کن
برای ما در شتر ما و برکت برای ما در صراع ما و برکت برای ما در
مدرج صاعست فاذا انی یسئلی منته و ما اضعف و لکن
حاضر فعبطه **لک** **است** **س** **ق** در صحیح مسلم و سنن ترمذی و سنن
و ابن ماجه است بر وایت ابو هریره رضی الله عنه که چون خبری از تو

پیش می آید

پیش رسول صلی الله علیه و سلم آورده شدی که در آن خبری بودی
طلبت و ادوی دمن را می بخشم فقال الحمد لله عاقلی مما
ابتلاک به و فضلتی علی کثیر من خلقی تفصلا لم یفسد به ذلك
ث **ق** **ف** **س** در سنن ترمذی و ابن ماجه است بر وایت عرضی الله عنه
و در مجموع است بر وایت این عرضی الله عنه که رسول صلی الله
علیه و سلم فرمود هر که مبتلای بر ایند پس الحمد لله الذی افرک
او را آن بکار رسد معنی اینست حمد خدای است که را عافیت داد
از ابتلای که برین بدان مبتلا گردد و بر بسیاری او خلقی خود را فضل داد
بنحو که در آن فی نفسه **م** **س** **ق** **ح** در سنن ترمذی و موقوف است بر وایت ابو هریره
این دعا را در دل خود بخواند که بتلی شود و در دل او در رسد و اذا ضاع
کرمی اوابی اللهم اذ الفنا و اذی الضلاله انت تبتدی من الضلاله
اورد دعای ضالین یعنی تفریق کن ما را از ضلالت و عطا کن ما را فضل
ط در مجموع است بر وایت این عرضی الله عنه که چون از آن کسی چیزی کم شود یا برده
بگیرد پس اللهم افرک یعنی اینست ای بار خدای افر کردن آنده کم شود و یا
راه را است نمائنده در گمراهی قدرت و سلطان خود که شده را برین
زیر که آن انعطاف و فضل است او بنو صفا و یصلی و یصلی و یصلی
و یصلی بسم الله اجدی الضال و اکر الضال اورد دعای ضالین
یعنی تفریق کن ما را از ضلالت و عطا کن ما را فضل **م** **س** **ق** **ح** در مصنف ابو یوسف
موقوف است بر وایت این عرضی الله عنه که با و نمائند و دو کانه نماز گذار و نمائند

بیان برده که خیر و چیزی
کم شده یافتن

خداوند بعد از فراغ تشبیه اسم الله با کلامی تا آخر کوبیده می بیناست و لا یتطهر
 فان فعل فلان رفته آن قول الله لا خیر الا خیر و لا طیر الا طیر و لا لاله الا الله
 غیر **ط** در مسند امام احمد و صحیح است بر روایت ابن عمر رضی الله عنه که قال نه سجد
 اگر قال دید که خات او اینست که اللهم لا خیر الا خیر کوبیده معنی اینست ای بار خدای
 جز نیکی تو نیکی و جز خال تو خال نیست و جز تو معبود نیست اذ اذ انتم یوم
 الطیرة شیا کفر من یؤمن و لا یؤمن و لا یأتی بالنبی الا انت و لا یلد
 بالنبی الا انت و لا یولد الا حول و لا یولد الا بالکرم **مفسر** در مصنف
 ابو بکر و سلم بن ابی داود است بر روایت عماره بن عامر رضی الله عنه که رسول
 صلی الله علیه و آله فرمود چون از قال جزئی مکرر شنید پس اللهم لا یأتی بالنبی الا خیر کوبید
 معنی اینست ای بار خدای جز تو کسی نیکی نیاید و جز تو کسی نیکی نباشد و جز تو
 جز تو نیست و من اصیب عین رفی بقرآنیم الله الله اذ هیبت حرکة جز
 دو صیبه نام قال نعم یا ذین الله **س ق** در مسند نسائی و ابن جابر
 و صحیح مستدرک معجم کبر است بر روایت عامر بن بجره رضی الله عنه که اگر کسی بچشم زخم
 رسدی رسول صلی الله علیه و آله سلام ابراهیم بن افسوس بن قول خود بسم الله الله یا ارحم
 و او را زودی ایستاد و تو بنام خدای تعالی یعنی اینست افسوس بخدا بنام خدای
 تعالی ای بار خدای کرمی و مردی و در چشم زخم بر آن کانت دایه گفت
 فی محره الا یمن اربعا و فی لا یشرک الا قال لا یأمن الا انت اذ هیبت الناس
 کرب الناس انت انت الشافی لا یکتشف المضر الا انت **مفسر**
 در کتاب عیال ابن مردودیه مصنف ابو بکر است بر روایت ابن مسعود رضی الله عنه

که اگر چه ای

که اگر چه ای باری را چشم زخم رسیده باشد در صورتی است او چهار بار و در صورتی است
 او سه بار و بعد از این تا آخر کوبیده معنی اینست نیست تا که ای پروردگار مردان
 در دیر شفا ده نوی شفا دهنده در دراز جز تو کسی در نگیرد فایده بخوانست
 از فضل ابل بر و است علی رضی الله عنه که جز بیل علیه السلام رسول اصل الله علیه
 غناک دید گفت ای رسول خدا چه جز است که ترا غناک می بینم رسول صلی الله علیه
 و سلم و حسن و حسین را چشم زخم رسیده است جز بیل علیه السلام گفت چشم زخم حق
 حسن و حسین را بدین کلمات بخواند که رسول صلی الله علیه و آله فرمود آن
 کلمات کدام اند جز بیل علیه السلام گفت این کلمات که اللهم ذی السلاطین
 العظیمین ذالین القدر ذالوجبر الکرم ذلی الکلمات القامات لدعوات
 المشجیات عاف المحسنین عن النفس الحین و اعلم ان من یصلی
 الله علیه و آله صیاب را فرمود که شما خود را در زمان و فرزند آن خود را در این
 کنید که بمنزل این بخواند کسی افسوس نکرده است و ان اصیب احدکم من حیة
 و مصون من بیه و عوده یا ایاک نعوذ و اول عوده النوره و الی الکلمات
 و الکلمات الیه و اجد الایة و الیه الکرسی فلیک ما فی السموات و ما فی الارض
 الی آخر البقرة و سجد الله الایة و ان ربکم الله فی الاعراف الایة
 فقلالی الله الی آخر و عشر من اول ذلک صفات الی الارض و ثلث
 آیات من آخر الخشب و الله تعالی الایة من الجوف فی الله الله الله
س ق در صحیح مستدرک و سلم بن ابی داود و مسند امام احمد است بر روایت
 ابوبکر کعب رضی الله عنه که چون یکی را دیوانگی از آسیب جن رسد او را

بسیار آسیب بود و چون

عزیز کردیم و خود را بر منسوب از عهد با رشت است و انصون بسم الله
 تا آخر است و بر بنی الحقیق بگوید اذ هی الباس رب الناس انت
 انت الشافی لا شافی الا انت **س** در سنده سنائی و مستند امام حکم
 بروایت محمد بن حاطب رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود که
 بفرمود خود اذ هی الناس تا آخر انصون مکرر معنی اینست در در برای
 پروردگار مردمان شفا ده توئی شفا دهنده جز تو کسی شفا دهنده نیست
 و اذ آری الحزین فلیطوبیه **س** بحرب و در سنده بزرگاری علی
 موسلی است بروایت ابو هریره رضی الله عنه و در کتاب عمل الیوم الکبیر
 بروایت ابو عمرو رضی الله عنه که چون کسی جای آتش گرفته بنشیند که اگر از
 بنیکه فرود براند یعنی الله را که گوید تا آتش فرود بر دهنده است که اگر از
 و بر بنی من احسن لو که اذ احسانه حصه بگوید بگو که ربنا الله
 الذی فی السماء یقدس اسمک اشرک فی السماء و فاعجل رخصک
 فی الاوصی و اعف عننا و خطایانا انت رب الطبیحین فانه
 شفاؤ من شفا لیک و رخصه من رخصک علی هذا و جمع قشیر
س در سنده سنائی و ابی داؤد و صحیح مستدرک است بروایت ابو الدرداء
 رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم کسی را که بپشایب او بایستی ماندی
 یا سنگ نشانه بر سر بفرمود خود ربنا الله تا آخر انصون کردی پس او پیش
 معنی اینست پروردگار ما خدا می است که ملک او در آسمان است یا در
 نام نوای پروردگار ما در آسمان و زمین است چنانچه رحمت تو در آسمان است

بیان دفع خنده آتش

فرمود بر اینند آتش

بیان باز ماندن بپشایب
و یا شک مثانه

بلی کر

پس رحمت خود را در زمین و آسمان مان مارا بیا بر توئی پروردگار را که
 پس فرمود بیا برین در دشمنای از دشمنای خود در جنتی از جنتهای خود و بگوید
 من بخرم خیمه او و جراح بان یضع اضعفه السبابة بالارض ثم یترکها
 قابلا ینیم الله ترینه الرصدیا برقیه یغفرنا یغفرنا یغفرنا و یغفرنا
 یغفرنا یا ذن ربنا **س** در صحیح مسلم است بروایت عائشه رضی الله
 که کسی را که بر شی یا ابلی بودی رسول صلی الله علیه و سلم او را درادی بدین نوع که
 بنانه خود را خوی گرفته بر زمین نهادی پس برداشتی درین خاک که بر الله ترینه
 ما آخر فرمودی پس بر علت سحر کسی معنی اینست می خاک بدین ما مخلوط می کنی
 شفا دهد یا شفا دهد بر زمین ما را با ذن پروردگار ما در طبعی است که شیخ نوربش
 گوید که در زبانت اشارت بر خاک خلقت آدم علیه السلام و ذکر اینست اشارت بر خاک
 خلقت آدم علیه السلام و ذکر اینست اشارت بر خلقت آدم علیه السلام
 فرزندان او است پس چنانست که انصون کننده بر این حالتی می کند ای پروردگار
 تو اصل اول را بیا که آن بیدی و فرزندان او را آب خود بیدار کردی پس بر تو است
 است که این چنین کسی را تحت همی و قاضی نام لایق گوید که خوی را در بخت و بد
 مزاج خلعت و خاک زمین وطن را در خط مزاج یکبارت مضر است شمرت هم
 ازین در بر سر سازدن مذکور است که سازد باید که خاک زمین خود را بخورد و ما چون
 مخالف مزاج برسد آن خاک را در آب اندازد و بخورد و ازین مزاج این کرد و در
 و غریب را آتاری عجیب است که عمل از رسیدن بکند آن باز ماند صاحب شفا و برادر
 انصون محمد صلی الله علیه و سلم که او مفضل است بر همه انبیا علیهم السلام در شرف است

بیان کسی که
که ریشی و یا ابلی بودی
این دعا فرمودی

بیان
اعادت یحیی

ذکر یار رسیدن

وَاذْكُرْ بِنَا قَالَ لَا بَأْسَ لَكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ لَا بَأْسَ لَكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ
 اللَّهُ **در صبح بخاری** و مسنن نسائی است بروایت ابن عباس رضی الله
 عنه که چون رسول صلی الله علیه و سلم برای بریدن بیماری رضی الله
 تعالی عنده و باز فرمودی معنی ایت ترا پاک نیست این بیماری پاک کننده گناهان
 انشاء الله تعالی تر به از دنیا و ریتة یوسف است یعنی شستن و شستن
 باذن ربنا **ما** **در صبح بخاری** و مسلم مسنن ابی داود و نسائی
 و ابن ماجه است بروایت عاصم رضی الله عنهما که رسول صلی الله علیه و سلم
 تر به از دنیا تا آخر نمی اندر مسلم باذن الله و ارد است و یوسف
 الیمنی و یقول اللهم اذهب البأس رب الناس اذهب البأس اذهب
 الشافی لا شفاء الا شفاءک شفاء لا یغادر شفاء **در صبح بخاری**
 و مسلم و مسنن نسائی است بروایت عاصم رضی الله عنهما که چون رسول
 الله علیه و سلم بیمار را رسیدی بدست راست خود او را مسح کردی
 و اللهم اذهب البأس یا آخر فرمودی معنی گذشت بسم الله از قیام
 من کل شیء یؤذیک و من کل غفیل عین حاسد و الله یستجیب
 بسم الله از قیام **در صبح بخاری** و مسنن نسائی و نسائی و ابن
 است بروایت ابو سعید خدری رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم
 بر مرضی بسم الله از قیام تا آخر خواندی معنی ایت تمام بخاری
 تعالی ترا امنون بکنم از هر چیز که ترا ابد ابرساند از ترس و نفس یا از ترس
 چشمی حاسد و خدای تعالی ترا شفا دهد بسم الله از قیام و الله یستجیب

الحمد لله

بسم الله کل در این کتاب من شتر انشاء است فی القعد و من شتر حاسدین خدا
در مسنن نسائی و مسنن ابی هریرة بروایت عاصم رضی الله
 عنه که رسول صلی الله علیه و سلم بر مرضی بسم الله از قیام تا آخر خواندی
 معنی ایت تمام بخاری تعالی ترا شفا دهد بسم الله از قیام و الله یستجیب
 و از ترس حاسد و چون مسلم کند و خدای تعالی ترا شفا دهد از هر چیزی که
 ثقت تراست **در صبح بخاری** و مسلم مسنن ابی داود و نسائی
 و الله یستجیب من شتر کل حاسدین از اصد من شتر کل در عین
 او مسند امام احمد است بروایت عاصم رضی الله عنهما که رسول صلی الله
 علیه و سلم بر مرضی بسم الله از قیام تا آخر خواندی معنی ایت تمام
 اشف عبدک بکما و لک عده و آویشی لک الی حبانة **در صبح بخاری**
 در مسنن ابی داود و مسنن ابن حبان و مسنن است بروایت عبد
 بن عمرو رضی الله عنهما که رسول الله صلی الله علیه و سلم بر مرضی بسم الله
 اشف تا آخر خواندی معنی ایت ای بار خدای شفا ده بنده خود را که
 دشمن ترا در رساند بدین که در راه تو قاتل کند و او را بکشد و یا بخور
 سازد و برای تو سوزی حبانة تو بود و الله اشف عبدک عاصم **در صبح بخاری**
 در صبح بخاری و مسنن ترمذی و مسنن ابن حبان است بروایت علی بن
 عاصم که رسول صلی الله علیه و سلم بر مرضی بسم الله تا آخر فرمودی معنی ایت
 ای بار خدای این را شفا ده ای بار خدای این را عافیت ده اللهم
 اشف عبدک عاصم **در مسنن نسائی** است بروایت علی بن عاصم

خدا

رسول صلی الله علیه و سلم بر روضه انوار خاوری معنی جان است
 یا فلان شفی الله و شفی عن ذنبک و عا کاک فی ذنبک و جمیع
 الی قلت اخیلک **در صبح مستدرکست** بر روایت سلمان رضی الله عنه که
 گوشت روضه بودم رسول صلی الله علیه و سلم برای بر سیدان آمد فرمود یا
 سلمان شفی الله احر معنی انیت این فلان خدای تعالی بیمار ترا
 شفا دهد و کنه ترا آرزو و تراردین تو و جسم تو مدت اجل تو عافیت هر
 و من عا مرضیا لم یحضر اجله فقال عنده سبع مرات اشاء الله
 العظیم رب العظیم رب العرش العظیم ان یشفیک الای عا کاک
 الله من ذلک الرض **در صبح مستدرکست** در سنن ابی داود و
 و نسائی و صحیح ابن حبان و مصنف ابویوسف بر روایت ابن عباس رضی الله
 عنها که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود هر که پیش کند بیماری را که اجل او در
 نوشته است پس رفت بار اسال الله تا یشفیک گوید که خدای تعالی
 او را از آن مرض عاف دهد معنی انیت بخوانم از خدای تعالی که عظیم
 پروردگار عرش عظیم است انکه ترا شفا دهد و جاء و رحل الی علی فقال
 ان فلان تاساک فقال الیترک ان یتدا فقال نعم قال قل یا حکم
 یا کریم اشف فلانا فان شرب **در صبح مستدرکست** در مصنف ابویوسف و
 بر روایت فضل بن عمر رضی الله عنه که در سی سوی علی رضی الله عنه آمد
 و گوشت فلان در دست است علی رضی الله عنه گفت انکه ترا خوش کرد
 انکه او به شود گفت نعم علی رضی الله عنه گفت یا حکم تا آخر گوید بر سی که او

و الله اعلم

خواهد شد معنی انیت ای حکم ای که فلان را شفا دهد انما شفیتم دعا قوله
 لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین اربعین مرتبه و انیت
 فی مرضه ذلک اعطی اجر شهید ان بر او بر او و قد عرفت
 جمیع نوبه **در صبح مستدرکست** بر روایت سعد بن مالک رضی الله عنه
 که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود هر که در روضه خود را الله الا انت یا احر
 چهار بار بگوید پس در آن مرض بر او اجر شهید دهند او به کرد که
 او مغفوف شود و من قال فی مرضه لا اله الا الله و الله اکبر لا اله الا الله
 وحده لا اله الا الله لا شریک له لا اله الا الله له الملك له الحمد
 لا اله الا الله فلا حول ولا قوة الا بالله ثم مات لا یطعم النار
در صبح مستدرکست در سنن ترمذی و نسائی و ابن ماجه و صحیح ابن حبان
 و مستدرکست بر روایت ابو حنبله و ابو یزید رضی الله عنهما که هر که در روضه خود
 لا اله الا الله الا الله اکبر یا احر بگوید پس در آن مرض بر او اجر شهید دهند
 من سال الله الشهادة یعید فی لیلة القدر من الی الشهادة و قال
 مات علی فز انشبه **در صبح مستدرکست** در مصنف ابویوسف بر روایت سهل بن
 حنیف رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود هر که از خدای
 تعالی شهادت بصدق طلبد خدای تعالی او را بر آن شهید سازد
 در هر چه بفرش خود بر او من طلب الشهادة صادقا اعطیناها و ان
 تعیبه در صبح مستدرکست بر روایت انس رضی الله عنه که رسول صلی
 علیه و سلم فرمود هر که در حال صدق شهادت طلبد خدای تعالی

شهادت عیدین
 علیکم السلام

که در درجه شهادت و بعد از آن چه او شهادت نمود من قائل نیستم که
 فواق باقیه خود و حبیب که الجنة او من سال الله القل من نفسه
 صادقان مات اذ قيل كان له اخير شهيد در چهار سن است
 بر ایت معاذ رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود هر که قتل شد
 میان دو زمین ماده شتر گراز کند پس او را نبش واجب کرد و هرگز
 خدای تعالی بصدق دل کشتن خواهد پس اگر مرد یا کشته شود او را شهید
 باشد اللهم ادر قبری شهادة فی سبیلک و اجعل مؤمنی ببلدک
 و مؤمنک در صحیح بخاری است بر ایت عرضی الله عنه که نبش شهادت
 دعای مذکور خواند معنی آنست ای بار خدای شهادت در راه خود در کار
 و هر که را در شهر رسول خود در آن فاذا حضر الموت و حبه الی اقبلة
 در صحیح مسلم است بر ایت ابوقحافة رضی الله عنه که چون کسی را در کار
 حاضر شود او را سوی قبله متوجه کرد ایند و تقول اللهم اغفر لی و اغفر لی و اغفر لی
 و انی خائف من ربی و انا اعلى **م** در صحیح بخاری و مسلم و سنن
 است بر ایت عائشه رضی الله عنها که هرگز نبش حاضر نموده اللهم اغفر
 تا آخر کوید معنی انیت ای بار خدای مرا بپارز و بر من رحمت کن و مرا
 با حصا صانه اعلى لاقی کردن معنی مرا در صحبت فرشتگان اگر لا اله
 الا الله ان الموت سكرات **م** در صحیح بخاری و سنن
 مسائی و ابن ماجه است بر ایت عائشه رضی الله عنها که لا اله الا الله
 تا آخر کوید معنی انیت برکتی که موت را دشوار بپارست اللهم

اعنی

اعنی علی غرات الموت و سكرات الموت **م** در سنن ترمذی است
 بر ایت عائشه رضی الله عنها که اللهم اعنی تا آخر کوید معنی انیت ای
 مرا بختیاد دشواریهای مرگ یاری کن بگوید الله عز وجل انی
 عنیدی المؤمن عنیدی بمنزلة کل حقیق محمد لی و انا انزع فتنة
 من بین یقین حقیقیه در مسند امام احمد است بر ایت ابوبرزیه رضی الله
 عنه که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود خدای تعالی منواید برستی بنده من
 من نزد منست بمنزله هر چه که بدان مرا حمد میکنی و من روح او را از انجا
 در پهلوی او میدون میکنم و من حضرت عذرة طلیقته فلا اله الا الله
م در صحیح مسلم و چهار سنن است بر ایت ابوسعید رضی الله عنه که
 که هرگز در بعضی مختصر حاضر باش پس گوید اول الله الا الله یا الله
 من کان آخر کلامه لا اله الا الله دخل الجنة **م** در سنن ابی داود
 و صحیح مسلم است بر ایت معاذ رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه
 و سلم فرمود که آخر کلام اول الله الا الله یا الله یا الله در نبش در آید و اذ
 غمضت و عالج نفسه فلیکن فی ان الله یکنه یومنون علی ما یقولون قول
 اللهم اغفر لفلان و اذنع در جنة فی الشهداء و اخلوه فی عقیبه
 فی الغابین و اغفر لنا و لوالدنا و لوالدنا و لوالدنا و لوالدنا و لوالدنا
 و قول الله **م** در صحیح مسلم و سنن ابی داود و مسائی و ابن ماجه است
 بر ایت ام سلمه رضی الله عنها که چون کسی چشم میت را بسته اند دعای خیر
 بپاس خود کند زیرا چه بدست که فرشتگان بر قول او آمین بگویند اللهم

اغفر لنا الله ما فعلنا من ذنوبنا يا ذا الجلال والإكرام
 اور بعد از درود در جماعت کسانیکه ایشان را راه مستعدی و طایفه
 او باشد در کسانیکه باقی مانده اند از غنث او و بیا فرزند او برکت را
 ای پروردگار جهان باین درود را برای او گشاده در درگاه دران و نقل
 ائمه اللهم اغفر لی و لوالدای غیبی من غیبی حسنتم در صحیح مسلم
 و صاحب سنن است برایت ام سلمه رضی الله عنه که اهل بیت اللهم
 اغفر لی ما آخو کونید معنی اینست بار خدای مرا و این بیت را بیا فر
 و ازین بیت جزای نیک مرا برایش کرد آن در لیسر او علیه سوره
 یس **در حق حبس** در سنن نسائی و ابی داود و ابن ماجه صحیح
 ابن حبان مستدرک است برایت مغفر بن بسیار رضی الله عنه که
 اهل بیت بر بیت سوره یس خوانند و تقول صاحب الغنیبه
 انا بعدد انا الله را جوی اللهم اجرنی فی مصیبتی فی مصیبتی
 و اخلف لی خیر امینا در صحیح مسلم است برایت ام سلمه رضی الله
 عنها که صاحب مصیبت انا الله و انا الله را جوی تا آخر که معنی اینست ما
 با اهل و اموال ملک خدا یعنی ای ام و سوی حساب و جزای
 او تعالی باز گردیم ای بار خدای مرا در مصیبت من اجری ده بهتر
 از آن جای آن که در آن داد امانت و لدا العبد قال الله للیکنه
 فبقتل و لدا عبیدی فیتقوا لاهن فیتقوا لاهن ما دنا لاهن
 فیتقوا لاهن حمدک و انشر حج فیتقوا لاهن فیتقوا لاهن فیتقوا لاهن

معنی الحکمتی فی فزاده بود
 السوره علی من حفره است
 احوال البقره است بکون
 فیها فاذا فرشت علیه
 بخرد که ذکر البقره البقره
 و شیخ فی ظاهره است
 بیه

تفعل قسم ثمره

در ده و بیست و یک
 تفعل ما دل

دکمه

و صوم و نیت الحمد **در حبس** در سنن ترمذی و صحیح ابن حبان
 و کن بعل النورم و الدلیل است برایت ابو موسی رضی الله عنه که
 صل الله علیه و سلم بود چون فرزند بنده من بیکر خدای تعالی را
 گوید که از بنده مرا خفین کردند و بنده من ای پروردگار خدای تعالی گوید
 بنده من چه جز گفت گویند را استود انا الله تا آخر گفت خدا تعالی
 و نماید که برای بنده من خانه در بهشت برارید و نام آن بیت البرکات
 فاذا غفری احد ائمتهم به و يقول ان الله ما اخذ و لدا اعطی
 و کل عینه باجل شمس فلتصبر و لیحسب **در حق حبس** در صحیح
 و مسلم و سنن ابی داود و نسائی و ابن ماجه است برایت اسامه
 بن زید رضی الله عنه که چون رسول صلی الله علیه و سلم یکی را تفر
 بیکر و بسلام میفرمود و انا الله تا آخر میفرمود معنی اینست خدا است
 آنچه رساند و در خدای تعالی است آنچه ندهد و هر چیزی از او خد عطا
 نزد او تعالی مقدور و وقت است پس گوید که بنده را جز از خدای تعالی
 خواهد و کن صلی الله علیه و سلم ای معاذ یقریه فی این که
 بعیم الله الرحمن الرحیم من محمد رسول الله ای معاذ یقریه
 سلام علیک خانی احمد الله الیک الله الذی لا اله الا هو
 انا بعدد اعظم الله ذلک الا جرد الهمک الصبر و ذلک انما ان
 الشکر فان افسنا و اموالنا و اهلنا و اطفالنا من هو الله
 عر و جبل العینیه و عواریه المستوعه فیتقوا لاهن فیتقوا لاهن فیتقوا لاهن

بسم الله

بسم الله
 فرمان بکات داد
 بن حبیل

ک
کبیر

قد

مردود و در این قبضه اوقات معلوم نمائیم که اینها الشکر از ما
و البصیر را از ابتلای فکان اینک من تو ایوب الله الهیة و عوآر
المشود عه متوکل الله به فی غیظ و سرور و قضاة و
یا جبر کثیر القلوة و الرحمة و الهدی ان احسنت فاحسن
ولا یخطئ جزعک اجر کفعم و اعلم ان الجزع لا یزید شیئا
ولا ینقص حزنا و اما هو نازل فکان و السلام **مس** صحیح
مسند رک و مسند ابوعلی موصی است بر وایت معاذ رضی الله عنه رسول
صلی الله علیه و سلم سوی معاذ بخت تو نیست پس او بسم الله الرحمن الرحیم
من محمد رسول الله صلی الله علیه و سلم سوی معاذ بن حبل است
که ای معاذ تو سلام است بدرستی که بر سام گوی تو حمد خدای که جز او
نمیگردد و حمد خدای تعالی جز ترا بزرگ گرداند و در الهام مبر کند و ما را او را
کند بهستی که ذات و مال و اولاد ما از بخشش خدای تعالی است و از عاریت های
امانت او جل و علا است که ما حقش محدود بران بخورد اری دهد و در حق معلوم
قبض کند پس شکر ما فرض کرد چون ما اجری بدید و جبر بر ما واجب گردانید
چون ما را بستاند و باز نماند و پیر تو از بخشش های مبالغه خدای تعالی از عار
امانت او تعالی بود خدای تعالی ترا به در نیکی دشادی و بخورد اری
دادی دید که اجر کثیر نماید رحمت دهدی است او را از تو از سلام او از خدای
تعالی خواهی پس هر کس که ناله تو او را بخواند پس که شمان و بدان که الله
و ما شکیبای چیزی را از کند و اندوهی را دفع کند و آنچه خداوند کرد را نال
شود ان الله

شود ان الله شد و السلام و انی صلی الله علیه و سلم عزیمت الی مکینه
السلام علیکم و رحمة الله و بیکر کانه ان فی الله عز من کل حصیة
و خلقا من کل نایة فبالله فتقوا و ایاة فاعرجوا فانما الودع
من حرم الثواب و السلام علیکم و رحمة الله و بیکر کانه **مس** صحیح
مسند رکست بر وایت جابر رضی الله عنه بر وایت رسول صلی الله علیه و سلم
وفات یافت در میان اهل مدینه و انقضت کرد و بدین صریح بودند
السلام علیکم و رحمة الله و بیکر کانه تا آخر کشف است از کتب نادر
لیکن سخن این شریف معنی اعلی است بر شما است سلام و رحمت و برکات
خدای تعالی بدرستی که خدای تعالی را هر از هر حصیة و بدل از هر نای
پس ای اهل اسلام بخدا تعالی بخوار شوید و رحمت او را امیدوار باشید
بدین که محرم کسی است که از ثواب محروم گردد و دخل رحل اشبه
اللجنة صمیم صحیح و فتح طی و فایهم فیکسی ثم الثقی الی الضحی
فقال ان فی الله عز من کل حصیة و عوآر من کل نایة
و خلقا من کل نایة فبالله قالی الله فاینبو الله فاعرجوا و نظرة الکلم
فی البکاء و فاعرجوا فانما المصاب من لم یجبره و انصرف فقال
ابوبکر علی رضی الله عنهما بسم الله علیه السلام **مس** صحیح
مسند رکست بر وایت انس رضی الله عنه که بعد وفات رسول صلی الله
علیه و سلم مدتی سفید ریش و اندام نیک خوب صورت بر می ایستاد و الله
علیهم اجمعین است و فرق کرده در مجلس آمد و رکعت پس سوی حاکم علیه

بیان و قضا
رسول صلی الله علیه و سلم

بیان
حافظ شدن ترخضر
علیه السلام

و این الله عز و جل فرمود که گفت و باز گفت پس ابو بکر و علی رضی الله
 عنهما گفتند که این حضرت است علیه السلام معنی هجرت بدرستی که خدا
 تعالی رحمت بر او را بر نصیبی دعوت از راه قیامی و بدل از راه مالکی پس
 ای اهل اسلام سوی خدای تعالی باز گردید و غلبه در رحمت او کنید
 و نظر رحمت او تعالی سوی شما در عالم بلا است پس شتر رحمت او را بشوید
 بدرستی که نصیب زده کسی است که حال او نیک گشته است و من رفعت
 علی التبریر و جملہ قلوب بسم الله **حسن** در کتاب دعا این
 و مصنف ابو بکر است بروایت بکر بن ربیع رضی الله عنه که بر کرده را برگرد
 دارد و با او را در پس گوهر بسم الله گوید و اذ اصلي علیه السلام قال
 انما تحبهم صلواتی علی النبی صلی الله علیه و سلم ثم قال اللهم عیبک
 و این عیب که گاه شهادت آن لا اله الا انت و حدک الشریک
 لک و شهادت آن محمد اعبدک و بر شوکت اجمع فیرای
 زخمک و اصحبت غنای عن غذا و بر خلی من الدنيا و اهلها
 ان کان ذاکم فزکله و ان کان خطیبا فاعزله فان الله لا یخرج منا
 اجره و لا یغنینا العبد **حسن** در صیحه مستدرک که بگوید کسی خواهد که بر
 بیت نماز کند بگوید ارحم ارحم فایحه خواند پس در بر نبی صلی الله
 علیه و سلم و پس اللهم عیبک که بگوید معنی الهیت ای بار خدای این
 بنده که بگوید که نشسته گواهی بر وحدانیت تو و بر سالت رسول تو را
 بجماع شسته است سوی رحمت تو و تو از عذاب اذنی نیازی ابو بکر

بیان مرده بر سر
 کردن

تفاتی

ادار دنیا

او از دنیا داهل آن برودن آمد اگر از دنیا مان پاک باشد پس او را در باکی یاد
 کن در اگر نماند با باشد پس او را بیا مرزای بار خدای ما را از اجراء خود
 و ما را بعد از رفتن زده مگردان اللهم اغفر له و ارحمه و عافیه و اعف عنه
 و اکر منزه و دوسع مخلصه و اغفر له بالآیه و التبیح و البر و البیعه من الخطایا
 كما نعت النوب الایض من الذنوب و ابلر که دارا خیر این راه
 و ابلر خیر من الهیه و دجا خیر من ذوجه و از خاله لفت
 عذو و اعف من عذاب القبر و عذاب النار **حسن** در صیحه
 مسلم و سنن ترمذی و نسائی و ابن ماجه مصنف ابو بکر است بروایت
 عرف ابن مالک رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم در نماز خجانه
 اللهم اغفر له یا آخرین و اندستی الهیت ای بار خدای این بیت ای بار خدای
 رحمت کن و از مکاره او را حلص و عافیت ده و از عفو کن و نصیب
 او را نیک گردان و در آخر سرخ کن و او را بآب رحمت و برش فضل و ازاله
 کرم بشود او را از دنیا مان پاک کن چنانچه جامه سپیده از زیم پاک کنی
 و بدل کن برای او برای هزار برای او و الهی تهر از اهل او و جنتی تهر از
 او و او را در جنت در آرد از عذاب فردا آتش در پناه دار اللهم اغفر له
 و مینا و صغیر و کبیر ناد و کر ناد و انا و شایدا و دعا بینا اللهم
 من اخیسنته مینا مینا فاعفیه علی الاسلام و من یوفیه مینا
 فتوفه علی الاسلام اللهم لا تخیر مینا و لا تغنینا العبد **حسن**
احب در سینه الی دال و دو ترمذی و نسائی و مسند امام احمد

تلج بالفتح برف
 و یاریدن آن و فقیهین
 غنیمت شدن دل و آرا مین
 از کسب و رشید رسوخ

الایمان تفاتی یفتی

قال

بيان
در ایت نبوت

و باقیه علی ملت رسول الله **در صبح** مستدرکست بر ایت
 ابن عمر رضی الله عنهما که رسول صلی الله علیه وسلم اسم الله تعالی
 فرمودی منها خلقناکم و فیها نعیدکم و فیها نخرجکم باره آخری
 بسم الله و فی سبیل الله علی ملئکة رسول الله **در صبح**
 مستدرکست بر ایت ابوامامه رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه
 منها خلقناکم تا آخر فرمودی معنی اینست شمارا از زمین آفریدیم در
 زمین باز کردیم و از زمین دوم باریدیم آری معنی کتبت فاد
 فرغ من دفعه و در علی التور فقال استغفر الله لی خیرکم و سئل
 بالتبیت فانه الا ان نسأل **در صبح** در سنی ای در ایت
 مستدرک و مستدرک بر او سن کبر سنی است بر ایت عثمان بن عفان
 رضی الله عنه که چون رسول صلی الله علیه وسلم از دفن میت فانی
 بر قیامی و گفتی از خدای تعالی برای من و خودم از فرشتگان و نباتات و حیوانات
 زیر که این زمان بر صیحه می شود و کثیرا و علی التور بعد الذین اول
 سورة التور و عاقلتها **در صبح** در سنی کبر سنی است بر ایت ابن عمر
 رضی الله عنه که بعد از دفن اول سوره بقره تا الفاتحه و آخر آن از بعد
 باقی السجده است تا آخر سوره بقره و از او آید التور فلیقول السلام
 علی اهل الدار و السلام علیکم اهل الدار من المؤمنین و المؤمنات
 و انا انشاء الله للاحقون نسأل الله لنا و لکم العافیه
در صبح مسلم و سنی نسائی و ابن ماجه است بر ایت بریده رضی الله عنه

یا اهل

که چون کسی زیارت بخواند که السلام علی اهل الدار یا اهل الدار و السلام
 سلام است بر اهل این دیار یا سلام است بر شما ای اهل دیار یعنی اهل دیار خود را
 و مسلمانان و بدرستی که اهل الدار همانی است که خدا می خواهد با اهل این شهر
 یا گویند از خدای تعالی خواهد بود این تمام لایق شوم چه تمام مرکبیت و فانی
 نفس باقی از زمین نموت یا این معنی دارد از زمین و فانی که خدای تعالی اهل
 لایق شوم یا انشاء الله برای تبرک و ادب باشد می ایستد از خدای تعالی
 برای ما و شما عافیت را یعنی خلاصی از کربا بان انتم لنا قسط و نحن لکم سبع
در سنی نسائی این کلام مذکور زیادتست معنی اینست شما می دانید
 پیش روان و ما هم شمار پس روان فردا کسی را گویند که پیش از فاطمه خیر
 و ما تجاه فاطمه یا کذا السلام علی اهل الدار من المؤمنین و المؤمنات و بر خیم
 الله التور من بنی اسرائیل و انما انشاء الله للاحقون **در صبح**
در صبح مسلم و سنی نسائی و ابن ماجه است بر ایت حضرت عیسی علیه السلام
 عنها که السلام علی اهل الدار که معنی اینست سلام است بر اهل این دیار
 از مؤمنان و مسلمانان و رحمت کند خدای تعالی بر پیشانیان و پسندان
 السلام علیکم و ارحمهم و مؤمنین و انما کم ما نوحی و ان فدا و جولو
 و انا انشاء الله للاحقون **در صبح** مسلم و سنی نسائی است
 بر ایت عایشه رضی الله عنها که السلام علیکم و ارحمهم و مؤمنین و انما
 سلام است بر شما ای اهل دیار خودم مؤمنان و فردا یا بدید شما آنچه بران عده
 کرده می شود و آنچه خدا ابدان مهلت داده اند یعنی قیامت السلام

حاجه السادی روز
چهار شنبه یوم الاربعاء

بیان
در کتب یواریت
فصل آن غیر مخصوص
۴

و از قدیم مؤمنین و ائمه انبیا الله علیه السلام که لا حول و لا قوة الا بالله
بروایت ابوهریره رضی الله عنه که السلام علیکم یا اهل البیت کثیر السکام
علیکم یا اهل البیت یومضو الله لنا و لکم انکم سلفنا و نحن بالآخر
در سنن ترمذی است بروایت ابن عباس رضی الله عنه که السلام علیکم یا اهل
کویت یعنی کشت آن ذکر که در ذکر فضیله غیر مخصوص وقت و مکان است
ولا مکان این بیان ذکر است که وارد است فضل ابوهریره مخصوص است
و تفسیر و مکان لا اله الا الله ای افضل الذکر است درین
ترمذی است بروایت جابر رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود
کلمه لا اله الا الله افضل ذکر است و بهی افضل الثنات است
امام احمد است که کلمه لا اله الا الله افضل حساب است اسعد الناس
بشفا عتی یوم القیمه من قالها خالصا من قلبه فی نفسه صحیح
بخاری است بروایت ابوهریره رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود
نیکی ترین مردمان یعنی هر سه درین مردمان شفاعت من روز قیامت
کسی است که کلمه لا اله الا الله باخلاص در دل گفته است و خرج من قلبه
قالها فی قلبه و من شجرة من خیر او من غنما من و خرج من
النار من قالها فی قلبه و من شجرة من خیر او من غنما من
و خرج من النار من قالها فی قلبه و من شجرة من خیر او من غنما من
در صحیح بخاری و مسلم سنن ترمذی است بروایت انس رضی الله عنه که
رسول صلی الله علیه و سلم فرمود هر کس آن را از آتش کسی که لا اله الا الله گفته

در دل او قرار داد

و در دل او قرار داد آن را جوارها است و هر کس آن را از آتش کسی که لا اله الا الله
الاه الله گفته است و در دل او قرار داد آن را کندم از ایمان است و هر کس آن را
از آتش کسی که لا اله الا الله گفته است و در دل او قرار داد آن را کندم از ایمان است
از ایمان است یابن عبد الله قال ما تم ما تم علی ذلک الا دخل الجنة
و ان نری و ان سرق و ان نری فان سرق و ان نری فان سرق
سرق صحیح مسلم است بروایت ابوهریره رضی الله عنه که رسول صلی الله
علیه و سلم فرمود نیست هیچ بنده که لا اله الا الله گفته است پس بران مرد است که او
در بهشت در آید اگر چه زنا و دزدی کرده است بسیار فرمود یوسف عیسی
در بهشت خواهد بود و ما نیکم قبل رسول الله کفیت بخیر انما قال اکثرنا
من قول لا اله الا الله اط در مسند امام احمد و مع کبر است بروایت
ابوهریره رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود ای یومنان الله
نوسازید ای که گفتند ای رسول خدا چگونه ایمان خود را نوسازیم فرمود لا اله الا الله
یا الله بسیار گوید لبس لها ذلک الله حجاب حتی تخلص الله
در سنن ترمذی است بروایت ابومالک اشجری رضی الله عنه که رسول صلی
الله علیه و سلم فرمود کلمه لا اله الا الله از خدا بی تعالی حجاب نیست تا کسی
او برود یعنی تا قبول شود قولها لا یترک ذنبا و لا شیئا منها عمل
در صحیح مسند رکعت که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود قول لا اله الا الله
شیخ کتبی را که از او هیچ چیزی مانند او نباشد و آن اهل الشیوات
السبع و الا زمین السبع فی کفیت و لا اله الا الله فی کفیت

ما انت بهم **در صحیح** این حدیث است که درین سنائی است برایت
ابوسعید رضی الله عنه و در سند برایت برایت ابن عمر رضی الله
عنه که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود اگر اهل آسمان و
زمین در یک پله ترازو باشند و ثواب کلمه لا اله الا الله در یک دریک بود پله
ثواب لا اله الا الله بر پله اهل آسمان و زمین را حج
آیه ما قالها عند قطع نخاعها الا فتحت له ابواب السماء و حتی
تغشى الى العرش اجبت الکبار **در مسند** رسول
و سنائی و صحیح مستدرکست برایت ابو هریره رضی الله عنه که رسول
صلی الله علیه و سلم فرمود هیچ سبزه قطع الا الله الا الله گفته ملک
برای او در آسمان منقح شده است تا که آن کلمه خوش رسد
ما دام که قاتل او اجتناب کند بر کرده لا اله الا الله و حیده لا تزل
له ملک الملك که الله و حیثی و یحیی و یومئذ و یومئذ علی کل شیء قدیر و یومئذ
قالها عشر مرات کان کن اعنق اربعة انفس من ولد اسماء
در مسند بخاری و مسلم و سنن ترمذی و سنن نسائی و مسند
امام احمد است برایت ابو یوب رضی الله عنه که رسول صلی الله
علیه و سلم فرمود هر که لا اله الا الله را در ده بار بگوید او هیچ کس نباشد
که چهار کس از فرزندان اسماعیل علیه السلام آزاد کرده است و ثواب
کعبه شریفه **در مسند** امام احمد و مصنف ابوبکر است
برایت رضی الله عنه که هر که کلمه مذکوره یکبار بگوید چنانست که او یک سال آزاد
باشد

باشد و مائت مرتبه گفت که عمل او عشر ثواب و گفت که مائت
حسنه و تحیت عند مائت سید و کانت له و حشر زان
الشيطان فلم یأت احل یا فضل ما جاء به الا احل
عمل الله من ذلك **در صحیح** ابو عوانه است که هر که کلمه مذکوره
صد بار بگوید او را ابرای عقیق ده برده باشد و صد نیکی برای او
بنویسد و صد بدی از او محو کند و کلمه مذکوره برای او نیاوردن شیطان باشد
و نیارد هیچ یکی علمی افضل از آن که بگوید کلمه مذکوره آورده است
جز کسی که از آن گویند و عملی از کرده نباشد هیچ آنست که علمنا و فتح
ابنه فان السموات لو کانت فی انفرجت ولو کانت خلقة لفضیلتها **در مسند**
در مصنف ابوبکر است برایت جابر رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه
و سلم کلمه مذکوره را نوح علیه السلام برای پسر خود تعلیم کرده بود پس بدستی
که آسمانها در یک پله ترازو باشند و کلمه مذکوره در یک دریک باشد و کلمه مذکوره
را حج کرد و در کرم سماها حلقه بزدی کلمه مذکوره خسته از این دو سماها
یکی از بی لا اله الا الله و الله و الله اگر کما ان احل ما لیس لهما نهیه
دون التور و الاخری عمل ما بین السماء و الارض **در صحیح** کبر است
برایت معاوی رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود لا اله الا الله
و الله اگر ده کلمه اندکی از آن بگوید پس جبر عرش آنهاست و است
و کلمه دیگر که کلمه است بر کرد انما جاء را که میان آسمان و زمین و میان
عمل ملائکه الا بالله العلی العظیم علی الارض اهل یومئذ الا الله

خطابه و لو گاهت مثل زید النحر **در سن ترمذی و سنای است**
 روایت عبد الله بن عمرو رضی الله عنه ماکه کوبیدیم یکی بر روی زمین
 و کلمه مذکوره را با اول قول و لا قوة الا بالله العظیم مکنان اورا بخود انداخته
 مانند کف دریا با تندی ما من احد یستبدل الله الا الله ان محمد رسول
 الله الا حمید الله علی انما حدثت معاذ قال یا رسول الله انک انزلت
 فی شبر و ان قال یا زید انک و احسن بها معاذ بن جندب و منتهی **در صحیح بخاری**
 و مسلم است روایت معاذ بن جندب و بر شتری ردیف رسول صلی الله
 علیه و سلم بود رسول صلی الله علیه و سلم فرمود هر که بصدق دل لا اله الا الله
 محمد رسول الله گوید خدای تعالی اورا بر آتش فرود آید معاذ بن جندب
 گفت ای رسول خدای مردمان را بدین خبر کنم فرود آید در میان برنج
 خواهند کرد و علی بن ابی طالب است پس معاذ رضی الله عنه فرمودت خود
 کرد تا آتم نشوند که پوشیدن عاکنه است من شهد بها کذلک حرره الله
 علی انما **در صحیح مسلم و سنن ترمذی است** روایت عباد بن حمزة
 عنه که چنانچه در حدیث سابق مذکور است که هرگاه شهادت و کلمه توحید
 با خلاص گوید خدای تعالی اورا بر آتش حرام گرداند بعضی گویند این حدیث
 بیش از نزول قرآن در دنیای دار است و بعضی گویند این حدیث در کسی است
 که نزد دیگران شهادت گوید و بران میرود حدیث الی الله فی شریک و لا یستعبد
 و لا یستعبد علی کل سبیل من الله ان لا اله الا الله و ان محمد رسول الله
 محمد ادر شهادت **در سنن ابن ماجه و صحیح بخاری و سنن ترمذی**

انما دخل الفصل الحیث فی السوط
 کلون روی ما من احد الا قوله
 علی انما رضی الله عنه
 و قوله انما انزلت قال اذا
 زیاده من معاذ بن
 انس و حدیث
 معاذ بن جندب
 منعه قال
 الی آخره
 جزء
 حرام

عبد الله

از این است

روایت عبد الله بن عمرو رضی الله عنه ماکه کوبیدیم یکی بر روی زمین
 که ان آید که بر محل هر از این شهادت نظر است اینست که شهادت لا اله الا الله
 الا الله تا آخر در ان مکتوب باشند من قال استبدل الله الا الله الا الله
 و حله لا یترک له و ان محمد عبده و رسول الله و ان عیسی بن ماری
 أمیه و کلمه انما الی مریم و روح منه و ان الجنة النما شهادت **در صحیح بخاری و مسلم و سنن نسائی است** روایت عباد بن حمزة
 صلی الله علیه و سلم فرمود که شهادت لا اله الا الله و حله ماکه کوبیدیم خدای
 تعالی اورا در بهشت در آرد از هر که ای بهشت در بهشت که او خواهد اینست
 که ای مدیم که معبود من نیست خدای تعالی تنها شریک و کواهی منم که محمد
 صلی الله علیه و سلم بنده و رسول خدای تعالی است که آن کلمه اسوی بزم انداخت
 و علی بن ابی طالب و من است از خدای تعالی و کواهی منم که بهشت و دوزخ
 حق است علی بن ابی طالب و کلمه از ان گفت که منی بدر کلمه کن موجود در دوزخ
 گفت که در درازنده کردی با انکم خداوند روح بودی بدین شهادت لا اله الا الله
 الا الله و حله لا یترک له و ان محمد عبده و رسول الله و ان عیسی بن ماری
 أمیه و کلمه انما الی مریم و روح منه و ان الجنة النما شهادت **در صحیح بخاری و مسلم و سنن نسائی**
 است روایت ابو هریره رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود
 هر که شهادت مذکور گوید خدای تعالی اورا در بهشت در آرد بر هر علی که شهادت

حق و التاریق او خدا الله الجنة من الی ابواب
 الجنة النما شهادت

السلام علیها

اوصی الی الله من قبل ذی ب و یحیی بنی سیدنا محمد **در حج است بر او**
 ابوامامه رضی الله عنه که رسول الله علیه وسلم فرمود کسی را که شب از ریخ نرسد
 با کسی که از اتفاق مال بخل کند یا کسی از قمار دین خود را ببرد و کسی که از قمار
 الله و محمد بسیار گوید که آن کلمه دوست تر است موی خدای تعالی از اتفاق
در روزه روزه در راه خدای تعالی احب الکلام الی الله سبحانه ربی و محمد
 و صحیح ابو جعفر است بر او است ابو ذر رضی الله عنه که رسول الله علیه وسلم
 فرمود در سوره کلام موی خدای تعالی حد کوه است من قال سبحان الله العظيم
 ثبت له عرش فی الجنة **در مسند امام احمد** است بر او است عابدین من
 رضی الله عنه که رسول الله علیه وسلم فرمود هر کس سبحان الله العظيم گوید بر
 او در حق درشت دمد من قال سبحان الله العظيم و محمد و عرش
 که خفته فی الجنة **در حبس** در مسند ترمذی و سنن ابی
 ابن حبان و مسند کرم صنف ابو بکر است بر او است جابر رضی الله عنه که رسول
 الله علیه وسلم فرمود هر کس که خدای تعالی او در حق فرما در کعبه
 فانه عبادة الخلق و بها قطع آزار انهم **در مسند بزار** است که رسول الله
 علیه وسلم فرمود که کلمه مذکوره خدای خلق است و بدان کلمه خلق را خدا
 تعالی رزق میدهد و قطع از افطاع است که یعنی عطا کلمات جنتیان
 علی الناس قبل ان فی البرزخ جنتیان الی الرحمن سبحان الله و محمد
 سبحان الله العظيم **در مسند** در صحیح بخاری و مسلم و سنن ترمذی و
 ابوبکر است بر او است جابر رضی الله عنه که رسول الله علیه وسلم فرمود هر کس که

مهر ان

سبک بر زبان کران اند در میان دوستند سوی من در کلمه مذکوره خدای تعالی
 مع استغفر الله العظيم اوتی الی کتب له کما قالها ثم علق بالکرم الکوا
 ذیب علیه صاحبها حتی تلمی الله بدم النعمة و کما قال **در مسند بزار**
 بر او است ابن عباس رضی الله عنه که رسول الله علیه وسلم فرمود هر کس که
 با استغفر الله العظيم و اتوب الیه که آرا چنانچه گفته است برای او نسیه است
 هر چه بخواهد بخرد و نسیه صاحب او آرا خود مکتد تا که روز قیامت با هر چه بخواهد
 او گفته است خدای تعالی اهل قیامت کند و قال صل الله علیه وسلم لوی بریده و قد
 خرج من عندنا بکوة حین الصبح و فی منی را کتبتم رجع بعد ان حتی
 و فی جالته سارلت علی الحال التي فاقک فلیک فالت فم قال لقد قلت
 بعد ان رجع کلمات کوفرت بما قلت فند السوم و نسیه سبحان الله و محمد و عرش
 خلیفه و رضا و نسیه فرشته عرشه و قد اذ کلما تیرم **در مسند بزار**
 و صحیح ابو جعفر است بر او است ام المؤمنین جبریه رضی الله عنه که رسول الله علیه وسلم
 نماز حج در پیش او بر او آمد و او در جای نماز خویش میگفت پس رسول الله
 علیه وسلم در وقت ضحی باز بر او آمد و او در جای نماز خود نشسته نسیه میگفت او را
 نوران حال سنی که من ترک داشته بودم او گفت آری ای رسول خدای خود
 من بعد که اشتن تو چهار کلمات را سه بار گویم که اگر آرا با جمیع آنچه گفته
 کند برابر آن شود یا گوید از آن راجع آید و آن چهار کلمات سبحان الله و محمد
 تا آخر است معنی اینست تسبیح و حمد خدای تعالی میگویم بعد از خلق او تعالی بخدا
 رضا او تعالی که از مطیعان است و بخدا که را انی عرش و خدا را سیاهی کلمات

صلی

ثلث صلوات
 خود را بر خدای تعالی
 و در هر روز از این
 ای ارادت علی
 فی الورد کما یقول
 حاجت بخدای
 علی بن ابی طالب
 در

وَمَا خَلَقَ سِجَانُ اللَّهِ عَدُوَّ مَنِي الْأَرْضِ دَائِمًا وَنِجَانُ عَدُوِّ مَا أَهْلِي كَلَامُهُ
 وَنِجَانُ اللَّهِ عَدُوَّ كُلِّ شَيْءٍ وَنِجَانُ مَا رَكِبَ شَيْءٌ وَاللَّهُ مِثْلُ ذَلِكَ **وَجِب**
 در سنن نسائی صحیح ابن حبان و مستدرکست بر ادب امامه رضی الله عنه رسول
 صلی الله علیه و سلم فرمودی ای ابوامامه را خبر کنم یا کز یا یا فضل از ذکر او در حق
 یار و زود در روز نایب اینست که سِجَانُ اللَّهِ عَدُوَّ مَا خَلَقَ تا آخر کوی الحمد لله
 عَدُوَّ مَا خَلَقَ تا آخر مثل آن کوی معنی همان است و کذا رواه **و** موسی التکبیر
 و نِجَانُ طَرَانِی در مجموع خود حدیث مذکور را در ادب است و لیکن اینجائی
 سِجَانُ اللَّهِ الحمد لله گفته است بعد از آن تسبیح مثل آن دیگر مثل آن که آورده است
 و نِجَانُ امام احمد در سند خود حدیث مذکور را در ادب است و لیکن اینجائی
 نیارده و قائلت سلمی ام بنی ابی رافع با رسول الله خبری بیگانه
 وَلَا تَكُنْ عَلَى فَعَالٍ قَوْلِي عَشْرَةَ رَأَيْتُ اللَّهَ أَكْرَمَ قَوْلِ اللَّهِ هَذَا فِي قَوْلِي
 سِجَانُ اللَّهِ عَشْرَةَ رَأَيْتُ يَقُولُ اللَّهُ هَذَا فِي قَوْلِي اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي قَوْلِي اللَّهُ
 مَا فَعَلْتُ فَتَقُولُ عَشْرَةَ رَأَيْتُ يَقُولُ مَا فَعَلْتُ **و** در مجموع کلام
 سلمی رضی الله عنه گفت ای رسول خدا خبر کن مرا بکلامی آنکه که اگر بگویم
 فرمود الله بکرده بار کوه ای عالی گوید این برای منست و سِجَانُ اللَّهِ عَدُوَّ بَاكُو
 خدای عالی گوید این برای منست و الله اغفر لی به بار کوه خدای عالی به بار کوه
 آرزوست درم افضل الکلام سِجَانُ رَبِّي و جوده سِجَانُ رَبِّي و جوده سِجَانُ
 رَبِّي و جوده **در سنن ترمذی** است بر ادب ابودر رضی الله عنه
 رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمود افضل کلام سِجَانُ رَبِّي و جوده

تو را و لا تکره علمان بخیل این کون
 ای مطوفه اختری این کون
 رفوعا علمان بکون
 نفسا حال من الغفر
 المستتر فی ابرق
 ۵
 ۱

سِجَانُ اللَّهِ

سِجَانُ اللَّهِ الحمد لله علی آن ما بین است و الله عَدُوَّ مَا رَكِبَ شَيْءٌ وَاللَّهُ مِثْلُ ذَلِكَ **وَجِب**
 مسلم و سنن ترمذی است بر ادب ابوامامه استوی رضی الله عنه رسول الله صلی الله علیه
 و سلم فرمود سِجَانُ اللَّهِ الحمد لله بکرده بار کوه خدای عالی که میان آسمان و زمین است الحمد
 بکرده بار کوه خدای عالی که میان آسمان و زمین است الحمد بکرده بار کوه خدای عالی که میان آسمان و زمین است الحمد
 الحمد الله بکره لا یقرن با یقرن **بَدَأَتْ** **در** و کتب مذکور است
 بر ادب سمره رضی الله عنه رسول صلی الله علیه و سلم فرمود دوست ترین کلام
 خدای عالی چهار است یکی سِجَانُ اللَّهِ دوم الحمد لله سوم لا اله الا الله چهارم
 و الله بکره بکره که آغاز کنی تر از این کند افضل الکلام بعد از آن که
 مِنْ التَّوْحِيدِ **در** سنن امام احمد است بر ادب سمره رضی الله عنه رسول
 صلی الله علیه و سلم فرمود این چهار کلمه کوره افضل کلام است بعد از آن
 از قرآن است مَنْ قَالَهُ كُنْتُ لَهُ بِكُلِّ حَرْفٍ عَشْرَةَ حَسَنَاتٍ **در** مجموع کلام
 بر ادب ابن عمر رضی الله عنهما که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود هر کس این چهار
 کلمه بکرده گوید هر حرفی ده نیکی برای او نویسد لَانْ اَقُولُهَا يَ اَحَبُّ
 اِلَيَّ مَا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ **در** سنن نسائی صحیح و مستدرکست بر ادب امامه رضی الله عنه
 و نسائی و مصنف ابوبکر و صحیح ابویوسف است بر ادب ابوامامه رضی الله عنه
 عنه که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود هر سه گفتن این چهار کلمه در هر روز
 سوی من از آنچه آفتاب بر آسمان است این الحسنة طيبة عاشره عذبة لا اله الا الله
 و اِنَّمَا قِيَمَاتُهَا وَاَنْ غُرَابُهَا **در** سنن ترمذی بر ادب ابوسود رضی الله عنه
 عنه که رسول صلی الله علیه و سلم فرمود خاک پشت خوش بو است و آب پشت خوش بو

لا تسفل لكل واحدة
 من الاربع بالمعنى
 من

قول لا يفرق بعد ايراد الكلمات
 على استحقاق الترتيب بشربان
 العطية اما برعى الترتيب
 والعدد من عشرة
 خمسة

وین جنبه است و در میان این چهار کلمه مذکور بدین ترتیب که
 واحد شجره فی الجنة **مس** در سنن ابن ماجه صحیح مستدرک و متوسط
 است فرمود برای نو هر یکی از این چهار کلمه در پشت نشاندن شود و
 جنگل نم از آثار قوت اوست نذر مان وین یا باین روز البقیه بحیات
 و تعقیبات و من الباقیات الصالحات **مس** در سنن
 نسائی و صحیح مستدرک و متوسط است برایت ابو هریره رضی الله عنه
 که رسول صلی الله علیه وسلم از آن نبی خبر خود برد این چهار کلمه مذکور که گویند که
 آن روز قیامت آن نبی را از شما دور گردانند پس از یکدیگر آیند این کلمات باقیات
 صالحات اند و کل نبی صدقه **مس** در صحیح مسلم و سنن ابی داود و ابن ماجه
 برایت ابو هریره رضی الله عنه که صلی الله علیه وسلم فرمود هر پنج این کلمات
 است و هر یک از آن صدقه است و هر یک از آن صدقه است و هر یک از آن صدقه است
 اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِکَ مِنَ النَّارِ وَ ذَٰلِکَ لَآ اَنْتَ تَقَالُ الْعَمَلُ الْعَبَّاسُ بِأَمْرِ الْأَمِيَّةِ
 اَلَا اَعُوْذُ بِکَ اَلَا اَعُوْذُ بِکَ اَلَا اَعُوْذُ بِکَ اَلَا اَعُوْذُ بِکَ اَلَا اَعُوْذُ بِکَ اَلَا اَعُوْذُ بِکَ
 فَعَلْتُ ذَٰلِکَ عَزَّوَجَلَّ ذَٰلِکَ اَوَّلُهُ وَ آخِرُهُ وَ قَدِّمُهُ وَ خَلِّصْهُ
 وَ عَجِّلْهُ صَبْرًا وَ کَرَمًا وَ عِلْمًا وَ عَمَلًا وَ عَمَلًا وَ عَمَلًا وَ عَمَلًا وَ عَمَلًا
 تَوَرَّأْتُ فِیْ کُلِّ رُكْعَةٍ فَاتَّخَذْتُ الْکِتَابَ وَ سُورَةَ قَاذِرُغَتْ مِنْ التَّوَارِثِ
 فِیْ اَوَّلِ رُكْعَةٍ وَ اَنْتَ قَامْتَ سُبْحَانَ اللّٰهِ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ اَللّٰهُ
 وَ اللّٰهُ اَكْبَرُ خَمْسَ مَرَّةٍ ثُمَّ قَرَأَ اَوَّلَ رُكْعَةٍ وَ اَنْتَ رَاکَ عَشْرًا ثُمَّ
 تَرَفَّعَ رَأْسُکَ مِنَ الرُّكُوعِ فَقَرَأَ اَوَّلَ رُكْعَةٍ ثُمَّ تَوَدَّى سَاجِدًا فَقَرَأَ

مس
 نورانی صلیه الشیخ الکبیر
 و التفرقة و کمالها و کمالها و کمالها
 هو الله واحد

و در سنن ابی داود و ابن ماجه
 و در سنن ابی داود و ابن ماجه
 و در سنن ابی داود و ابن ماجه
 و در سنن ابی داود و ابن ماجه

عزیز الله

عَشْرًا ثُمَّ تَرَفَّعَ مِنَ السُّجُودِ فَقَرَأَ اَوَّلَ رُكْعَةٍ ثُمَّ تَوَدَّى سَاجِدًا فَقَرَأَ
 مِنَ السُّجُودِ فَقَرَأَ اَوَّلَ رُكْعَةٍ ثُمَّ تَوَدَّى سَاجِدًا فَقَرَأَ
 رُكْعَةً تَعْمَلُ ذَٰلِکَ فِیْ اَرْبَعِ رُكْعَاتٍ اِنْ اَسْتَطَعْتَ اَنْ تَصَلِّیَ فِیْ کُلِّ رُكْعَةٍ
 مَرَّةً فَاَعْمَلْ فَاِنْ لَمْ تَعْمَلْ فِیْ کُلِّ رُكْعَةٍ فَانْ لَمْ تَعْمَلْ فِیْ کُلِّ رُكْعَةٍ
 فَاِنْ لَمْ تَعْمَلْ فِیْ کُلِّ رُكْعَةٍ فَانْ لَمْ تَعْمَلْ فِیْ کُلِّ رُكْعَةٍ
مس در سنن ابی داود و ابن ماجه و صحیح مستدرک و صحیح ابن حبان است
 برایت ابن عباس رضی الله عنه که آن چهار کلمه مذکور که ثابت کرده اند که
 خوانند که رسول صلی الله علیه وسلم او در خود این را خوانی الله عنه گفت ای
 او در زاجری بدیم که چون آن را بخوانی خدای تعالی ده انواع کلمات را بخواند و در
 مشکوٰه است که هر اذ فرشته حصال ده تسبیح است که چون در قیام ده کمال
 با رنج اندازد برین وجه معنی اغیث تراده حصال بدیم که چون آن را بخوانی خدای تعالی
 این انواع کلمات را بخواند سازد آن است که چهار رکعت نماز کنی در هر رکعتی
 بعد از فاتحه و سوره دیگر سبحان الله تا آخر یا زده بار کوی پس کوی کنی
 و در رکوع ده بار کوی از رکوع سر برداری و ده بار کوی پس سجده کنی
 کوی پس از سجده سر برداری و ده بار کوی پس سجده دوم کنی و ده بار کوی پس
 سر از سجده برداری و ده بار کوی پس از آنکه بخوانی تسبیح مذکور در هر رکعتی
 بنما و پنج بار بسجده و همچنان در چهار رکعت کنی اگر هر روز بنما نماز قوی نمیشد
 هر روز یکبار و اگر نه در هر جمعه یکبار کن و اگر نه در هر ماه یکبار کن و اگر نه در هر سال یکبار کن
 و اگر نه در هر عمر خود یکبار کن و بنما مع الاول و لا اقوة الا بالله فان من الباقیات

در سنن ابی داود و ابن ماجه
 در سنن ابی داود و ابن ماجه
 در سنن ابی داود و ابن ماجه
 در سنن ابی داود و ابن ماجه

۱۷۱۱

[illegible]

سنگوز الحیة

این شروع در بیان
فصل استغفار است

رحمہ اللہ

شش بوی می آید یعنی نرانی و غطس
از ذکر حاصل میشود و بدستی که من ۴

در سنن ابی داود و ترمذی است بروایت ابی داود رضی الله عنه که رسول الله
 علیه و آله فرمود که استغفار از خداوند بزرگوار و آفریننده و ارحم الراحمین است
 ثلث مراتب **تعبیه** در سنن ترمذی و صحیح ابن حبان و معجم کبیر است که اگر چه
 سبب از این باشد لیکن در معجم مؤلف است بروایت ابن مسعود رضی الله عنه و حسن را است
 و ان کان علیه قتل زید البجری **مفسر** در مصنف ابوبکر است بروایت ابی یوسف و ابی داود
 عنه که اگر چه هیچ باری نیست باشد و روایت آن بخوبی در باب **مفسر** ان کما لعل
 لرسول الله صلی الله علیه وسلم فی الجبلین احد ربت اغفر لی و انت علی
 انک انت التواب الرحیم مایه مره **تعبیه** در چهار سنن و صحیح ابن حبان
 است بروایت ابن عمر رضی الله عنه که گفت ما می شنیدیم که رسول الله صلی الله علیه
 و آله می فرمود یا ربت اغفر لی تا آخر می گفت **تعبیه** و احسن قول از این
 خیر رضی الله لا یقول احدکم استغفر الله و اتوب الیه فیکون ذنبه و کذا یقال
 بقل اللهم اغفر لی و انت علی و لیست کفهم بعض ایمننا ان الاستغفار علی
 هذا الوجه یكون کذا یقال هو ذنب فانه اذا استغفر عن ذنبه یحضر
 طلب المغفرة و لا یجاء الی الله قلبه فان ذلک ذنب عفا به و الخیر ما
 فیهذا کقول رغبة استغفارتنا فراجع الی استغفار کثیر فاما اذا قال
 اتوب الی الله و لم یبغ فلا شک انه کرب و اما الی دعا بالمغفرة و ان
 کما تروان کان غافلا فقد یبغی و قد یبغی من اکثر قریب و لیست
 ان یبغی و یوضح ذلک ان ربه صلی الله علیه وسلم فی التمام لا یحذر
 من مایه مره و قطع لیکن قال استغفر الله و اتوب الیه یا اغفر

و ان کان

و ان کان قد غفر من الذنوب مره او ثلث مراتب فما قد کشف لک الغطاء
 فاحذر من ان یبغی و یبغی کما یبغی و یبغی کما یبغی و یبغی کما یبغی و یبغی کما یبغی
 که گفت که یکی از شما استغفر الله و اتوب الیه بگوید پس گوید که آن که در دفع
 بک الله اغفر لی و انت علی غفر لی که در آن دفع و کما ذنب سوال است و یا
 چنانچه بعضی از اینها فهم کرده است که استغفار درین وجه در دفع باشد بک
 میگویم که آن که است که او چون زود غافل از غرض خواهد که استغفار
 طلب مغفرت ندارد و انی اسوی خدای تعالی بطل خود کند پس آن که
 است که عتاب آن گمان از آتش است و این مذکور بخوبی قول البعید
 بصورت است رحمهما الله گفت استغفار را سوی بسیار استغفار می فرماید
 و اما چون و اتوب الیه الله بگوید و توبه نکرده است پس پیشک این دفع است
 و اما دعا بخیر و توبه اگر چه بغفلت باشد و فنی را در یاد بگوید و کذا
 هر که در راه بسیار که در غایت است که در آید و ظاهر میکند این مذکور بسیار
 گفتن رسول الله صلی الله علیه وسلم استغفارا در مجلس احد از صد بار و قطع کرد
 او صلی الله علیه وسلم با عرض هر کسی که استغفر الله و اتوب الیه که در هر چه
 از قضا بیکار باشد یا در غایت باشد پس بسیار از او گرفته برای خود کرده
 است خضیا که برای نفس و دینچه را روشن کرد و فضل القرآن العظیم و بزرگوار
 و آیات این شریف در میان فضل قرآن عظیم فضل سورهها و آیات قرآن
 است از قرآن فانه یا بی یوم القيمة یجلی لاصحابه **مجمع**
 مسلم است بروایت ابی داود و ابی یوسف رضی الله عنه که رسول الله صلی الله علیه

فصل قرآن عظیم

بود یکی از قرآن دوم اجر پنج مائده ثواب بود و هر مائده ششصد و پنجاه کلام است
 قرآن در آیه و بسیار و حفظ او استحکام است انما قرآن عظیم
 القرآن و هی السبع المثانی و القرآن العظیم **در صیغ**
 و مسلم و سنن ابی داود و نسائی و ابن ماجه و ترمذی و ابی یوسف و ابی حنبله
 الشیخ که رسول صلی الله علیه و سلم فرموده که هر کس قرآن بخواند و بفهمد
 سبع المثانی است و قرآن عظیم است سبع مثانی از آن میگویند که هفت آیه است
 و دوبار در نماز میخوانند یا که دوبار نازل است اعطیت فاحه الکتاب من تحت الوش
در صیغ ستر است رسول صلی الله علیه و سلم فرموده که کتاب را بر پیشانی داد
 شدیم بینا جبریل فاعطی البی صلی الله علیه و سلم سبع ففهم من فیه قرآن
 تراسته فقال یدک ملک و نزل الی من لم یبذل قط الا انما فی الیوم ضامن فقال
 انتم یومین او یومینا یوم یومکم فاحه الکتاب و خوانیم سوره البقره
 ان قرآن جرف منها الا اعطینته **در صیغ** مسلم و سنن نسائی است بر روایت
 ابن عباس رضی الله عنه عنهما که جبریل علیه السلام نزد رسول صلی الله علیه و سلم
 نشستند که نگاه از بالای حوضی که در آن میجوشید و از در ششصد و پنجاه کلام
 علیه السلام سرخورد و داشت و گفت این قرآن است که بر زمین آمد جز از مردی که
 نازل نشده است پس فرشته مذکور بر رسول صلی الله علیه و سلم سلام داد
 و گفت ای رسول خدا باش بدو که ترا در پنج چیز انداده اند یکی فاحه
 دوم آخرین آیه های سوره بقره که حرفی از آن نخوانی مگر که آن حرف
 بداند و حرف بعضی طریقت یعنی هر طریقی که خوانی آنچه در آن در طریقت است نرازد

الی

الکافه خوانی

الکافه خوانی آنچه در فاحه است از دعای و هدایت و هدیه اگر از آن رسول خوانی
 آنچه در آن است از غفران و جزا آن در دنیا و آخرت خوانی آنچه در دست است
 البقره این شرح بیان سوره بقره است ان الشیطان یفر من انبیت الذین
 فیه البقره **در صیغ** مسلم و سنن ترمذی و نسائی است بر روایت ابی یوسف
 رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم فرموده که هر کس قرآن بخواند
 که در آن سوره بقره خواند از او فاحه خوانی اخذ که برگرفته و ترکها حشره و لا
 یستطیعوا البطلمه **در صیغ** مسلم است بر روایت ابی یوسف رضی الله عنه که رسول فرموده
 بقره خواند که خواند آن برگرفته و ترکها چنانی است و سائر آن این سوره خوانی
 ثواب کل شیء من نام و سنام القرآن البقره **در صیغ** مسلم و سنن ترمذی و نسائی است
 بر روایت ابی یوسف رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم فرموده که هر کس قرآن
 و بقره قرآن سوره بقره است من قرأها کما کلام یا علی الشیطان یبسه ثلثه ايام
در صیغ ابن حبان است بر روایت سهل بن سهل رضی الله عنه که رسول صلی الله
 علیه و سلم فرموده که سوره بقره و شش خواند شیطان شب در خانه او در نیاید و هر که سوره بقره
 در روز بخواند شیطان سه روز در خانه او در نیاید اعطیت البقره من الذکر الکامل
در صیغ مسلم است که بر روایت فضل بن فضال و ابن ماجه و ترمذی و ابی حنبله
 علیه و سلم فرموده که سوره بقره را از ذکر اول ادم است احتمال دارد ذکر اول ادم را
 یا ذکر فرشتگان یا ذکر پادشاهان یا ذکر مکه یا ذکر اهل کتب یا ذکر سوره یا ذکر
 و آن عریان این شرح بیان فضل سوره بقره و آل عمران است از ابی یوسف و ابی حنبله
 البقره و آل عمران فانهما آیتان یوم الغیة کانهما غایتان و کانهما غایتان

این شرح بیان
سوره بقره است

بسیار است
 رسول فرمود
 حصص سوره البقره
 بقره الشیطان طرد کند
 و ذکره مسا الله العظیمه
 من قله الیلا لم یدخل الشیطان
 بیته ثلث لیل و

بیان بقره و آل
عمران است

او که آنها از زبان من طبر صواف غافلان عن اصحابنا
 ابو امامه رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم فرمود روشن کنند که از این
 که سوره بقره و سوره آل عمران اندازد مرا که درستی این هر دو سوره روز قیامت بخور
 ابرو یا عجمی و عسایه یا عجمی و جماعت پیرندگان که باز دای خود را کشند که
 با یکدیگر حبس آیند و سایه کنان بیایند و از اصحاب خود جدا کنند و عذاب
 دفع کردند از آیه الکری این بیان فضل آیه الکری است ای اعظم کتاب
 فی کتاب الله در صحیح مسلم است بروایت ابی ایوب رضی الله عنه که رسول صلی الله
 علیه وسلم فرمود آیه الکری برترین آیه است در کتاب خدا ای تعالی ای سوره
 ای القرآن **حبس** در سنن ترمذی و صحیح بخاری این حدیث
 که رسول صلی الله علیه وسلم فرمود آیه الکری بهتر است از هر آیه ای که هست
 نضعها علی نایل و لا اولی غیرک شیطان **حبس** در صحیح ابن حبان است که رسول صلی الله
 علیه وسلم فرمود نه آیه الکری را بر مال و نه بر زنی پس که شیطان نزدیکی مال و فرزند
 نوتود الا انسان این بیان فضل دعا است آخرین سوره بقره است امن الرسول
 الی اخره البقرة لا القرآن فی دارالت لیال شجر حبس شیطان **حبس**
 در سنن ترمذی و عسایه یا عجمی و جماعت پیرندگان که باز دای خود را کشند که
 رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم فرمود در هیچ سرای ستم نمان
 الرسول ماخر سوره بخواند پس که شیطان نزد آن سرای تودان الله ختم بقره
 یا یکتین اعطانیها من کثره الذی یخف عرشه فیکفون من و علی من ساء
 و ابتاعکم فانها صلوة و قرآن و دعا **حبس** در صحیح مسلم است بروایت بخاری

الفرق
القطيع من الغنم والبق قطعا
من الناس ومن كل شيء

و من ابی اود

في القعدة من قراها
في ليلة كنته عن
قيام الليل

في قوله يا ايها الذين آمنوا اذكروا ان الله قد خلق لكم ما في الارض جنات من نخيل ودرهم

رضی اللہ عنہ کہ رسول صلی اللہ علیہ وسلم فرمود خدا بی خالی ختم کرده است
نوره را بدو آیت که هر کدام از این دو بر عرش خود او است پس شما آنرا بپا خورید و
در سال خود را تعلیم کنید یعنی که آن استغفار است بخوابید و غفران کند و آن
صلوة یعنی استغفار آمده است که صلوة ملائکه یعنی استغفار است و در هر یک
آن فریضی که رسول صلی اللہ علیہ وسلم است که عطفوا المؤمنین بر رسول است حدیث
که آن دعا است که در آن آفریدن دارد است و غیر جمیع راجع
حرف است الا انما این بیان فضل سورة انعام است یا تفرقت سبع
رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم قال قد سمع فی هذه السورة من الملائكة
ما سمع الا فی **در صحیح مستدرک** است بروایت انس رضی اللہ عنہ که سورة
انعام نازل شد رسول صلی اللہ علیہ وسلم بجان اللہ گفت پس فرمود که
پس روی گردانید این سورة را بجان را بجان که از انهای آسمان را استیضه
الکف این بیان سورة کوف است من قرأها یوم الجمعة أضاع کف
ما بین الجفین **در صحیح مستدرک** است که رسول صلی اللہ علیہ وسلم
فرمود که در هر جمعه سورة کوف بخواند یا جمعه دیگر برای او نوری در خدش
لیدل الملائكة من النور فما یقیه فی بین البیت العتیق **در صحیح**
بعاد این مردود و مستند از روی است که رسول صلی اللہ علیہ وسلم فرمود که
نیب جمعه سورة کوف بخواند برای او نوری میاید و در میان کعبه روشن کند
حق تعالی آنرا نهد و اگر کوفه بر دو وجه تسمیه آورده است من قرأها
انزلت کانت له نور من نعامی الی فکثره من قرأها یبستر آفات

خدای تعالی هست که دایه المصیر
در آن وارد است یا قریب سوی

بسم الله الرحمن الرحيم

الشیخ ازبلی صافر
و جازمه شدن

میاں سہو

من
 من آخرنا خرج الجبال لم يلبط عليه **در سنن نسائی** در صحیح مسند
 بر او است ابو سعید رضى الله عنه که رسول صلى الله عليه وسلم فرمود هر که
 سورة کتبت بر این پنج ناز است بخواند برای او نوری از مقام او تا ملک
 ظاهر که ده آیت از قرآن سورة نواز پس در جبال بچون شود بر مسقط
 نیکو در دهن قرآن سورة الکہف کانت له نور يوم القيمة من نوره الی کتبه
 و من قرأه عشر ايات من آخرها خرج من الجبال لم یضره **فصل** در معنی
 من خط عشر ايات من اولها عصم من فتنه الجبال **در سنن نسائی** در صحیح مسند
 و سنن ابی داود و ترمذی و نسائی است بر او است ابو الدرداء رضى الله عنه که
 رسول صلى الله عليه وسلم فرمود هر که ده آیت از اول سورة کتبت بخواند از
 فتنه جبال معصوم ماند من حفظ عشر آیات **در سنن نسائی** در صحیح مسند
 عصم من فتنه الجبال و در سنن ترمذی و نسائی حدیث دوم است بر او است
 رضى الله عنه معنی همان است من قرأت ثلث آیات من اول الکہف عصم
 من فتنه الجبال **در سنن ترمذی** است بر او است ابو الدرداء رضى الله عنه
 عنه که رسول صلى الله عليه وسلم فرمود هر که سه آیت از اول کتبت بخواند از فتنه
 معصوم ماند من اذ رک الجبال قلین فاعلین فواختار الله **در سنن نسائی** در صحیح مسند
 و چهار سوره است بر او است نواس ابن معان رضى الله عنه که رسول صلى الله عليه
 وسلم فرمود هر که در جبال را در بیاورد پس گوید آیتهای او پس سورة کتبت بخواند
 فانتجا جوارکم من فتنه **در سنن ابی داود** است پس بخواند سوره که اول آیتها
 سورة کتبت انان شاة است از فتنه جبال اعطيت طمعا الطواغیت

والله اعلم

والله اعلم من الراجح موسى **در صحیح مسند کتبت** بر او است نسائی
 رضى الله عنه که رسول صلى الله عليه وسلم فرمود خدای تعالی سورة طه را دوم
 و یکم پس و هفت حم از الراجح موسى جلجله السلام داده است قلبا و کلاما
 لا یجوز ان یجزل یزید الله الذل الاخرة او غفر له افرأوا علی من کانکم
 در سنن نسائی ابی داود و ابن ماجه و صحیح ابن حبان است بر او است رضى الله عنه
 عنه که رسول صلى الله عليه وسلم قرآن سورة یس است پنج مردی آنرا خواندند
 در آن حال که خدای تعالی در آفرینش خدای تعالی که خدای تعالی را بیاورد
 بخواند این سورة را بر هر کس که خود الفتح پس بیافضل سورة فحت هی آیت الی
 مما طلعت علیه الشمس **در صحیح بخاری** و سنن نسائی و ترمذی
 است بر او است عمر بن الخطاب رضى الله عنه که رسول صلى الله عليه وسلم فرمود سورة فتح
 دو دست تر است سوی من از آنچه آفتاب بر و بر آمده است تبارک المک
 تلتون آیت تنفث لرجل حتی غفر له **در صحیح مسند** در صحیح ابن حبان
 و صحیح مسند کتبت بر او است ابو هریره رضى الله عنه که رسول صلى الله عليه وسلم
 فرمود تبارک که سورة ملک است سی آیت است روز قیامت برای مردی
 که او را خوانده است شفاعت کند تا که او مغفور گردد و تنفث لرجل حتی غفر له
 بنظر **در صحیح مسند** در صحیح ابن حبان است بر او است رضى الله عنه که
 فی قلب کل مؤمن **در صحیح مسند کتبت** بر او است ابن عباس رضى الله عنه که
 رسول صلى الله عليه وسلم فرمود دو دست دارم که سوره ملک در آن هر مؤمن که
 یولی الرجل فی قبره یقول یرحم الله من یقول بسم الله کان یقرأ فی سورة

سورة یسین

بیان فضیلت سورة
 فتح است
 انما فتحنا لک مینام

نسائی است بروایت عایشه رضی الله عنها که رسول صلی الله علیه وسلم را
 بزینب یکی از فرستاده بود و او اصحاب خود را امامت میکرد و در هر نمازی یکی
 فاتحه قیل هو الله احد بنو اند چون بازگشتند رسول صلی الله علیه وسلم را خبر
 کردند رسول صلی الله علیه وسلم فرمود این را بر سر سید که برای چه چنین میکنی
 او گفت درین سوره صحت رحمت است و من قرآن را از دوست میدارم
 پس رسول صلی الله علیه وسلم فرمود این را بگویند که خدای تعالی بزرگوار
 میدارد دوستی خدای تعالی انیت که ثواب و نعمت دهد و دوستی بنده را
 انیت استقامت بر طاعت او کند و قال ابو جریل کان یلازم قرآن و تاجع
 فی الصلوة حبک ایاک اذ خلک الجنة **خ** در صحیح بخاری و سنن
 ترمذی است بروایت انس رضی الله عنه که در قرآن قیل هو الله احد یا
 سورتی دیگر در نماز فرمود خواندی چون او را این حال پرسید مانت یا رسول الله
 صلی الله علیه وسلم این سوره را دوست میدارم رسول صلی الله علیه وسلم فرمود
 دوستی تو باین سوره تراد است در آورد و جمع رجلا نیز افعال در
خ **ط** **س** در صحیح مسلم و سنن ترمذی و حوطا و سنن نسائی
 و صحیح مشد است بروایت ابو هریره رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم
 مردی را آید که قیل هو الله احد بنو اند پس فرمود این مرد را است و این شد
 و الذی یغنی بیده انما تعدل ثلث القرآن **خ** **س** در صحیح بخاری
 و سنن ابی داود و نسائی است بروایت ابو سعید رضی الله عنه که
 رسول صلی الله علیه وسلم فرمود سوگند بآن خدا که نفس من بید قدرت او است

ایله

مردی که قیل هو الله احد ثلث قرآن را بر سر است من اگر دوان نسائی علی
 فرشته پیام علی بن موسی که فرمود باینه قیل هو الله احد اگر کان یوم النبی
 بقول الرب یا عبیدی او دخل علی یثبک الجنة **ت** در سنن ترمذی است
 بروایت انس رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم فرمود هر که او را بگوید
 خود خواب کند پس بر جانب راست خود بخشد پس صد بار قیل هو الله احد بخواند
 چون قیامت شود خدای تعالی فرماید ای بنده من بر جانب راست خود درشت
 یعنی چون اطاعت رسول من کردی و بر جانب راست علی طریقی و سورتی که
 در آن صفات نیست خواندی پس فرمود از اصحاب یعنی از جانب من
 خود درشت و الخ و التام این بیان فضل سوره الفاتی و خود
 الناس است الا اعلک خبر سورتین قرینا **س** در سنن ابی داود
 و نسائی است بروایت عقبه بن عامر رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم
 و مسلم فرمود ای عقبه ترا عظیم کنم بهترین دو صورت که خوانده اند یعنی خود
 از او ایما و کن ثوابها **س** **ج** در سنن نسائی و صحیح ابن حبان
 است بروایت جابر رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم فرمود این
 هر دو سوره را بخوان و هرگز نزل آن بخوانی و کان صلی الله علیه وسلم
 یعوذ بین الجان و علی الشان حتی نزلت المودان فلما نزل
 اخذ بهما و ترک ما سواهما **س** **ق** در سنن ترمذی و نسائی
 و ابن ماجه است بروایت ابو سعید رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم
 پیش از نزول مودتین از اسب پیروی و چشم زخم انسان بجز زخمی که بگوید

بیان فضل قرآن

و الناس

حاجه السابح يوم
طیسی پیشینه

چون که در کتب معتبره و صحیح و بیانی که در تفسیر آمده باشد یا از کتب معتبره
اللهم انی اعوذ بک من شرک ما اعلم **در صبح مستدرک و مستفی**
بروایت عایشه رضی الله عنها که رسول صلی الله علیه و سلم دعا مذکور خواند
معنی اینست ای بار خدای بدرستی که بتو می بینام از بدی آنچه دانسته ام از بدی
آنچه ندانسته ام یعنی گمانی بنهانی که بدانسته ام اللهم انی اعوذ بک من ال
نعمتک و تحول عافیتک و فجات قمتک و جمع خلتک **در صبح مستدرک**
و سفن ابی داود و نسائی است بروایت ابن عمر رضی الله عنهما که رسول صلی الله
علیه و سلم دعای مذکور خواندی معنی اینست ای بار خدای بدرستی که بتو می بینام از
نزدال نعمت تو که بر نیست و در گشتن عافیت که در نیست و از شانی ختم تو که
که بلا شایب و دشواریست از بلای که غضب یا تنگی رسد و از جمع غضب
اللهم انی اعوذ بک من شر معنی درین شتر بصری و من شر شمسائی و من
شر قلسی و من شر یسیتی **در صبح مستدرک** و سفن ترمذی و ابی داود و
صحیح مستدرک است بروایت شکر بن حمید رضی الله عنه که رسول صلی الله
علیه و سلم دعای مذکور خواندی معنی اینست ای بار خدای بتو می بینام از
شر کوش من و از شر خشم من و از شر زبان من و از شر منی من که عکس در زنا
اندازد اللهم انی اعوذ بک من الغر و الغافه و الذل و العجز و ذلک من
أظلم أو أظلم **در صبح مستدرک** و سفن ابی داود و نسائی و ابن ماجه است بروایت
ابو هريره رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم دعای مذکور خواندی معنی
اینست ای بار خدای بتو می بینام از غر و غافه و خوار می بینام ازین که

تلاوت

نی این باشد یا سلم شوم اللهم انی اعوذ بک من الغر و العجز و ذلک من
و اعوذ بک من الغر و العجز و ذلک من الغر و العجز و ذلک من الغر و العجز و ذلک من
و اعوذ بک من الغر و العجز و ذلک من الغر و العجز و ذلک من الغر و العجز و ذلک من
در صبح مستدرک و سفن ابی داود و نسائی و ابن ماجه است بروایت ابو هريره
اللهم عنة رسول صلی الله علیه و سلم دعای مذکور خواندی معنی اینست ای بار خدای
بتو می بینام ازین که بوار می و با سستی با جبران بر من افتد و ازین که در جهاد یا ازین که
افتد و ازین که غرق شوم و سقوطه کردم و صحبت بری بر من ازین که جمله مذکور برآید
جنت یا آنکه در آن مرتبه شهادت است زیرا چه این اشیا سخت است هر بران
دستوار است شاید که شیطان درین فرصت یابد و در اضلال و شایب و بتو می بینام
شیطان نزدیک است بر اسس کند ایمان را تا به سازد و بتو می بینام ازین که از
کار از در راه تو نیست داده گیرم و بتو می بینام ازین که گیرم یا بر گیرم که
هم تعلیم ای امت و اگر نه او صلی الله علیه و سلم ازین همه معصوم است اللهم
انی اعوذ بک من شکرات الاغراق و الاعمال و الاله و اولاد و اولاد و اولاد و اولاد
ترندی و صبح ابن حبان و مستدرک است بروایت قطیبه بن مالک رضی الله عنه
که رسول صلی الله علیه و سلم دعای مذکور خواندی معنی اینست ای بار خدای بتو می بینام
از شکرات انبیات احوال و افعال و خواسته های دل و در چهار لحاظ اولاد و اولاد
ترندی است بروایت ابوامامه رضی الله عنه اللهم انی اعوذ بک من خیر ما سألک
بهیچ محمد صلی الله علیه و سلم انت المستعان و علیک البلاغ و لا حول و لا قوة
الا بالله **در صبح مستدرک** و سفن ترمذی است بروایت ابوامامه رضی الله عنه که دعای مذکور

در صبح مستدرک

بالتدبر من العنق كما ظهر منها وما لطن لغوذا لثمن فتنه حال
عوضيحه ابو عوانه است بر دایت زید به ثابت رضی الله عنه که رسول
 صلی الله علیه وسلم دعا و مذکور خواندی معنی اینست یا ای تعالی می بینم
 از عذاب آتش و از مشنای ظاهرا و باطن و از فتن و جهال اللهم انا اعوذ
 من عذاب لا یمنع من فتنه فتنه من نفس لا تشبع و من دعا لا یستغ
 رانی اعوذ بک من هوان و الاثر **م** در مصنف ابوبکر و ابی
 ابن عمر رضی الله عنهما و در مجمع اوسط است بر دایت ابن عباس رضی الله عنهما که
 رسول صلی الله علیه وسلم دعا و مذکور خواندی معنی کثرت اللهم اغفر لی ذنوبی
 و خطای معذری **س** در مجمع اوسط است که رسول صلی الله علیه وسلم دعا
 مذکور خواندی معنی کثرت اللهم انا اعوذ بک من دعا لا یستغ و فتنه فتنه
 و نفس لا تشبع **ط** در مجمع کبر است بر دایت ابن عباس رضی الله عنهما که رسول
 صلی الله علیه وسلم دعا و مذکور خواندی معنی کثرت اللهم انا اعوذ بک
 من يوم السوء و من لیلۃ السوء و من ساعة السوء و من صاحب السوء
 و من جاء بالسوء و فی دار المقامه **ط** در مجمع کبر است بر دایت عقیبه بن جریج
 علیه که رسول صلی الله علیه وسلم دعا و مذکور خواندی معنی اینست ای با خدا
 بنویسم یا نه از زبده و از ش بد از ساعت بد از صاحب بد از نسیان بد
 شرای اقامت اللهم انا اعوذ بک من البرص و الجذام و سبی الایقان
م در مصنف ابی داود و نسائی و مصنف ابوبکر است بر دایت
 انس رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم دعا و مذکور خواندی

فی نهی

معنی اینست ای با خدا بنویسم یا نه از زبده از سبی از نسیان از زبده از زبده
 اللهم ربنا انا نحسنه و فی ال جرة خسته و فتنه عذاب النار **م** در مصنف
 بخاری و مسلم و سنن ابی داود و نسائی است بر دایت انس رضی الله عنه که رسول
 صلی الله علیه وسلم دعا و مذکور خواندی معنی کثرت اللهم اغفر لی خطیئ و صلی
 و استغفر فی امری و ما انت اعلم به منی **م** در مصنف بخاری و مسلم
 ابوبکر است بر دایت ابی موسی اشعری رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم
 دعا و مذکور خواندی معنی اینست ای با خدا بنویسم یا نه از زبده و ما دانی
 و استغفر من در کار خود و آنچه نپوی و ما ترید ان الله اغفر لی خطی
 و غیر لی و خطای و غیر لی و کل ذلک عنیدی **م** در مصنف بخاری و مسلم
 بر دایت عایشه رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه وسلم دعا و مذکور خواندی
 معنی اینست ای با خدا بنویسم یا نه از زبده از سبی از نسیان از زبده از زبده
 کنی که گشتش آوردم و کنایه ای را که خطا کردم و کنایه ای را که عمل کردم و جمع
 آن مذکور نزد من است یعنی من بدین مذکور متضمنم یا نه مذکور را برای من
 بیار از رسول صلی الله علیه وسلم این چیز برای تعلیم است (مورده اند با از
 تواضع و تسکین نفس علی رضی الله عنه سزاوار رسول صلی الله علیه وسلم
 فوت کمال ذکر ادلی را گناه شمرده است و بعضی گویند برادر این ذرات
 پیش از زبده است ان الله انزل المیزان و انت المیزان و انت علی کل شیء قانن
م در مصنف بخاری و مسلم است بر دایت عایشه رضی الله عنه که رسول صلی الله
 علیه وسلم دعا و خواندی این دعا مذکور را بدایت کردی معنی اینست تو پیش

کننده بوی رحمت خود کسی را که خواهی و نوی پس آنرا از رحمت خودی که
 خواهی اللهم عز و جل جدی و مملو و خطای و غیری و کل ذلک عذری
 در مصفت ابوبکر است بروایت عقبه رسول صلی الله علیه و سلم دعا کرد
 خواندی یعنی که شت اللهم اغسل عیسی خطایای با تیر و البر و نسی فلینی
 من الخطایا که یغیت الثوب الا یغیت من الدنس و با عیسی و یکن
 خطایای که با عذرت بین المشرق و المغرب **در صحیح** برای من
 است بروایت عایشه رضی الله عنها که رسول صلی الله علیه و سلم دعا کرد
 خواندی یعنی که شت اللهم مضر فالتوب صرقت قلوبنا علی طاعتک **در صحیح**
 و صحیح مسلم سنن نسائی است بروایت عبد الله بن عمر رضی الله عنهما که رسول
 صلی الله علیه و سلم دعای مذکور خواندی یعنی انیت ای بار خدای ای که
 دلهای ما را بر طاعت خود حریص گردان اللهم اهدنی و سولنی در صحیح
 مسلم است بروایت علی رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم دعا کرد
 خواندی یعنی انیت ای بار خدای ای که استی من زیادت کردان
 اللهم انی اسألك الهدی و السداد **در صحیح** مسلم است بروایت
 رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم دعا مذکور خواندی یعنی انیت
 ای بار خدای از تو زیادت هدایت و زیادت رستی بخوانم اللهم انی
 الهدی و السقی و العفاف و النفا **در صحیح** مسلم و سنن
 ترمذی و ابن ماجه است بروایت ابن مسعود رضی الله عنه که رسول صلی
 علیه و سلم دعای مذکور خواندی یعنی انیت ای بار خدای بخوانم از تو زیادت

این

برایت و زیادت پاک دامنی و عیسی و عیسی و عیسی و عیسی
 آنری و اضلی و دنیا ای که فیها صفا و اضلی و اضلی و اضلی
 معادی و اضلی و زیاده ای فی کل خیر و اضلی و اضلی و اضلی
 من کل شر **در صحیح** مسلم است بروایت ابومیره رضی الله عنه که رسول صلی الله
 علیه و سلم دعا مذکور خواندی یعنی انیت ای بار خدای است و این
 را که نگاه دارنده جمیع افرشت هر کس درین اوست استند جمیع کار او است و این
 دین بودا صلوات جمیع کار او را سدا گشت و است در برای منیاد که
 در ان سواش ملت بدین که حلال باشد و معین بر طاعت بود و منیع
 بر ما حجاج باشد و است برای من آخرت را که گشت من سواش
 برین که نفع بر طاعت و عبادت بدی و بگردان عبادت را از تو زیادت
 نیکی بدین که عذر او در رضای خود مصروف گردانی در ان رضی خود در دار
 و بگردان موت مرا راحت من از هر بدی بدین که چون در نوی فیت
 خوانی پس مرا یافت زنده بمران با امر که شهادت بده ناسب است
 اللهم اغفر لی و از غفرتی و عافیتی و از رضی و اهدنی **در صحیح** مسلم
 بروایت ابوملک شحی رضی الله عنه که رسول صلی الله علیه و سلم دعا کرد
 دعای مذکور خواندی یعنی که شت رب اغفر لی و لا تعن علی ذنوبی
 و لا تقصر علی و انکری و لا تکر علی و اهدنی و تیر اهدی ای که از غفرتی
 علی من غفر علی رب اجعل لی لک ذکارا لک شکارا لک ربنا لک
 سطو عا لک یحسنا لک ایدک ایدک منیاد رب تغسل بوسنی و اغسل طهر

و خواند و خواند تا احوال قوی
 و کد شقا عیان قطار شت ان
 و انما خشن قتل زلفه در زمین
 و حیات کدین بر قفا نفوذ با الله
 من عده الاشیاء اداب العلم
 قال رسول الله علیه و سلم لا یرد
 العبد الا الله و لا یزید
 العبد الا به و ان الرجل
 یحجم المیزان یا لم یحجمه
 یحجمه المیزان یا لم یحجمه
 و ایضا المیزان یا لم یحجمه
 میف ما ید اذا عاقل امره و قل
 کلامه اذ ان عاقل امره و قل
 و ایضا المیزان یا لم یحجمه
 کان مکش اذ اب العلم

سلام علیکم وعلیٰ آئینت ای بار خدای برتری که
 تو هستی در امان تو ایمن در حسن خلقی تو ایمن در جودیم بانی را که پس در
 راستکاری کردی و تو ایمن از تو رحمت دعا فب و مغفرت در میان الله
 انفسی با علنی و علنی می باشد یعنی و از رقتی علما یعنی **مس**
 در سنه نسائی و هیچ مستدرک است بر دایت انس رضی الله عنه که رسول ملی
 علیه السلام دعا مذکور خوانی معنی اینست ای بار خدای مرا نفع رسان
 که مرا تعلیم کردی و مرا تعلیم کن ای فراسود کند و روزی کن مرا علم که بدین مانت
 رسالی الله انفسی با علنی و علنی می باشد یعنی و در ذی علما
 علی کل حال و اعوذ بالله من حال اهل النار **مس**
 ترمذی و ابن ماجه و مصنف ابو بکر است بر دایت ابو هریره رضی الله عنه
 که رسول ملی الله علیه وسلم دعای مذکور خوانی معنی اینست ای بار خدای
 مرا زیادت کن حمد و خدای عالی است بر هر حال و خدای عالی می پندام افعال
 دفع الله بعلک الغیب و قدرک علی خلقی اجنبی فاعلمت الحیوة
 حیالی و توفیقی اذ اعلمت الوفاة خبیثی و انا ساک شک
 فی الغیب الشهادة و کلمه الاخلص فی الرضا و الغضب انا شک
 نعمال یغفر ذنوب عین لا تنقطع و انا شک الرضا بالانصاف و در
 العقیس بعد الموت و لذرة النظر الی وجهک و الشوق الی لقاءک
 و اعوذیک من ضرر او مضرة و عقیة مضلة اللهم ربنا برزخ الایمان
 و اجعلنا هداه منهدین **مس**
 در سنه نسائی و هیچ مستدرک

سلام علیکم وعلیٰ آئینت ای بار خدای برتری که
 تو هستی در امان تو ایمن در حسن خلقی تو ایمن در جودیم بانی را که پس در
 راستکاری کردی و تو ایمن از تو رحمت دعا فب و مغفرت در میان الله
 انفسی با علنی و علنی می باشد یعنی و از رقتی علما یعنی **مس**
 در سنه نسائی و هیچ مستدرک است بر دایت انس رضی الله عنه که رسول ملی
 علیه السلام دعا مذکور خوانی معنی اینست ای بار خدای مرا نفع رسان
 که مرا تعلیم کردی و مرا تعلیم کن ای فراسود کند و روزی کن مرا علم که بدین مانت
 رسالی الله انفسی با علنی و علنی می باشد یعنی و در ذی علما
 علی کل حال و اعوذ بالله من حال اهل النار **مس**
 ترمذی و ابن ماجه و مصنف ابو بکر است بر دایت ابو هریره رضی الله عنه
 که رسول ملی الله علیه وسلم دعای مذکور خوانی معنی اینست ای بار خدای
 مرا زیادت کن حمد و خدای عالی است بر هر حال و خدای عالی می پندام افعال
 دفع الله بعلک الغیب و قدرک علی خلقی اجنبی فاعلمت الحیوة
 حیالی و توفیقی اذ اعلمت الوفاة خبیثی و انا ساک شک
 فی الغیب الشهادة و کلمه الاخلص فی الرضا و الغضب انا شک
 نعمال یغفر ذنوب عین لا تنقطع و انا شک الرضا بالانصاف و در
 العقیس بعد الموت و لذرة النظر الی وجهک و الشوق الی لقاءک
 و اعوذیک من ضرر او مضرة و عقیة مضلة اللهم ربنا برزخ الایمان
 و اجعلنا هداه منهدین **مس**
 در سنه نسائی و هیچ مستدرک

سلام علیکم وعلیٰ آئینت ای بار خدای برتری که
 تو هستی در امان تو ایمن در حسن خلقی تو ایمن در جودیم بانی را که پس در
 راستکاری کردی و تو ایمن از تو رحمت دعا فب و مغفرت در میان الله
 انفسی با علنی و علنی می باشد یعنی و از رقتی علما یعنی **مس**
 در سنه نسائی و هیچ مستدرک است بر دایت انس رضی الله عنه که رسول ملی
 علیه السلام دعا مذکور خوانی معنی اینست ای بار خدای مرا نفع رسان
 که مرا تعلیم کردی و مرا تعلیم کن ای فراسود کند و روزی کن مرا علم که بدین مانت
 رسالی الله انفسی با علنی و علنی می باشد یعنی و در ذی علما
 علی کل حال و اعوذ بالله من حال اهل النار **مس**
 ترمذی و ابن ماجه و مصنف ابو بکر است بر دایت ابو هریره رضی الله عنه
 که رسول ملی الله علیه وسلم دعای مذکور خوانی معنی اینست ای بار خدای
 مرا زیادت کن حمد و خدای عالی است بر هر حال و خدای عالی می پندام افعال
 دفع الله بعلک الغیب و قدرک علی خلقی اجنبی فاعلمت الحیوة
 حیالی و توفیقی اذ اعلمت الوفاة خبیثی و انا ساک شک
 فی الغیب الشهادة و کلمه الاخلص فی الرضا و الغضب انا شک
 نعمال یغفر ذنوب عین لا تنقطع و انا شک الرضا بالانصاف و در
 العقیس بعد الموت و لذرة النظر الی وجهک و الشوق الی لقاءک
 و اعوذیک من ضرر او مضرة و عقیة مضلة اللهم ربنا برزخ الایمان
 و اجعلنا هداه منهدین **مس**
 در سنه نسائی و هیچ مستدرک

و مستدرک امام احمد و هیچ مستدرک بر دایت غار رضی الله عنه که رسول ملی الله علیه وسلم
 دعا مذکور خوانی معنی اینست ای بار خدای منی علم که نیست از حق و در سنه نسائی
 بر خلقی است مرا زیاده را داد که منی علم که نیست از حق و در سنه نسائی
 برای من تهرانی و از تو در سر و حرف تو منی علم که نیست از حق و در سنه نسائی
 کلمه اخلاص بخوانم از تو توفیقی می پندم که سپری نشود و از تو توفیقی منی علم که نیست از حق
 که منقطع نکردم از تو العین و از تو صالح است که سبب کنان من از تو احسان
 و در مانتار توفیقی دلیل بر نیست بامدادت بر نماز است و حجت قرینه
 عینی فی الصلوة شاهد اعیت و از تو رضا توفیقی هم ولدت نظر مری
 ذرات تو بخوانم توفیقی سویی توفیقی تو بخوانم توفیقی توفیقی از نیست که در
 عرصات نظربست و جلال است و نظر لطف جمال است و توفیقی پندم از نیست
 که مقرر باشد که بران مکان در توفیقی پندم از نیست که راه سازد ای بار خدای
 بر نیست ایمان را بر است که دران مدارا را مانده در راه مانده که الله ملی
 اشاک من الله که عاقله اجله علمت منهد عالم اعلم تو شک
 من الله که عاقله اجله علمت منهد عالم اعلم تو شک
 خیر ما شک عینک و عینک و اعوذیک من ضرر ما عاقله عینک
 و عینک الله ملی اشاک الله من قول او عمل و اشاک الله انی محفل
 یک من انوار و ما حجب الیه من قول او عمل و اشاک الله انی محفل
 کل فخره لی خیر **مس**
 بر دایت غار رضی الله عنه که دعا مذکور خوانی معنی اینست ای بار خدای از تو
 منی علم که نیست از حق و در سنه نسائی
 برای من تهرانی و از تو در سر و حرف تو منی علم که نیست از حق و در سنه نسائی
 کلمه اخلاص بخوانم از تو توفیقی می پندم که سپری نشود و از تو توفیقی منی علم که نیست از حق
 که منقطع نکردم از تو العین و از تو صالح است که سبب کنان من از تو احسان
 و در مانتار توفیقی دلیل بر نیست بامدادت بر نماز است و حجت قرینه
 عینی فی الصلوة شاهد اعیت و از تو رضا توفیقی هم ولدت نظر مری
 ذرات تو بخوانم توفیقی سویی توفیقی تو بخوانم توفیقی توفیقی از نیست که در
 عرصات نظربست و جلال است و نظر لطف جمال است و توفیقی پندم از نیست
 که مقرر باشد که بران مکان در توفیقی پندم از نیست که راه سازد ای بار خدای
 بر نیست ایمان را بر است که دران مدارا را مانده در راه مانده که الله ملی
 اشاک من الله که عاقله اجله علمت منهد عالم اعلم تو شک
 من الله که عاقله اجله علمت منهد عالم اعلم تو شک
 خیر ما شک عینک و عینک و اعوذیک من ضرر ما عاقله عینک
 و عینک الله ملی اشاک الله من قول او عمل و اشاک الله انی محفل
 یک من انوار و ما حجب الیه من قول او عمل و اشاک الله انی محفل
 کل فخره لی خیر **مس**
 بر دایت غار رضی الله عنه که دعا مذکور خوانی معنی اینست ای بار خدای از تو
 منی علم که نیست از حق و در سنه نسائی

سلام علیکم وعلیٰ آئینت ای بار خدای برتری که
 تو هستی در امان تو ایمن در حسن خلقی تو ایمن در جودیم بانی را که پس در
 راستکاری کردی و تو ایمن از تو رحمت دعا فب و مغفرت در میان الله
 انفسی با علنی و علنی می باشد یعنی و از رقتی علما یعنی **مس**
 در سنه نسائی و هیچ مستدرک است بر دایت انس رضی الله عنه که رسول ملی
 علیه السلام دعا مذکور خوانی معنی اینست ای بار خدای مرا نفع رسان
 که مرا تعلیم کردی و مرا تعلیم کن ای فراسود کند و روزی کن مرا علم که بدین مانت
 رسالی الله انفسی با علنی و علنی می باشد یعنی و در ذی علما
 علی کل حال و اعوذ بالله من حال اهل النار **مس**
 ترمذی و ابن ماجه و مصنف ابو بکر است بر دایت ابو هریره رضی الله عنه
 که رسول ملی الله علیه وسلم دعای مذکور خوانی معنی اینست ای بار خدای
 مرا زیادت کن حمد و خدای عالی است بر هر حال و خدای عالی می پندام افعال
 دفع الله بعلک الغیب و قدرک علی خلقی اجنبی فاعلمت الحیوة
 حیالی و توفیقی اذ اعلمت الوفاة خبیثی و انا ساک شک
 فی الغیب الشهادة و کلمه الاخلص فی الرضا و الغضب انا شک
 نعمال یغفر ذنوب عین لا تنقطع و انا شک الرضا بالانصاف و در
 العقیس بعد الموت و لذرة النظر الی وجهک و الشوق الی لقاءک
 و اعوذیک من ضرر او مضرة و عقیة مضلة اللهم ربنا برزخ الایمان
 و اجعلنا هداه منهدین **مس**
 در سنه نسائی و هیچ مستدرک

درجہ

حلی

[illegible]

در روزی که من علی را حاکم علیه السلام
ناب عمل نمودم و اقبال است که رسول صلی الله علیه وسلم فرمود که در میان
درد دیکه

و من حق خدای تعالی که در روز جزا در آید که این الله و ملائکته
الذین فی النبی

است و اما اگر یکبار روی می شود

در سنن نسائی و صحیح ابن حبان و مستدرک بر اوایت

در سنن نسائی و صحیح ابن حبان و مستدرک بر اوایت

اضمال دارد که این هر دو حدیث روضه باشد که اگر کوخون بودی مصنف غلط
جواز است که هر دو حدیث را در یک حدیث جمع کند و در حدیث اول که میگوید
که هر دو حدیث را در یک حدیث جمع کند و در حدیث اول که میگوید

اضمال دارد که این هر دو حدیث روضه باشد که اگر کوخون بودی مصنف غلط
جواز است که هر دو حدیث را در یک حدیث جمع کند و در حدیث اول که میگوید
که هر دو حدیث را در یک حدیث جمع کند و در حدیث اول که میگوید

عنه هم جد عليا في البيت فقال ابن ابي عمير
 يا رسول الله انظر اني هو فجا فقال يا رسول الله هو في المسجد رايت
 صلى الله عليه وسلم وهو مضطجع قد سقط رداءه فخن سقته
 فحول رسول الله صلى الله عليه وسلم عيسى عنه يقول في حقه
 عن ابي تراب ه عن ابي هريرة قال لقد رايت سبعين من
 النبي صلى الله عليه وسلم الصفه ما من رجل علم ردا واما ازار
 ساء قد ربطوا في اعناقهم فسنما تلبس نصف الساقين
 ما يلبس الكعبين فيجعله يده كراعيه ان ترى عورته
 وعلى النصف الاعلى
 وسو على النصف الاسفل
 كرماني

اهل صفه بموازي غريبان لم فانه نراشده
 الشبه

كان ابا صفه حجابا له يسو في باب اوردون خم نراب
 ان باوه مستتر من نرد وباران اثر سوي كنتم سائر افكار امراه دادم
 رايتك اي فريق كه ساهمت دران طريق سوي نزم
 سايه في نه فنفذ جدا جام فالامال صبر من بنو نديم ابراهيم
 رسول كزدي ارجان سران اهل علو والحقان
 جابن نه از جاني ن با اتر است جان من جان فان ولا اتر
 در مقام من نر كرم

52
N/A

132
2/1/16

